

**ELEKTROFAKA
KLARIGA
TERMINARO**

EN

ESPERANTO

Antaŭparolo

Dum la kompilado de ĉi tiu klariga terminaro mi klopodis uzi tiujn esprimojn, kiuj estas jam disvaste uzataj en la elektronika fako. Kontraŭ tio estas kelkaj nocioj, kiuj ne troveblas en PIV. Ankaŭ la determinoj foje ne egalas kun tiuj de PIV, ĉar ĉi tiu terminaro estas kompilita por fakuloj kaj ne por lingvouzantoj ĝeneralaj.

Ankaŭ en la naciaj lingvoj ekzistas *fakjargonoj*, AKRONIMOJ, por ŝpari la tempon ĉefe en la parolado, kiam oni volas esprimi fakspecialaĵon. Tial ankaŭ en esperanto oni havas rajton uzi tiajn esprimojn. La alternativaj esprimoj, aŭ jam estas konataj kaj uzataj en la fakliteraturo, aŭ estas proponataj, kiujn fakaj kompetentuloj nepre devas pridiskuti.

Nro	Titolvorto	Priskribo	Alia esprimo, AKRONIMO, <i>fakjargono</i>
A			
1.	A-tipa amplif(ik)atoro	Tia amplifatoro, kies elira signalo kopias la formon de la enira signalo. La kurento fluas dum la tuta periodo. Plejofte estas uzata por amplifiloj sonfrekvencaj. Ĝia rendimento estas malgranda.	
2.	AB-tipa amplif(ik)atoro	Tia amplifatoro, kies elira kurento fluas dum pli ol duona tempo de periodo, tial la formofiereco ne estas preciza. Ĝi ne ŝarĝas la antaŭan blokon (ŝtupon) kaj ties rendimento estas malgranda.	
3.	absorba ondomezurilo	Ilo por mezuri la radiofrekvencojn, kiu konsistas el bobeno kaj kondensilo, havanta kuplon lozan kun la mezurenda oscikvito.	
4.	absorba frekvencome-zurilo	Oscikvito konsistanta el paralele konektitaj induktilo kaj kondensilo variebla, sur kies konektopunktoj tiam oni povas mezuri la plej grandan tension, kiam la agordita resonanca frekvenco egalas kun la mezurenda frekvenco.	
5.	absorbo	Estas tiu fizika fenomeno, kiam la energio (en elektro ekz. la kurento) transformiĝas al alia energio. Ekzemple la radioj, en la jonosfero parte, kliniĝas, parte <i>absorbiĝas</i> kaj transformiĝas al varmo.	
6.	adapta ŝtupo	Cirkvitero alĝustiga.	
7.	adapta peco	Peco por konekti antenon al la antenokablo.	
8.	adapta transformilo	Alĝustigas impedancon al la eniro aŭ eliro de cirkvito.	baluno
9.	adaptilo	Konsistero, kiu alĝustigas unu al la alia du cirkvitajn ŝtupojn, kies proprajoj teknikaj diferencas.	
10.	adaptoro	Helpaparato por kupli du diverssistemajn aparatojn.	
11.	adicia cirkvito	Tiu cirkvito diĝita, kiu adicias la duumajn (binarajn) impulsojn seriarajn aŭ paralelajn signal-kombinojn.	<i>adicilo</i>
12.	adicatoro	Tiu cirkvito per operacia amplifatoro, kiu adicias tiujn tensiojn, kiuj estas konektitaj al ties enirejoj. La elira tensio de la cirkvito <i>adicatoro</i> , lineare proporcias kun la algebra sumo de tiuj tensioj, kiuj estas ĉe la (ajn-nombraj) enirejoj.	

13.	admitanco	Grandeco egala al kvociento de la intenso de kurento trafluanta cirkvito per la interklema tensio (inverso de la impedanco), simbolo: Y . $Y=G+jB$. [simenso]	
14.	aerbreĉo	Tiu aerspaco, kiu estas trovebla en ferkerno, por malgrandigi la induktan valoron aŭ la kuplon inter du bobenoj.	aerofendo
15.	aerkerno	Senferkerno. Bobeno ne havanta ferkernon.	
16.	agord(ad)o	Tiu agado, per kiu oni variigas la valoron de konsistero, determinanta la funkcioreĝimon.	akomodo
17.	agordbobeno	Tiu bobeno, kies indukton variige oni povas ŝanĝi la resonan frekvencon de la oscila cirkvito.	
18.	agordilo	Ilo por agordi instrumenton. Per tiu ilo oni povas modifi la valoron de kondensilo aŭ indukto atingi resonadon de oscikvito rilate al frekvenco decida.	
19.	agordindika lampo	Speciala elektrontubo, kiu eluzas tiun proprecon de la elektronradio, ke tuŝante, alpuŝiĝe kelkajn materiojn, tiuj eligas lumon.	<i>lampo magia</i>
20.	akcela anodo	Tiu elektrodo en elektrontubo, kiu akceligas la movon de la flugantaj elektronoj.	
21.	akcela relajso	Tiu relajso, kiu po paŝo altigas la bornotension de elektra motoro (ekz. en lokomotivo).	
22.	akcelita kontaktilo	Speciala kontaktilo, kies mekanika konstruaĵo certigas pli rapidan transŝalton, ol tiu de la normalaj kontaktiloj.	
23.	akceptoro	Fremda atomo, enigita en duonkonduktanton. Tiu atomo havas malpli valenton kun unu ol tiu de la duonkonduktanto, pro tio povas akcepti la alvenantajn elektronojn, tiel havas gravan rolon por la kreado de kondukto.	<i><u>Vidu ankaŭ ĉe la sordido!</u></i>
24.	akomodo	Kiam oni serĉas radioelsendon en la radioaparato, tiu <i>akomodas</i> (ĝustigas) la ricevilon al la frekvenco portanta de sendatoro. La homoj simile agadas kiam serĉas televidilan dissendon. Teknike oni agordas oscikvitojn, variige aŭ la kapaciton, aŭ la indukton.	
25.	akordumo	Eco de iu nova sendosistemo en la radio ka TV-tekniko, kiu ebligas la ricevadon de la nova, pli evoluinta tekniko per la malnovsistema aparato, memkompreneble	kompatibileco

		per la parametroj de la malnova sistemo. Diversaj konsisteroj, aparatoj povas funkcii kune, aŭ tiuj povas anstataŭigi unu la alian.	
26.	aktiva cirkvito	Tiu cirkvito, kiu enhavas ankaŭ aktivajn konsisterojn, kiuj estas ekz. la transistoro, elektrotubo ktp.	
27.	aktiva filtrilo	Tia filtrilo, kiu enhavas <i>aktivan</i> (amplifan) konsisteron. Estas uzata plejofte en la sonfrekvencaj cirkvitoj per amplifilo analoga integrita cirkvito (IC).	
28.	aktiva kontaktilo	Tiu kontaktilo de relajso, kiu en la vico de kontaktiloj apartenantaj tiuj al aliaj relajsoj en cirkvito, <i>laste enŝaltas</i> aŭ <i>unue elŝaltas</i> la cirkviton. (laste fermas aŭ unue malfermas)	
29.	akuero	Unu akumulatorĉelo.	
30.	akumulilo	Kurentofonto, en kiu estas provizita (ŝargita) elektroenergio en kemia formo kaj tiu energio estas liverebla laŭ bezono.	akumulatoro <i>akuo</i>
31.	akustika lenso	En kapaŭskultilo fokusigas la sonon al decida punkto.	
32.	akustika rekuplo	Se de la elirejo de amplifilo estiĝas pozitiva rekuplado al sia enirejo, la amplifilo ekscitiĝas. Rekuplo povas esti ne nur elektre, sed <i>akustike</i> de la laŭparolilo al la mikrofono. Ĉi tiu fenomeno povas okazi inter radia dissendilo kaj ricevilo.	
33.	akuŝargilo	Cirkvito, per kiu oni povas ŝargi (kolekti) elektran energion en akumulilo.	
34.	akvoelektrolizo	Elektrokemia procezo, per kiu oni povas disiigi la akvon al hidrogeno kaj oksigeno.	
35.	aldrejo	Materio por konduktilo, kiu estas kunfandita el Al-Si-Fe-Mg.	aldrio
36.	alternanco	Duonperiodo de iu regule sinsekva alterna signalo.	
37.	alternatoro	Mekanika kurentofonto, produktanta alternan kurenton.	
38.	alterna tensio	Tiu tensio, kiun la fluanta kurento alterna estigas sur la rezistanco de cirkvito. Tiu tensio, kiun la rotacia kurentofonto (generatoro) polusŝanĝe generas.	
39.	alternativa ŝaltilo	Speciala ŝaltilo, kiu en paro estas kapabla en- kaj elŝalti cirkviton el du lokoj.	ŝanĝŝaltilo, koridora ŝaltilo
40.	alternakurenta rezist-anco	Tiu rezistanco, kiun montras la konsistero nur kontraŭ alterna kurento. La alterna	reaktanco

		rezistanco estas nomata simple <i>reaktanco</i> , kiu povas esti, kaj kapacita, kaj indukta. La reaktanco dependas de la frekvenco.	
41.	altfidela	Kvalite preciza. La funkciado de cirkvito/aparato estas tre stabila, tenante la difinitajn valorojn.	
42.	altfrekvenco	Tiuj frekvencoj, kiuj apartenas al intervalo, kiu estas post la 10^5Hz (pli grandaj ol la ultrasonfrekvencoj). El radiodissenda vidpunkto <i>altfrekvenco</i> estas tiuj inter la $3\div 30\text{MHz}$. Grava propreco de tiuj frekvencoj, ke respeguliĝas de sur la jonosfero.	
43.	altirdaŭro (relajso)	Tiu tempo, kiu estas bezonata por funkciigi relajson el bazo ĝis ekscita (firmtena) pozicio, dum kiu okazas la kontaktilmovo ĝis tuŝi la alian kontaktilon.	
44.	altpasa filtrilo	Tiu filtrilo, kiu traigas signalojn nur super decida frekvenco. La malpli altajn frekvencojn tiu cirkvito amortizas forte, do ne traigas. La filtrilo konsistas el kondensilo(j) kaj bobeno(j), eble tiu havas ankaŭ rezistilo(j)n.	
45.	alttensia lineo	Elektrokonduktiloj portantaj la elektran energion de la elektrocentralo al la substacioj.	
46.	alttensio	Pli alta potencialdiferenco ol 1000V.	
47.	amatoro	Ulo, kiu faras radiodissend-ricevon ŝatokupe.	radioamatoro
48.	amortizi	Malpliigi amplitudon de elektra signalo. Estas kontraŭefiko al la amplifo. Ĝia unito (mezurunuo) estas la <i>decibelo</i> [dB].	
49.	amortizilo	Konsisteraro el pasivaj elementoj por mildigi ekz. la sentivecon de mezuriloj, por eviti la generon de riceviloj kaj amplifatoroj. Plejofte estas farita el rezistiloj, atente pri la enira kaj elira impedancoj.	
50.	amperhoro	Unito de la kapacio de akumulatoro. [Ah]	
51.	ampermetro	Instrumento, per kiu oni povas mezuri la intensonivelon de la kurento.	ampermezurilo
52.	ampero	Baza unuo de la kurent-intenso en la internacia sistemo de mezurunuoj (SI); simb.: A; difino: unu ampero estas la kurento, kiu produktas magnetan forton de 2×10^{-7} [Nm] neŭtonoj metre inter du paralelaj senfinaj konduktantoj de	

		neglektebla kversekcio je distanco de unu metro.	
53.	ampersekundo	[As] unito, kies valoro egalas kun 1 kulombo.	
54.	ampervolvo	Grava dateno de relajso, kiu esprimas la bezonan kurentointenson po volvo, por ekfunkciigi aŭ malfunkciigi tiun. La minimuma valoro estas tiu kurentointenso, kiu estas minimume bezonata por la ekfunkciigo, kaj la maksimuma valoro estas tiu kurentointenso, ĝis kiom devas malintensigi la kurenton por la malfunkciigo de relajso.	
55.	amplif(ik)ad regulilo	Plej ofte uzata estas la reostato.	
56.	amplif(ik)a koeficiento	Propeco de aktiva konsistero, kiu determinas la kapablecon por amplifi elektrajn signalojn.	<i>betao</i>
57.	amplif(ik)atoro	Cirkvito, aparato, kiu havas aktiva(j)n konsistero(j)n por pligrandigi amplitudon de tensio aŭ kurento.	
58.	amplif(ik)i	Plifortigi elektrajn signalojn – (tensiojn aŭ kurentojn).	
59.	amplif(ik)o	Efiko, per kiu oni grandigas la intenson de la tensio aŭ kurento.	
60.	amplifilo	Aktiva konsistero, kiu havas proprecon amplifan. Ekz. la transistoro, la plej multaj elektronikaj tuboj.	
61.	amplitudo	Maksimuma valoro mezurata inter du polusoj de la alterna kurento aŭ tensio.	
62.	amplitudo-modulado	Tiu proceso, per kiu oni variigas la amplitudograndecon de elektra signalo. Estas uzate ĉe la radiodisendado.	
63.	ampolo	Elektra lumigilo, en kiu oksigenmanka spaco estas bruligata filamento.	inkandeska lampo
64.	analoga	Daŭre variiga signalo. Ĝia inverso estas la diĝita, kiun reprezentas konkretaj numeroj.	
65.	analog-diĝita transfor-milo	El analoga signalo faras diĝitan signalon. La eniran signalon la AD transformilo modelas po tempe kaj ties grandecon reprezentas per numeroj.	AD transformilo
66.	analoga amplifilo	Cirkvito, kiu povas amplifi analogajn elektrajn signalojn.	
67.	analoga cirkvito	Tiu cirkvito, kiu prilaboras daŭre ŝanĝantajn elektrajn signalojn. Kontraŭa maniero estas la diĝita elektroniko.	

68.	anjono	Jono kun negativa ŝargo.	
69.	angula levumilo	Mekanika parto de relajso, sur kio baskulas la vekto, tiel movige la kontaktilojn.	
70.	ankrofalo (relajso)	Okazas, kiam malestiĝas la ekscito de relajso kaj ĝi poziciiĝas al bazo.	
71.	ankrofalo prokrastita		
72.	anodo	Pozitiva elektrodo de la elektraj konsisteroj.	
73.	anstataŭiga cirkvito	Estas kapabla modeligi (imiti) la funkciadon de la praktika cirkvito.	modelcorkvito, provcirkvito <i>modelo</i>
74.	antaŭsigo	Rilate al elektro tiu montras la poluson de tensio. (+), (-)	Diru: (+) plus (-) minus
75.	antenbobeno	Bobeno, kiu apartenas al tiu resonilo, kiun oni agorde povas akomodi la altfrekvencan cirkvito al la ĝusta frekvenco, apartenanta al la sendata aŭ ricevata ondolongo.	
76.	antengajn(ec)o	Kvociendo de la disradiita kaj la enkondukita puvumoj.	
77.	antenkurento	Tiu kurento, kiu fluas de la finamplifatoro al la anteno.	
78.	anteno	Kondukto apartenanta al oscikvito por disradii aŭ kapti la elektromagnetajn ondojn. Estas uzata ekz. ĉe la radia, televidila kaj poŝtelefona tekniko.	
79.	antenoalĝustigo	Anteno tiam funkcias en harmonio kun la nutrokablo, se la sistemo estas en resonado. Tiun oni povas atingi tiel, ke la reaktancon forigas ĉe la konektpunkto. Se la reaktanco estas indukta, tiam oni konektas kondensilon sur la nutrokablon, kaj se tiu estas kapacita, tiam estas enmuntita bobeno serie kun la kablo. En resonado restas nur la radia rezistanco, kiu ne certe egalas kun tiu de la nutrokablo, tial devas uzi transformilon por eviti la starantaj ondojn.	
80.	antenoimpedanco	Ĉiu anteno ĉe la konekta punkto havas impedancon dependantan de la frekvenco. Tiu impedanco konsistas el du partoj: el radia rezistanco kaj el kapacita aŭ indukta reaktancio. La anteno tiam resonas, se la reaktanco estas nulo kaj la impedanco egalas kun la radia rezistanco.	
81.	antenopolarigo	La polarigon de anteno determinas la fortolinioj de la elektromagnetaj ondoj. La polarigo povas esti lineara, aŭ rondforma. La lineara povas esti plejofte vertikala, aŭ horizontala. Sed estas konata la <i>interpolara</i> ,	

		<p>kiu estas inter la vertikala kaj la horizontala polaroj. Grava estas la polarigo (direkto) de la disradiilo (anteno), ĉar la fortokampo paralelas kun tiu. Do. la vertikala anteno estas vertikale polarigita, la horizontala drat-, aŭ stango-anteno estas horizontale polarigita. La inversa polarigado inter la sendilo kaj la ricevilo povas okazigi 30dB amortizon (gajno-perdon). Ankaŭ la disvastiĝo dependas de la polarigo. La vertikale polarigita anteno estas pliefika por la ondoj surfacaj, kaj la horizontale estas pli efika por la spacondoj.</p>	
82.	anteno-terkonekto	<p>Estas antenoj, kiuj povas funkcii nur kun terkonekto bonkvalita. Estas aliaj por kies funkciado ne estas bezonata. Ĝenerale por la simetriaj antenoj oni ne uzas terkonekton. La bonkvalita terkonekto por rekta kurento ne estas konvena por altfrekvencoj. Ekz. trolonga terkonektilo ne efikas.</p>	
83.	aparato	<p>Kompleksa cirkvitaro muntita en skatolo por konkreta celo.</p>	
84.	apartigita reljuno	<p>Speciala relligilo, kiu elektre disigas du relcirkvitojn.</p>	
85.	apiko	<p>Esprimas en ecaro, kiel intense grandiĝas aŭ malgrandiĝas ia propraĵo de elektrosignalo.</p>	
86.	apogita relajso	<p>Relajsoparo, kiuj estas kunligitaj mekanike. La mekanismo certigas plu la aktivan pozicion po relajso alterne post la elŝalto de kurento.</p>	
87.	aretacio	<p>Kvalito, kiu montras la stabilecon de mekanika konsistero en ripoza stato. Ekz. kontaktilo de ŝaltilo, relajso, senzoro ktp.</p>	
88.	arbocirkvito	<p>Cirkvitoreto konsistanta el konektiloj de relajsoj. Tiu cirkvito havas unu enirejon kaj plurajn elirejojn. La tuta cirkvito enhavanta „n” relajson povas havi 2ⁿ elirejojn. El inter la elirejoj ĉiam nur unu povas konektiĝi al la enirejo en difinita relajsofunkcia kombino.</p>	
89.	arko elektra	<p>Daŭra elektra sparko, ekz. ĉe veldado inter la elektrodo kaj la veldata objekto.</p>	
90.	arkoestingilo	<p>Je la kontaktil-disiĝo malhelpas estiĝi elektran arkon, aŭ la jam kreitan estingas. La kontaktiloj ofte estas en oleo. Krome oni kutimas konekti paralele diodon al indukto-hava konsistero, aparato tiel</p>	

		malhelpi la kreigon de alta meminduka tensio je la elŝalto de cirkvito.	
91.	armaturo	Tiu bobeno de la generatoro, kiu donas elektran energion, en kiu indukiĝas tensio.	induktato
92.	ASCII	<i>American Standard Code for Information Interchange</i> , t.e. «Usona norma kodo por informinterŝanĝo»): sepbita kodo por prezenti tekstajn datumojn, oficialigita en 1963, disponebla en la pliopo de la nunaj komputiloj.	askio
93.	atomo	Plej malgranda materiero, ne videbla per okuloj sen helpilo. La atomo konsistanta el kerno ĉirkaŭata de elektronoj. Mem la kerno konsistas el protonoj kaj neŭtronoj.	
94.	aŭskultilo	Eta laŭparolilo, kies sonon oni povas aŭdi nur tiun tenate sur la orelo(j).	
95.	aŭtenti(ki)go	Alĝustigo de instrumento por mezuri precizan valoron.	
96.	aŭtomata frekvencoteno	En cirkvito estas aŭtomate agorda tiu konsistero, kiu determinas la frekvencon.	AFT
97.	aŭtomata regado de amplif(ik)ado	Cirkvita maniero alĝustigi la amplifadon por la enireja signalintenso. Ĝi estas uzata ĉefe en ricevatoroj pro la ne stabila antenosignalo.	ARA
98.	aŭtomato	Mekanikaĵo (maŝino, instalaĵo ktp.), kiu funkcias sen homa manipulado.	
99.	aŭtostopilo	Atentemon kontrolanta instalaĵo, kiu pro la mankoj de la manipulado(j) difinita(j), donas signalon kaj/aŭ haltigas la maŝinon, procedon.	
100.	aŭtotransformilo	Dratŝpara transformilo, en kiu la bobenoj primera kaj sekundara parte estas sama. Tiu tipa transformilo ne certigas disigon galvanan inter la primera kaj la sekundara cirkvitoflankoj.	ŝpartransformilo
B			
101.	bakelito	Artefarita materio el fenolo kaj formaldehido, aŭ el similaj izolantaj substancoj, uzata tiu en disvasta tereno de la elektroniko.	
102.	bakelitplato	Platforma objekto el bakelito.	
103.	bakvard-diodo	Speciala tuneldiodo, en kiu la tn. „Esakikurento” estas tiom malintensa, ke ĝia karakterizo ne havas malsupreniĝan parton. Pro tio en la malfermdirekta reĝimo ĝis iom da tensionivelo ne fluas kurento. Sed en malfermdirekta reĝimo pro la zener-efiko	inversa diodo

		jam tre malaltaj tensioj povas fluigi tre intensan kurenton. Tial la bakvard-diodo havas inversan karakterizon rilate al la normaldiodo.	
104.	balanc-modulatoro	Similas al la ring-modulatoro, sed ĉi tiun oni povas reguligi, fari balancon per reostato. Nome, reguligi la frekvencon de la elira signalo ĉu tiu estu la sumo aŭ la diferenco de la eniraj frekvencoj.	
105.	balun-tranformatoro	Larĝbenda, impedanca kaj simetria-transformilo. Koeficiento de la impedanco-transformado estas 4:1.	<i>baluno</i>
106.	bananŝtopilo	Kontaktilo sur la fino de mezurilfadeno.	<i>ŝtopilo</i>
107.	bandaĝo	Multaj fadenoj ligitaj estas aranĝita unu apud al la aliaj.	
108.	barbobeno	Limitas la intenson de la frekvencohavaj kaj impulsoformaj kurentoj. Kontraŭ la rekta kurento ĝi havas malgrandan, oman reziston. Estas fabrikata por sonfrekvencaj kaj por radiofrekvencaj alternaj kurentoj. Por radiofrekvenco estas uzata aerkerna bobeno, kaj por la sonfrekvenco ferkernohava. L plej efika por barboneno estas la toroidtipa.	
109.	bareto	Gashava tubo, tra kiu fluas konstanta kurento en decida tensiointervalo.	kurentostabiliga tubo
110.	barioferito	Dura ferito, el kio oni povas fabrikati tre bonkvalitan konstantan magneton. ($\text{BaO} \cdot 6\text{Fe}_{2}\text{O}_{2}$)	
111.	bartensio	Povas esti minimuma aŭ maksimuma, kiun valoron la tensio ne povas trapasi.	stabiligita tensio, soljlotensio
112.	bartransformilo	Alĝustigas impedancon en malaltfrekvenca intervalo, samtempe limite la ĵamon de la altfrekvencaj aŭ impulsaj influoj.	
113.	basa tensio	Malalta tensio inter $24\text{V} \div 65\text{V}$.	
114.	baskulŝaltilo	Tia ŝaltilo, inter kies pozicioj la transiro okazas abrupte.	
115.	baskultensio	Tiom da tensiointenso, ĉe kiom la tiristoro, triako, dinistoro, diako enŝaltiĝas.	
116.	baterio	Kurentofonto, havanta pli ol unu piloĉelojn.	
117.	baterio bufra	Kemia elektrofonto, praktike akumulatoro, konektita paralele al la nutrotensio en kontinukurenta reto, por malpliigi la variojn de la tensio aŭ de la kurentointenso, provizita per generatoroj.	

118.	baterio centrala	Energiofonto akumulatora provizi kurenton en telefoncentralo por la abonintaj telefonaparatoj.	centralbaterio (CB)
119.	baterio linea	Baterio, lokita en relaksa stacio inter du sekcioj de telegrafia lineo.	
120.	baterio loka	Baterio por telefonaparato, kiu estas konektita al alia telefonaparato sen telefoncentralo.	loka baterio (LB)
121.	baŭdo	Informtransiga rapideco. La nombro de baŭdo reprezentas la impulsonombron transigan dum unu sekundo.	
122.	baŭdoto	Kodsistemo konsistanta el po kvinaj unuoj. Uzata tiu por la telegrafoj.	kvinopa kodo
123.	baz(a) signalo	Tiu signali al, kiu oni komparas la kontrolendan signalon.	referenc(a) signalo
124.	bazfrekvenco	Tiu frekvenco, ĉe kiu cirkvito, oscirkvito, aŭ anteno resonadas. Ties multobligaj frekvencoj estas la superharmonoj. Ĉe pura sinuso estas nur la bazfrekvenco, sed en la praktiko tia ne ekzistas. Pli ol komplika iu signalo, des pli harmonojn tiu havas.	
125.	bazharmono	Tiu nesinusa signalo, kies amplitudo estas la plej granda rilate al la superharmonoj kaj ties periodeco havas la plej malgrandan frekvencon.	unua harmono
126.	bazo, bazpunkto	Komuna punkto, al kiu rilatas la diversaj nutro kaj regtensio de cirkvito.	
127.	bendo	Frekvencointervalo.	frekvencozono
128.	bendofiltrilo	Tia filtrilo, kiu traigas signalojn en decida frekvencointervalo, kaj la pli malaltajn kaj pli altajn frekvencojn retenas.	
129.	bendobasa filtrilo	Filtrilo, kiu traigas malaltfrekvencajn signalojn.	
130.	bendoetendigo	Larĝigo de la frekvencozono.	
131.	bendolarĝo	Grandeco de la transiga frekvencointervalo.	
132.	bendotrateno	Esprimas tiun bendolarĝecon de signaloj, kiun elektronika ŝtupo povas transporti sen malaltiĝo de intenso kaj sen distordograndiĝo.	
133.	betao (=h₂₁)	Kurentamplifa koeficiento de transistoro emiterkonektita. Esprimas la proporcion inter la bezkurent-ŝanĝo kaj kolektorkurent-ŝanĝo, dume la kolektortensio estas konstanta.	amplif(ik)eco

134.	bezo	Regelektrodo de transistoro.	
135.	biasi	Anticipe ĝustigi la reĝimon de iu (plej ofte aktiva) elektra elemento, movante ties laborpunkton en sensignala reĝimo.	preagordi
136.	biastensio	Konstanta unudirekta tensio, liverata al la rega elektrodo (grido, bezo, ĝiĉeto). Kun ĉi tiu tensio estas agordita la laborpunkto en la sensignala reĝimo.	
137.	bifilara	Para konduktilo (bifilara lineo). Kablo havanta du fidrojn.	
138.	bildoregada ŝtupo	Cirkvito en la televidila tekniko, kiu regas rekte la katodon de la kineskopo kaj servas sinkronsignalojn por la defleksigaj ŝtupoj.	
139.	bildotena ekrano	Ekrano de la elektronfaska tubo, kiu la bildon plumontras ankaŭ post la elŝalto de ekscito.	restiga ekrano
140.	binara	Numersistemo, kiu nur du ciferojn 0 kaj 1 havas.	
141.	bito	La plej malgranda datumelemento en la komputora tekniko.	
142.	bitoko	Datumelementoj, bitserio. La komputoroj unu bitokon uzas kiel unuo. La unuo ĝenerale havas ok bitojn.	bajto
143.	blokanta oscilatoro	Estas grava diferenco rilate al la jam konataj indukto-kuplitaj oscilatoroj, ke ĉi tipa cirkvito ne oscilas senhalte. Se la bezcirkvita RC valoro estas granda, tial la boneca faktoro estas malgranda, tiel povas okazi, ke la cirkvito start-stop funkcias periode. En ekstrema kondiĉo, plumalgrandige la bonecan faktoron, povas okazi tiel, ke la oscilatoro ekscitas nur dum unu impulso. Poste ĝia ekscito haltas. Ĉi tipa oscilatoro estas uzata plejofte en la TV tekniko kaj ĉe la komputilmonitoroj.	
144.	bloko	Funkcia unuo.	modulo
145.	blokskemo	Nedetala cirkvita skemo. Estas uzata nur por klarigi la globalan funkciadon. Ĉi tiu desegnaĵo ne montras la unuopajn konsisterojn.	blokfiguro
146.	bobenkadro	El izolanta plato fabrikita kadro, kiu kuntenas la bobenon.	bobentenilo, haspelo
147.	bobenkorpo	Mem la bobeno, sen kadro.	
148.	bobeno	Cilindra dratvolvaĵo: <i>aerkerna, agorda, senpolusa bobeno en radiotelefonio; ĉelara bobeno</i> (aerkerna kun dukontakta ŝtopilo,	induktulo

		volvita senkapacite); <i>krucvolva bobeno</i> (pli moderna formo de ĉelara bobeno); <i>indukta bobeno</i> (volvaĵo el kupra drato ĉirkaŭ tubo el izolajaĵo, uzata por pligrandigi la induktancon de cirkvito).	
149.	boneca faktoro	Numero, kiu montras la kvaliton de cirkvito.	
150.	bolometro	Termosentiveca rezistilo, kies termofaktoro estas granda. Ĝi estas uzata por mezuri povumon.	
151.	borno	Konektpunkto por nutri cirkviton. Konektpunkto de pilo, baterio, akumulilo ktp., ĝenerale de elektrofonto.	
152.	bornotensio	Tiu tensio, kiu estas mezurebla ĉe la konektpunktoj de la nutroeniro de cirkvito. Tensio de pilo, baterio, akumulilo ktp., ĝenerale de elektrofonto.	
153.	Brakhaŭzen efiko	Fenomeno ekzistanta en feromagnetaj materioj, laŭ kio la daŭran intensigon de magneta kampoforto, la induko sekvas nur po kvante.	
154.	bremsogrido	Speciala <i>grido</i> en elektrontubo, kiu limitas la movon de la elektronoj.	
155.	bronzfrotilo	Speciala kontaktilo en motoro aŭ en generatoro certigi konekton al la rotoro.	
156.	bruo	Tiu signalo ĵama, kiu ĉeestas apud la utila signalo.	
157.	bruogenerato	Elektronika aparato, kiu produktas signalojn kun difinitaj proprajoj, daŭre variatajn en certa spektro. Se rilate al la frekvencoŝanĝo la povumo de la signalo estas konstanta, tiam oni parolas pri <i>blanka bruo</i> . Se la povumo dependas de la frekvenco, tiam oni parolas pri <i>roza bruo</i> .	
158.	bruoreduktilo	Tia cirkvito, kiu malgrandigas la bruosignalon.	
159.	bruotensio	Tiu alterna tensio, kiu estas mezurebla apud la unudirekta tensio. Tiu alterna tensio estas <i>superponata</i> sur la unudirekta tensio.	
160.	B-tipa amplifatoro	Tia amplifatoro, kies elira kurento fluas nur dum duona periodo, tial la signalo estas grave distorda.	
161.	bufroŝtupo	Interŝtupo, kiu mildigas la kontraŭefikon inter la antaŭa kaj la sekva ŝtupoj. Servas ekz. la impedanco-adaptadon.	<i>bufro</i>
162.	burst-signalo	Uzata en la TV tekniko kolora ĉe la NTSC	kolorreganta signalo

		kaj PAL sistemoj.	
163.	bussistemo	Konektotipo, kies esenco estas tio, ke ĉiuj elementoj de kombina aparato estas konektitaj unu al la alia pere de sama konduktilaro. Tiu sistemo certigas tre fleksan evoluigeblecon kaj uzas la plej malmultajn konektilojn.	<i>buso</i> <i>cirkvitobuso</i>
C			
164.	C-tipa amplifatoro	Tia amplifatoro, kies enira kurentointenso estas pli malalta ol la duono de la maksimuma amplitudo. Tial ĉi tipa amplifatoro havas tre grandan distordon. Por linera amplifado ĝi ne estas konvena, sed ties avantaĝo estas la bona rendimento.	
165.	ciferdisko	Sur la malnovtipaj telefonoj tiu disko, kiun turnige oni povas fari telefonvokon.	
166.	cifereca indikato	Tia tipa indikilo, kiu kun ciferoj montras la indikendan nombron.	<i>ciferindikilo</i>
167.	cirkvita panelo	Cirkvito realigita luite elektronikajn komponantojn sur muntopanelon.	
168.	cirkvita skemo	Desegnaĵo pri la cirkvito, montrante la konsisterojn kun ĝiaj kunligoj.	<i>skemo</i>
169.	cirkvitbreĉilo	Konsistero, kiun povas trarompi supertensio, tiel ŝunte defendas la aparatojn kontraŭ difektiĝo aŭ/kaj elektrokiŝo.	sparkobreĉo
170.	cirkvito	Aro de interkonektitaj elektronikaj konsisteroj, tra kiuj fluas elektra kurento pro la alkonektita tensio.	
Ĉ			
171.	ĉasio	Panelo, sur kiu oni lokumas la konsisterojn kaj konstruelementojn de cirkvito.	muntopanelo
172.	ĉelotensio	Bornotensio de unu akumulatorĉelo. Tiu tensio havas valoron nominalan ĉe acidaj akumulatoroj 2V. Ĝia minimuma valoro estas 1,83V kaj la maksimuma valoro estas 2,7V. Tiu tensiovaloro, kiam komenciĝas gaseliĝo estas 2,4V.	
D			
173.	D/A konvertilo	Diĝita/Analoga konvertilo estas tia cirkvito, kiu transformas la signalojn diĝitajn al signaloj analogaj.	
174.	darlington-konekto	Amplif(ik)atoro per du kunkonektitaj transistoroj. La enira signalo estas konektita al la bezo de unua transistoro, kies emitero rekte konektiĝas al la bezo de dua	

		transistoro. La kolektoroj estas kunkonektitaj. La suma amplifeco estas la multobla amplifeco de la du transistoroj.	
175.	dateno	Portilo de donitaĵoj /dateno(j)/ informoj.	
176.	datenportilo	Teknikaĵo, kiu storas la koditajn informojn. (ekz. magnetrubando, truigita karto, truigita rubando, magnetdisko, kompaktdisko.)	
177.	datenprilaboro	Operacio pri datenoj por aranĝi tiujn, aŭ por ricevi novajn informojn.	prilaborado de donitaĵoj
178.	debranĉo	Tiu punkto de cirkvito al, kiu aŭ de kiŭ la kurento povas flui pli ol unu direkto.	elbranĉo nodo
179.	decibelo	Unito, kiu esprimas la proporcion inter la enira kaj elira kurento, tensio aŭ povumo, rilate al decida frekvenco. Tiu esprimas ekz. la amortizon. La baza mezuruno estas la „ <i>belo</i> ” (Bell), sed tiu estas tro granda valoro, tial estas uzata ties dekono, nomata <i>decibelo</i> .	
180.	defaldaŭro	Tiu tempo, dum kiu la relajso el aktiva pozicio transiras al trankvila (baza) pozicio.	
181.	defazigo	Se du alternaj signaloj ne estas en ĝusta koincido. Ĝiaj diferenco povas atingi la duonperiodon. Se la defazigo estas ĝuste duonperioda la signaloj estas en kontraŭa fazo.	
182.	defazigilo	Cirkvito, kiu modifas la fazon de la enira signalo.	
183.	defleksi	Influi la vojon de la flugantaj elektronoj en ikonoskopo.	
184.	defleksiga bobeno	Tiu bobeno sur ikonoskopo, per kiu eblas krei tian elektromagnetan kampon, kiu povas fleksigi la vojon de la elektronoj flugantaj.	
185.	deforiga kapeto	Estas tiu konsistero en magnetofono, per kiu oni povas forigi la informojn desur la bendo.	
186.	degeneritaj osciloj	Oscilo, kies intenso daŭre amortiziĝas.	<i>dubloj</i>
187.	dekatrono	Speciala elektronfaska tubo por kalkuli impulsojn laŭ la dekuma sistemo.	
188.	dekodilo	La antaŭe koditan signalon rekodas al la originala formo.	
189.	dekremento	Nombro, kiu karakterizas la amortizon de	

		osciloj.	
190.	dekstra-mana regulo	Se la dekstran manplaton vi tenas tiel, ke tiu estu perpendikle al la fortolinioj, kiuj fortolinioj devenas el la norda poluso de magneto, kaj la polekso etendata montru la movdirekton de la konduktilo, tiam la kvar fingroj montras la direkton de la indukita tensio.	
191.	delto-konekto	Konekta sistemo ĉe la trifaza nutrado. La tri bobenoj estas muntitaj laŭ la formo „ Δ ”. (Vidu ankaŭ la <i>ipsilon-konekton</i> „Y”.)	
192.	delto-modulado	Speciala impulso-modulado, kies esenco estas tio, ke ne la momenta transportenda valoro estu kodita, sed la ŝanĝo rilate al la antaŭa signalero. Ju pli ofta estas la modeligado, des pli preciza estas la ricevata signalo.	DM
193.	demodulado	Deigo de la modulo de la radiofrekvenca signalo. La demodula cirkvito dependas de la tipo de modulado.	
194.	depolarizilo	Pozicioŝanĝilo de polareco.	
195.	detektilo	Konsistero, elemento kiu sentas la ĉeseton de elektromagnetaj ondoj.	sentilo, sensoro
196.	devoro	Tiu elektrodo de FET-oj, al kiu movas la ŝargoportantoj.	defluilo, drenelektrodo, <i>dreno</i>
197.	diafonio	Tiu fenomeno, kiam signalo de iu cirkvito ekaperas en alia, aparta cirkvito. Ekz.: en iu stereosistemo la signalo de la unua kanalo ekaperas ankaŭ an la alia. Mezurata per decibeloj.	
198.	diagramo	Grafikaĵo pri datenoj.	
199.	diako	La diako estas du dinistoro kontraŭdirekte en paralela konekto (antiparalela cirkvito) en komuna kristalo. Simetria dinistoro.	
200.	diamagneto	Ĉiu materio, kies permeablo (μ_r) malpli ol 1, estas <i>diamagneto</i> . $\mu_r=1$ permeablon havas la vakumo. Tia materio estas ekz. la ligno, arĝento, parafino ktp.	
201.	dielektrika konstanto	Materia propraĵo, kiu reprezentas la grandecon de polarizado pro elektra kampo en la izojaĵoj. Tiun numeron, kiu montras la diferencon (malgrandiĝon) kompare al la vakuma fortoefiko, oni nomas <i>dielektrika konstanto</i> , kaj signas per la greka litero ϵ (epsilono). Ĉi tiu dielektrika konstanto konsistas el du partoj: el la dielektrika (absoluta) konstanto de vakumo (el ϵ_0), kaj	permitivo <i>dielektra konstanto</i>

		<p>el la relativ-dielektrika konstanto ϵ_r, kiu konstanto montras la diferencon kompare al la vakuma absolut-dielektrika konstanto.</p> $\epsilon = \epsilon_0 \cdot \epsilon_r$ <p>La ϵ_0 havas konkretan kvanton: $\epsilon_0 = 8,86 \cdot 10^{-12} \text{ As/Vm aŭ } [\text{C}^2/\text{Nm}^2]$</p>	
202.	dielektrika perdo	Estas izolantaj materioj, kiuj en elektra kampo varmiĝas pro la perdoj, kaj estas aliaj kiuj ne. La dielektrika perdo ĝenerale intensiĝas pro la frekvencoaltiĝo, sed ekzistas ekcepto, ekz. „nylon” (nejlo).	<i>dielektra perdo</i>
203.	dielektrika rezistanco	Rezistanco de la izolajo.	<i>dielektra rezistanco</i>
204.	dielektrika stabileco	Propeco de izolajo, montrante tion, kiom altan tension kapablas tiu izolajo elteni sen trarompo.	<i>dielektra stabileco</i>
205.	dielektrika trarompo	Se sur la dielektriko estas konektita pli granda tensio ol, kiun ĝi povas elteni, tiam la izolanta materio komencas kondukti, <i>trarompigas</i> . La trarompa tensio estas kV nivela. La trarompo difektigas la solidajn materiojn.	<i>dielektra trarompo</i>
206.	dielektriko	Elektra izolajo, materia medio, en kiu elektra kampo povas ekzisti por kabloj, kondensiloj, bobenoj. La materio povas esti papero impregnita, gumo, vitro, plasto ktp.	<i>dielektro</i>
207.	diferenciatoro	Diferencia cirkvito per integrita cirkvito.	
208.	diferenceca amplifatoro	Tia cirkvito, kiu amplifas la diferencon de du signaloj. Estas aplikata ofte en integritaj cirkvitoj. Se la du eniraj signaloj havas egalan intenson, tiam la elira signalo estas nulo.	
209.	diferenceca kondensilo	Tia variebla kondensilo, kiu havas du statorojn kaj unu rotoron. Kiam turnige la rotoron la kapacito de unu parto grandiĝas, la alia malgrandiĝas.	
210.	diferenceca regado	Regadmaniero de la diferencecaj amplifatoroj. En ĉi tiu okazo ambaŭ regelektrodojn regas diversaj signaloj rilate al la terpunkto.	
211.	diferencia cirkvito (ŝtupo)	Kvarpoluso, al kies eniro konektita tensiosalto (ortangulo) ĉe la eliro aperas diferencie. Kiam la enira tensio estas enŝaltita la elira tensio tuj atingas sian maksimuman valoron, sed poste laŭ la tempokostanto logaritme malgrandiĝas.	
212.	difuzo kurento	En la praktiko la duonkonduktaj materioj ne estas homogenaj. Vere la malpurigaĵo estas malhomogena, tial la plimovkapablaj	

		negativaj ŝargoportantoj faras movon ne hazardan, sed plenigas la terenon egalmezure. Tiun movecon de la j , kiun estigas la diversa malpuraj-koncentriteco, oni nomas <i>difuza kurento</i> .	
213.	difuza tensio	La ŝarĝoj, ĉe ambaŭ flankoj de junto, estigas <i>potencialmuro</i> . Pro la potencialmuro la dominaj ŝargoportantoj jam ne povas plu difuzi. Inter la du finoj de la kristalo estiĝas potencialdiferenco, do tensio, kiun tension oni nomas <i>difuza tensio</i> (U_{dif}). La difuza tensio de la siliciobazaj transistoroj estas $0,6 \div 0,7V$, kaj ĉe la germaniobazaj estas $0,2 \div 0,4V$.	
214.	difuzo	Fenomeno en kiu gaso, lumo, varmo disiĝas al ĉiuj direktoj.	
215.	diĝita	Konsistanta el diskretaj parametro-valoroj. Difinas tiajn kvantojn, kiuj havas decidajn valorojn dum siaj ŝanĝoj sen daŭreco.	
216.	diĝita cirkvito	Ĉiu cirkvito, kiu funkcias laŭ la diĝita maniero; ekz. multivibratoroj, logik-elementoj ktp.	logika cirkvito
217.	diĝita indikilo	Indikilo, kiu kun ciferoj montras la indikatajn valorojn.	
218.	dinamika agordo	Ekz. ĉe nutrilo estas grava la tensioagordo. Se tiu agordo reagis kontraŭ rapidaj ŝanĝoj, tiam ni povas diri, ke la dinamika agordo estas bona. La manko de la dinamika agordo povas okazigi difekton en la nutrata cirkvito.	
219.	dinamika karakterizo	La ĝeneralaj ecaroj ĉe unudirektaj kurentoj montras la karakterizojn de la aktivaj konsisteroj (elektronikaj tuboj, transistoroj). Ĉe alternaj kurentoj estas gravaj diferencoj, tial oni komencis uzi ankaŭ la dinamikecajn karakterizojn, kiuj estas pli kapablaj montri la dumfunkciadajn situojn.	
220.	dinamika laŭtparolilo	Estas tia ilo, kiu la alternan kurenton transformas al sonvibrado. La kurento trafluas bobeneton, metita tiu en konstantan magnetan kampon. Al la bobeneto estas kuplita membrano, kiu movigas la aeron.	
221.	dinamika mikrofono	La sonvibrado movigas la membranon, kio movigas bobenon en konstanta magneta kampo, tiel induke tension.	
222.	dinamikeca zono	Ĉe ricevatoroj kaj amplifatoroj estas tiu intervalo de sonforto, en kiu la sono ankoraŭ estas sendistorda.	
223.	dinamo	Tiu elektromekanika kurentofonto rotacia,	

		kiu eluzas la efikon dinamo, dum la transformado de la mekanika energio al elektra energio.	
224.	dinamotoro	Elektra maŝino, kiu povas funkcii samtempe kiel motoro kaj kiel generatoro por kontinua kurento.	
225.	dinistoro	Kvartavola diodo, havante „pnpn” strukturon. Ĉe malalta tensio tre malintensa kurento fluas, do la diodo estas fermata. Altige la tension, ĉe decida tensionivelo okazos la zenera fenomeno, en la meza junto. Ĉi tiun tensionivelon oni nomas <i>baskultensio</i> (U_B).	binistoro
226.	dioda brulimitilo	Estas tia ilo, per kiu oni povas <i>limiti</i> sagnalonivelon inter du ŝtupoj. Plejofte ĝi konsistas el du duonkonduktaj diodoj, konektitaj paralele sed inverse. Estas uzeble nur por malintensaj signaloj, ĉar la diodoj ekz. siliciaj limitas la nivelon en 0,6V. Pli grandaj signaloj tiel estus havantaj distordojn.	
227.	dioda miksilo	Ĉi tipa cirkvito eluzas la nelinearan karakterizon de la diodo, por miksi du signalojn, havantaj tiuj diversajn frekvencojn. Post la miksado eliras la suma kaj la diferenca frekvenco de la du miksitaj signaloj. La dioda miksilo ne amplifas, eĉ okazigas iometan perdon. Ĝia avantaĝo, ke estas aplikebla ankaŭ por mikroondoj.	
228.	diodokapacito	Ĉe duonkonduktanta diodo kiam ĝuste ne kondukas kurenton, aperas kapacito inter ĝiaj elektrodoj. Ĉi tiun kapaciton oni devas kalkuli en altfrekvencaj cirkvitoj. En alie, ĝuste ĉi tiu propreco de diodoj estas eluzataj, kiam kun la ŝanĝo de tensionivelo estas variata la kapacito. (Vidu ĉe la varikapo)	
229.	diodo	Rektifilo, kiu povas esti elektrontubo (valvo), aŭ duonkondukta junto.	
230.	diodohava detektilo	Diodo en radiofrekvenca cirkvito, kiu nur duonperiodon traigas. La tegoondo estas sonfrekvenca signalo.	
231.	dipolanteno	Simetria anteno, ĉe kies du eliraj kontaktpunktoj la ricevitaj signaloj ĉiam aperas en kontraŭa polareco.	
232.	dipolo (ĉe anteno)	Antenoparto de la duon-ondolonga (<i>duononda</i>) anteno. Sur kiun estas konektata la antena kablo.	
233.	direktilo (ĉe anteno)	Elemento de Yagi-tipa anteno, kiu estas lokita al la <i>direkto</i> de la dissendejo.	

234.	disagordita amplifatoro	Ĉi tiu tipa amplifatoro enhavas plurajn agorditajn ŝtupojn, sed tiuj ŝtupoj estas agorditaj ne precize al sama frekvenco. La frekvencoj estas kaj malalte kaj pli alte rilate al la difinita mezfrekvenco. La ŝtupoj ne nur rilate al la agorditaj frekvencoj diferencas, sed ankaŭ en la bendolarĝeco.	
235.	disbranĉa konekto	Nodo, el kiu estas elkondukataj la kurento al pluraj direkto.	
236.	disiga kondensilo	Kondensilo, kiu havas funkcion por bari la unudirektan kurenton. La alternan kurenton la kondensilo traigas.	
237.	disiga transformilo	Tiu transformilo, kiu certigas senmetalan kontakton inter la kurentoreteto kaj la konsumilo.	protekta transformilo
238.	disipado	Transformiĝo de elektra energio al termoenergio en konsisteroj. Ĝi estas malutila fenomeno.	
239.	disipebla povumo	Tiu maksimuma povumo, kiun la cirkvito povas elteni sen difekto.	
240.	diskaparato	Multdiska storilo, uzata en komputoro. Ĝi estas kapabla stori grandvolumajn datenojn ankaŭ post la elŝalto de komputoro.	fiksdisko <i>hardisko</i>
241.	disketo	Storilo kun unu fleksa disko, uzata por komputoroj. Ĝi estas kapabla stori relative nur malmulton da datenoj.	fleksdisko <i>flopio</i>
242.	diskokanelo	Sur la bakelita sondisko trovebla kanelo, kiu portas la soninformojn. Ĝia zig-zago per transformila pinglo donas tian elektran informon, kies ondoformo kongruas kun la sonondo. Tiun elektran ondosignalon amplife oni povas aŭskulti.	
243.	diskriminatoro	Ĝustigebla cirkvito por akcepti aŭ malakcepti signalojn laŭ iliaj frekvenco. Ĝi <i>diskriminacias</i> la ricevitajn signalojn. Demodulatortipo en la frekvenco-modulita dissendo.	diskriminilo, frekvencodistingilo
244.	dispenso	Liberigo de eksteraj, neintencaj efikoj al iu elemento, cirkvito aŭ ŝtupo.	
245.	dissendi	Disaŭdigi parolon, muzikon ktp., per radiofonio.	
246.	dissendilo	Aparato, elsendanta signalojn en telekomunikacian lineon aŭ per elektromagnetaj ondoj.	sendilo

247.	disŝalti	Malligi kontakton, post kio ne fluas kurento.	
248.	disŝuta koeficienta	La <i>disŝuta koeficiento</i> esprimas tion, ke el la fortolinioj kiom da parto ne efikas, disŝutiĝas. Oni signas la disŝutan koeficienton kun la litero σ (sigmo).	
249.	distordo	1. Aliformiĝo de elektra aŭ magneta kampo sub la influo de alia kampo aŭ de okaza kaŭzo. 2. Neĝusta reprodukto de sono aŭ signalo ĉe ricevado.	
250.	diverĝa flukso	Flukso ekster la ferkerno aŭ tiu, kiu ne tuŝas la bobenon kuplantan, tiel ĝi ne transigas magnetan energion.	neutila flukso, malbena indukto
251.	diverĝa indukto	Ĉiu konduktilo, kablo, eĉ ankaŭ la konsisterpiedoj havas indukton, kiu dependas de ties longeco kaj strukturo. Ekz. pro tio oni devas konekti konsisterojn kun mallonga pideo en altfrekvencan cirkvito.	neutila indukto, malbena indukto
252.	diverĝa kapacito	Ĉiu konduktilo kaj konsistero havas kapaciton rilate al la alioj. Ĉi tiu kapacito dependas de la grandeco de surfaco kaj distanco. Plej ofte kaj ĉe malaltfrekvencoj ĝi ne okazigas problemon, sed en la altfrekvencaj cirkvitoj devas atenti la lokumon de la konsisteroj.	neutila kapacito, malbena kapacito
253.	dopler-efekto	Sono, aŭ la frekvenco de elektromagneta ondo ŝajnas varia por la observanto, se la fonto de tiuj estas movanta. Se la fonto de signalo (sono) proksimiĝas, tiam ŝajnas la frekvenco pli kaj pli altiĝa, kaj kiam malproksimiĝas la fonto, en tiu okazo la observanto spertas, ke la frekvenco pli kaj pli malaltiĝas.	
254.	drato	Konduktilo tre maldika, longa kaj fleksebla el materio tia, kiu estas kapabla trafluigi kurenton.	metalfadeno
255.	dratplektaĵo	El multaj dratoj plektita konduktilo.	
256.	dratrezistilo	Rezistilo, kiu estas fabrikita el metalfadeno speciala. La metalfadeno estas volvita sur izolanta tenilo.	
257.	driftkurento	Tiu ŝargomoveco, kiu estiĝas pro (ena aŭ ekstera) elektra kampo, kiun povas okazigi la ŝanĝiĝo de la temperaturo, la tensiofluktado, oldiĝo ktp.	
258.	drifto	Malrapida ŝanĝiĝo (ofte devio de la nulvaloro) de iu elira parametro (plej ofte kurento) pro la ŝanĝiĝo de la temperaturo, pro la tensiofluktado, oldiĝo ktp.	nulpunkto-migrado

259.	dropo	Propraĵo de transformilo, emfazita en procento. Tiu propraĵo esprimas la diferencon inter la nominala bornotensio primara kaj tiu tensio, kiu estas bezonata flui nominalan kurenton primaran, kiam la sekundara flanko estas konektita en kurtcirkvito.	
260.	dufadena bobeno	Tia bobeno, kies volvoj estas preparitaj kun du paralelaj dratoj.	bifilara bobeno
261.	dukluza MOD-FETo	MOD-FETo havanta du regajn enirojn.	
262.	dukurenta trakciilo	Ekz. lokomotivo, kiu estas kapabla funkcii laŭ bezono kun unu aŭ kun alia kurento. (50Hz aŭ 1/16Hz)	
263.	Duobla Balanc-Miksilo		DBM
264.	duobla bobeno	Du bobenoj de relajso, kies datenoj elektraj ne egalas.	
265.	duonkondukta relajso	Konstruelemento, konsistanta el duonkonduktiloj, kiu havas tiajn aŭ tre proksimajn proprecojn elektrajn, kiel la magneta relajso.	
266.	duonkonduktanto	Tiaj izolantoj, al kiuj artefarite donante fremdan materion, ricevas kapablecon kondukti kurenton.	
267.	duonkonduktilo	Tiu konsistero, kiu estas fabrikita el duonkondukta materio. Tiaj konsisteroj estas ekz. la transistoroj, tiristoroj, triakoj, integritaj cirkvitoj ktp.	
268.	duonkondukto	Polusdependa kondukto, kies traiga rezistanco dependas de la alkonektita polustipo de la tensio.	
269.	duon-ondolonga anteno	Estas tia radiilo, kiu havas geometrian mezuron duonan de la ondolongo. Ĝia plej simpla formo estas la dipolo. La ideala longeco estas kalkulebla kun la sekva ekvacio; $150/f$, kies rezulto estas en metro [m], se la frekvenco estas en [MHz]. En la praktiko estas uzata <i>kurtiga koeficiento</i> , ĉar la ondoj malplirapide disiĝas en metalo ol en la aero. La valoro de tiu koeficiento estas 0,95, se la materio estas kompakta metalo, kaj esta 0,9, se la antenomaterio estas tuboforma.	
270.	duon-ondolonga dipolo	La plej simpla anteno duon-ondolonga.	
271.	dupleksa	Telegrafia, telefona aŭ radia sistemo, kiu ebligas samtempe la sendon kaj la ricevon.	
272.	dupleksa reĝimo	Tiu parto de funkciado, kiam la aparato estas uzata samtempe por kaj sendi kaj	

		ricevi.	
273.	dupleksilo	Tia aparato, per kiu eblas funkciigi send/ricevatoron uzante unu antenon dum sama tempo.	
274.	dupolara	Geometrie dupozicia ondoformo disradiata, kiu rilatas unu al la alia kun ortangulo.	
275.	dupoluso	Tiujn materiajn korpusklojn, en kiuj estas, kaj pozitivaj, kaj negativaj ŝargoj, oni nomas dupulusoj. Ankaŭ en cirkvito oni diferencas du kaj kvarpolusojn. En cirkvito en tiu okazo oni parolas pri dupoluso, se la konsistero aŭ cirkvitelemento (rezistilo, induktilo, kondensilo ktp. kaj ties ajna kombino) per du punktoj/polusoj estas konektita al la cirkvito. Depende de la karakterizo de konsistero aŭ konstru-elemento la dupoluso en cirkvito povas esti lineara aŭ nelineara kaj aktiva aŭ pasiva.	
276.	duradia osciloskopo	Estas kapabla mezuri kaj aperigi du apartajn signalojn. Tiel eblas facile kompari la du signalojn.	
277.	dustata vibratoro	Tia vibratoro, kiu havas du stabilajn statojn.	
278.	dutakta rektifigo	Funkcia maniero de cirkvito, kiu rektifigas la alternan kurenton.	
279.	dutakta rektifilo	Cirkvito, kiu faras el alterna kurento unudirektan, fluktuan kurenton. Konsistas el du aŭ kvar diodoj. Por la dudioda tipo estas bezonata tia transformilo, kies sekundara bobeno havas ankaŭ mezkonekton. La kvardioda tipo estas nomata Graetz (<i>grec</i>) -ponto.	
280.	duvoja kontaktilo	Konektilmekanismo kun unu movanta kaj du fiksa kontaktiloj. La movanta kontaktilo en ambaŭ pozicioj povas fermi cirkvitojn apartajn.	ŝanĝkontaktilo <i>morso-kontaktilo</i>
E			
281.	ecargeneratoro	Speciala mezurilo, kiu estas kapabla montri grafike la mezuritajn datenojn de cirkvito.	
282.	ecaro	Karakteriza kurbolinio.	
283.	edison-konektingo	Ŝraŭbe konekta ingo.	
284.	efektiva valoro	Plej ofte uzata valoro reprezentu alternan signalon. La difina bazo de la efektiva valoro estas tiu kontinua kurento, kiu povas produkti tiom da termoenergio, kiel la sinusforma.	

		$U_{ef}=0,71\hat{U}$	
285.	efika alteco	Tiu alteco de anteno, kiu estas efika por la emanigo.	
286.	efika longeco	Tiu longeco de anteno, kiu estas efika por la emanigo.	
287.	efluvo	La ŝargita kondensilo, akumulatoro sen ŝarĝo perdas sian ŝargon.	
288.	ekarto	Permesata histerezo de la valorintervalo.	
289.	ekfunkciigas	Enŝaltas aparaton, alkonectas nutrotension al cirkvito, kiuj komencas funkcii.	
290.	ekran-krado	En multkolora kineskopo estas uzata pro tio, ke la elektronradio nur la ĝustan kolortavolon ekscitu. Estas uzata t.n. <i>ombromasko</i> . Tiu ombromasko en la envica-tuboj oni nomas <i>breĉomasko</i> .	ombromasko, breĉomasko
291.	ekrano	Faco de la kineskopo kaj la elektronfaska tubo.	
292.	ekscita kontaktilo	Tiu kontaktilo de relajso, kiu tiam enŝaltas cirkviton, kiam la relajso estas en <i>ekscita</i> stato.	
293.	ekscita kurento	Tiu kurentointenso minimuma, kiu estas bezonata por teni relajson en ekscita, aktiva pozicio (funkcia stato).	
294.	ekscita stato	Aktiva (funkcia) stato de relajso.	ekscitiĝo
295.	ekscita tensio	Tiu tensiograndeco, kiu estas bezonata minimume por fluigi ekscitan kurenton tra la bobeno de relajso.	
296.	ekscitatoro	Aparato por produkti elektran eksciton aŭ kurenton de ekscito.	
297.	eksciti	Igi pli intensan energionivelon aŭ aktivigi elektromaŝinon. Ekz. konekti tension sur relajsobobeno, ktp.	
298.	ekscitilo	Ekscita dinamo.	
299.	ekscitmaŝino	Helpa generatoro, destinita produkti apartan ekscitan kurenton.	
300.	ekscito	Influo estigi pli intensan energionivelon fare de magnetika kampo en elektra aparato, ekz. en dinamo, elektra motoro aŭ laŭparolilo.	
301.	ekscito aparta	Ekscito de kampomagnetoj per fonto de aparta kontinua kurento.	
302.	ekscito impulsa	Estigo de osciloj en agordita oscilcirkvito je	

		la natura propra frekvenco de la cirkvito per subitaj impulsoj, donitaj de ekstere.	
303.	ekscito kompunda	Ekscito de generatoro aŭ motoro, kiu funkcias pere de volvaĵoj, konektitaj parte paralele kaj parte serie.	
304.	ekscitrono	Jontubo (hidrargvapore) kun unu anodo, ekfunkciiga per sparkoarko. Tiu tubo estas kapabla rektifigi kurenton.	
305.	ekstera temperaturo	Temperaturo de medio. Tiu temperaturo, kion oni mezuras ekstere de la kapsulo de konsistero, aŭ ekstere de la ujo (skatolo) de cirkvito.	
306.	ekstra kurento je interrompo	Memindukata kurento, kiu tiam indukiĝas, kiam kurento estas elŝaltita kaj la cirkvito havas induktilon.	
307.	ekstrema valoro	Ne ordinara valoro.	
308.	ekvalizo	Multbenda tonregulilo, uzata en sonfrekvencaj ampli-fatoroj.	
309.	elbranĉo	Tiu punkto de cirkvito, de kie disiĝas al du aŭ pluraj direktoj.	debranĉo
310.	elektra	Rilata al la elektro.	
311.	elektra bremsado	Povas esti uzante fortan elektromagneton, plej ofte por fiksigo de veturilo (tramo). Alia maniero, kiam la movantan energion la elektra motoro de veturio konsumas kiel generatoro. En ĉi tiu okazo la generatoro estas konektita en kurtcirkvito.	
312.	elektra fajrero	Simila al la <i>elektroarko</i> , sed ĉi tie la nutrilo ne povas teni kontinue la bezonatan tensionivelon, tial la arko estas nur momenta.	<i>sparko</i>
313.	elektra hejtado	Por varmigi ĉambron estas uzata elektra energio.	
314.	elektra hejtilo	Tia hejtilo, kiu uzas elektran energion por krei varmon.	
315.	elektra izolaĵo	Materialo, kiu ne kondukas kurenton.	
316.	elektra kampo	La elektroŝarĝoj kreas <i>elektran kampon</i> ĉirkaŭ si mem. La elektra kampo estas <i>fortokampo</i> , kiu signifas tion, ke enmete elektroŝargon en ĉi tiun fortokampon, al la elektroŝargo impresas diversintensaj kaj diversdirektaj fortoj. La fortokampo reprezentas tiun spacon, en kiu la kampon kreita energio estas efike laborkapabla.	

317.	elektrejo	Ejo, kie oni produktas elektran energion por lumigado, tramvojoj, industriaj bezonoj ktp.	elektrocentralo
318.	elektristo	Fakulo, kiu okupiĝas pri la konsumado kaj efika eluzo de elektra energio.	
319.	elektrizado	Prepari eblecojn per konvena teknikaĵo por uzi la elektran energion. ekz. konstrui tensioreton publikan.	elektr(um)i
320.	elektro	Grekdevena vorto el la <i>elektron</i> (sukceno) , kiu esprimas al tiu rilatan fizikan fenomenon kaj praktikan uzadon. Fizika energio produktata fare de moviĝo de ŝarĝoj, kiu montriĝas per lumaj, varmaj kaj mekanikaj fenomenoj.	
321.	elektroarko	Pro tre alta tensio povas joniĝi la aero inter du elektrodoj. En ĉi tiu joniĝanta kanalo la ŝarĝoportantoj jam povas movi, kiu okazigas lumefekton.	sparkoarko
322.	elektrodinamiko	Parto de la fiziko, kiu pritraktas la fenomenojn de la reciproka efiko de magneta kampo kaj de elektra fluo.	
323.	elektrodinamismo	Aro da fenomenoj kreitaj fare de la elektraj fluoj.	
324.	elektrodinamometro	Aparato, kiu metita en elektrodinamikan efikon inter du cirkvitoj, servas por mezuri kurenton, tension aŭ alian elektran forton.	
325.	elektrodo	Ekstremaĵo de konduktanto, ekz. en elektroliza bano aŭ elektra pilo, ĉe kiu konduktado per elektronoj estas ŝanĝita al konduktado per jonoj aŭ aliaj ŝarĝoportantoj, aŭ ĉe kiu la inversa transiro okazas.	
326.	elektroforo	Aparato de elektrostatika indukto, kiu servas por produkti malgrandajn ŝarĝojn de statika elektro.	
327.	elektroforto	Intenso de elektro.	
328.	elektrokemio	Parto de la kemio, kiu pritraktas la kemiajn efikojn de la elektro.	
329.	elektrokut(iĝ)o	Tuŝante altan tension kurento fluas tra la homa korpo, kiu okazigas kontraŭvivan efikon. Tra la viva korpo flunta kurento el ekstera kurentofonto, kiu havas pli grandan intenson ol tiu de la biokurentoj.	elektrovund(iĝ)o elektroŝoko
330.	elektrolita disiĝo	La disfalo de kemiaĵoj al jonoj estas la <i>elektrolita disiĝo</i> . Ĉi tiu impresoj fariĝas pro solviĝo aŭ fandiĝo.	dissocio

331.	elektrolita kondensilo	Speciala kondensilo, inter kies elektrodoj la izolanta tavolo estas elektrolito. La tiaj kondensiloj povas havi eĉ tre grandan valoron de kapacito.	<i>elko</i>
332.	elektrolita tensio	Mezurebla tensio inter la elektrolito kaj la en tiun enmetita materio. La <i>elektrolita tensio</i> estas signifa propreco de la materioj. Tiu tensio povas esti aŭ pozitiva aŭ negativa, depende de la materio. ekz. 1. Se la pozitivaj metaljonoj iras en la solvaĵon, tiel en la metalo fariĝas elektronpluso, kaj en la fluaĵo fariĝas elektronmanko. <i>Do, la elektrolito havas pozitivan, la metalo negativan ŝargon.</i> 2. Se la jonoj el la elektrolito eliĝas sur la metalon, tial la <i>metalo havas pozitivan, la solvaĵo negativan ŝargon.</i> Se oni metas du elektrodojn el diversaj materioj en elektroliton, la elektrolitaj tensioj unuopaj povas adiciĝi.	
333.	elektrolito	Ĉiu solvita substanco, parte aŭ tute joniĝinta, kiu ebligas kondukton de elektro.	
334.	elektrolizi	Oni parolas pri <i>elektrolizo</i> , kiam pro la impreso de kurento la jonoj fariĝas neŭtralaj atomoj en la elektrolito.	
335.	elektromagneta kampo	Tia magneta kampo, kiun kreas kurentofluo.	
336.	elektromagnetismo	Tuto de la fenomenoj rilataj al elektraj ŝarĝoj kaj magnetoj.	
337.	elektromagneto	Artefarita magneto, konsistanta el fera stango (ferkerno), ĉirkaŭita kun bobeno (volvita drato), kiu magnetiĝas pro la trafluanta kurento.	
338.	elektromagneto por levado	Uzata ĉefe en la deponejoj de la eluzitaj feroj por aranĝi tiujn.	
339.	elektromekanikisto	Elektronika fakulo, muntisto, reparisto de elektroteknikaj cirkvitoj, aparatoj.	<i>mekanisto</i>
340.	elektrometro	Plurfunkcia aparato por mezuri diversajn elektrajn kvantojn.	multimetro
341.	elektromuntisto	Elektra fakulo, muntisto, reparisto de elektraj cirkvitoj, aparatoj.	
342.	elektronelpaso	En ĉambrotemperaturo la elektronoj ne povas elpasi el la metaloj kontraŭ tio, ke tiuj puŝas reciproke unu la alian. La elektronoj havas alian energion la t.n. <i>kinetikan energion</i> . Tiu kinetika energio dependas de la temperaturo de la metalo. Elektronoj nur	emitiĝo

		en tiu okazo povas elpasi el metalo, se ties temperaturo estas alta.	
343.	elektronika tubo	En envelopon preparita elektroteknikaĵo. En la envelopo estas aŭ vakumo aŭ gaso. Laŭ la funkciopablo tiuj estas multtipaj de la rektifigiloj ĝis la diversaj amplifiloj.	elektrotubo, vakua tubo, <i>tubo</i>
344.	elektronika voltmetro	Tia elektrometro, kiu havas elektronikajn cirkvitojn.	
345.	elektroniko	Filia parto de elektrotekniko.	
346.	elektronĵetilo	Elektrokomplekso en la elektronfaska tubo. Per tiuj elektrodoj estas akceligaj la elektronoj por tiuj grandrapide atingi la ekranon.	elektrooptikilo <i>elektronkanono</i>
347.	elektrono	Malpeza elementa partiklo /leptono/ ŝargita negative per fundamenta ŝargunuo.	
348.	elektrono kondukta	Elektrono okupanta energinivelon en bendo ne tute plenigita.	
349.	elektroskopo	Instrumento por konstati la ĉeeston de elektro kaj difini ĝian pozitivecon aŭ negativecon.	
350.	elektrosonorilo	Sonkreilo eluzante la elektromagnetan efekton. Elektromagneto movigas „martelon”, kiu martelo dum la movado frapas kloŝon.	
351.	elektrostatiko	Parto de la fiziko, kiu pritraktas la fenomenojn aŭ la elektrajn ŝargojn, kiuj manifestiĝas per ripoza aŭ statika stato.	
352.	elektrosubstacio	Tensioŝanĝa nutrouzino inter la elektroproduktejo kaj la konsumata reto.	
353.	elektroteknikisto	Fakulo, kiu okupiĝas pri la elektrotekniko. Tiu faknivelo, kiu estas inter metiisto kaj inĝeniero ekzistanta ekz. en Hungario.	
354.	elektrotekniko	La studo aŭ scienco pri praktikaj kaj industriaj aplikoj de elektro.	
355.	elektroterapio	Terapio per elektraj kurentoj.	
356.	elira impedanco	Kvarpolusa propreco ĉe la eliro, kiu reprezentas kompleksan rezistancon kontraŭ alterna kurento.	
357.	elira kapacito	Ĉe la eliro de kvarpoluso mezurebla aŭ kalkulebla kapacito.	
358.	elira transformilo	Transformilo por alĝustigi la eliran impedancon al la ŝarĝilo aŭ konsumilo.	
359.	eliro (de signalo)	Tiu flanko de kvarpoluso, kie estas	signalelro

		konsumebla la prilaborita signalo.	
360.	elirpovumo	Apartenas al tiu maksimuma ŝarĝokurento, kun kiu la aparato ne difektiĝas.	
361.	elpasa laboro	Tiu laboro, kiu estas bezonata por elektronoj elpasi el metalo en vakumo. Ĝi estas karakteriza signifo de metalo.	emita laboro
362.	elŝalta enirejo	Al kiu estas konektita la elŝalta signalo.	
363.	elŝalta signalo	Signalo, pro kies efiko cirkvito aŭ parto de cirkvito malfunkciiĝas.	(regsignalo)
364.	elŝalta tempo	Tiu bezonata tempo, dum kiu la trafluanta kurento nuliĝas.	
365.	elŝalti	Malfunkciigi cirkviton, aparaton, maŝinon ktp.	
366.	emajlita drato	Kuprofandaĵo kovrita kun speciala lako. Ĝi estas uzata ĉefe por volvaĵoj.	
367.	emaniga diagramo	Montras la radiointenson de la anteno rilate al la direkto.	
368.	emaniga rezistanco	Kalkulebla el la disradiita povumo kaj el la antenkurento. $R_r = \frac{P_r}{I_{maks}^2}$	
369.	emanigi	Disradiigi elektromagnetajn ondojn.	
370.	emanigilo	Tiu parto de anteno (YAGI), kiu disradiigas la elektromagnetajn ondojn.	
371.	emanigo	Disradiigo de la elektromagnetaj ondoj.	
372.	emisii	Eligi lumon.	
373.	emitera ripetilo	Tipo de amplifatoro el dupolara transistoro, kies elira signalo ripetas la ŝanĝon de la emitero.	
374.	emitero	Tiu elektrodo de transistoro, el kiu venas la dominaj ŝarĝoportantoj, emitas elektronojn. Kompare al tiu elektrodo estas mezurata la biastensio de la bezo.	
375.	emiti	Eligi elektronojn.	
376.	energia transformado	La energo estas trovebla en diversaj formoj. Se estas bezonata ŝanĝi la energion inter la tipoj, tiam oni parolas pri energiotransformado. La proceso ĉiam havas malpli ol 100%-an rendimento. La rendimento estas la kvociento de la elira kaj la enira energioj.	

377.	energio	Fizika forto, kapabla je iu laboro. Ĝia unuo estas la JOULE (julo) [J]. La povumo estas la eluzata energo dum decida tempo - (J/sekundo), alinome wato [W].	
378.	enira impedanco	Kvarpolusa propreco ĉe la eniro, kiu reprezentas kompleksan rezistancon kontraŭ alterna kurento.	
379.	enira kapacito	Tiu kapacito, kiu estas mezurebla ĉe la enira flanko de kvarpoluso.	
380.	enira transformilo	Transformilo por alĝustigi impedancon al la eniro de kvarpoluso.	
381.	eniro	Tiu flanko de kvarpoluso, al kiu estas konektita la prilaborenda signalo, aŭ al kiu estas kuplita la eliro de la antaŭa ŝtupo.	
382.	enmetaĵo	Ŝanĝebla parto de la fandgardilo, kies metalfadeno fandiĝas pro la superkurento.	
383.	enodo	Elektrontubo kun sep gridoj, havanta tiu entute naŭ elektrodojn. Ĝi estis evoluigita por frekvenco-demodulilo. Hodiaŭ jam ne estas uzata.	
384.	enŝalta ŝarĝo	Tiu pliintensa ŝarĝo, kiu estiĝas je la enŝalto de cirkvito, kiam la cirkvito enhavas tia(j)n konsistero(j)n, kies rezistanco estas malgranda komence de la kurentofluo. Ekz. ampolo je la enŝalto havas malgrandan rezistancon, ĉar ties filamento komence ne ardas. Se en cirkvito estas kondensilo, ties propreco simile povas kaŭzi enŝaltan pliŝarĝecon. <i>Se en la cirkvito induktilo (bobeno) estas, ties propreco mildiĝas la ŝarĝon (konsuman kurentointenson) je la enŝalto. Indiktulo je la elŝalto kaŭzas tensiosalton kontraŭdirektan.</i>	
385.	enŝalta tempo	Tiu tempo, kiu estas bezonata por atingi la maksimuman intenson de la trafluanta kurento.	
386.	enŝalti	Ekfunkciigi aparaton aŭ cirkviton certigante la fluon de kurento kun la konektado de la nutrotensio.	
387.	envelopo	Tiu parto de la elektrona tubo, kiu ĉirkaŭas la internan parton, kaj en kies interno estas vakuo aŭ gaso. Ĝi estas produktata plejofte el vitro.	
388.	epitaksio	Kreskigitaj tavoloj unu super la alia, en la duonkonduktila fabrikado. Estas uzata ekz. ĉe la produktado de transistoroj, kiuj tipoj estas tre kapablaj por altfrekvencaj signaloj.	

389.	eraro	Neĝusta funkciado.	perturbo
390.	erarsignalo	Signalo kiu en tiu okazo estiĝas, kiam estas eraro en la funkcio. Ĉi tiu signalo, aŭ automate kompensas la efikon de eraro, aŭ nur simple indikas por la uzanto la ĉeeston de la eraro.	
391.	EREPROM	(<i>Elektre REProgramebla ROM</i>). La uzanto povas forigi la informojn kaj programigi elektronike la memorilon.	
392.	estinga tiristoro	Helptiristoro, kies enŝalto elŝaltas (estingas) la ĉeftiristoron.	helptiristoro
393.	etalono	Aŭtenta mezuro kaj norma ekzemplero de iu unito. Originalo, al kiu estas komparata la pli postaj elementoj, cirkvitoj, aparatoj ktp.	
394.	eta tensio	Ne pli granda ol 50V.	
F			
395.	faksimila eliro	Nombro, kiu tion montras, ke la koncerna elirejo de diĝita cirkvito, kiom da enirejo estas kapabla funkciigi.	<i>faks-eliro</i> (angl. fan-out)
396.	faksimila eniro	Nombro, kiu tion montras, ke la koncerna enirejo de diĝita cirkvito, al kiom da elirejo estas ebla konekti sen misfunkcio.	<i>faks-eniro</i> (angl. fan-in)
397.	fado	Fenomeno ĉe tiuj radioondoj, kiuj trairas la jonosferon. La jonosfero influas la disiĝon de la radioondoj, eĉ povas tiujn tute reteni kaj povas ŝanĝi la polarizecon. La fadon okazigas krome ankaŭ la fazdiferenco inter la alventantaj rektaj kaj reflektaj ondoj.	
398.	fandogardilo	Protektilo kontraŭ la superkurento. Ĝia metalfadeno fandiĝas kaj tiel disŝaltas la cirkviton.	
399.	fantombildo	Sur la ekrano aperanta pala bildo apud la normala bildo.	
400.	Faraday-efekto	Tiu fenomeno, kiam la polarizeco de la radioondoj ŝanĝiĝas trairante la jonosferon. Kutimas nomi ĉi tiun fenomenon ankaŭ Faraday-rotacio.	
401.	Faraday-kaĝo	En la kaĝo ne estas elektroŝargo, ĉar la ŝarĝoj klopodas lokiĝi sur la randon. Tiel la kaĝo estas aplikebla por <i>kontraŭelektra ekranado</i> . Estas uzata tie, kie oni volas fari precizan mezuradon, tiel evite la eksteran influon elektrostatan al la instrumentoj. Ĉi tiu maniero ne estas efika kontraŭ la magneta kampo.	

402.	Faraday-tezoj	Estas konataj du tezoj. 1. – En konduktilo movanta en magneta kampo (aŭ staranta konduktilo en movanta magneta kampo) estiĝas kurento, kies intenso proporcias kun la rapideco de movo kaj kun la intenso de magneta kampo. 2. – En elektrolito la amaso de la eligita matero proporcias kun la intenso de la trafluanta kureno kaj kun la elektrokemia konstanto de matero.	
403.	farado	Mezurunuoj de la kapacito. Se kondensilon la tensio variĝas kun 1V-o dum 1 sekundo kaj estiĝas 1A kurento, tiam la kapacito de kondensilo estas 1F (farado). Ĉi tiu estas tre granda valoro, tial en la praktiko ne estas uzata. En la praktiko estas uzataj unuoj: [μF] mikrofarado [nF] nanofarado [pF] pikofarado	
404.	faska tetrodo	Tia strukrurahava tetrodo, en kiu tiel densiĝas la elektronoj, atingantaj la anodon, ke tiuj repuŝas la sekundarajn elektronojn.	
405.	fasko	En malgranda sekco amasiĝantaj elektronoj, disradiataj ondoj.	
406.	fazangulo	Montras la fazdiferencon ĉe geometrie reprezentataj signaloj, se tiuj ne estas en sama fazo.	
407.	fazkomparilo	Ecaro por kompari la situon de du signaloj.	
408.	fazkonduktilo	Tiu konduktilo en la publika altensia reto, kiu ne estas terumita. La konduktilo havas potencialdiferencon rilate al la tero kaj al la terumita nulkonduktilo.	
409.	fazmaŝo		
410.	fazmodulado	Tia modulado, kiam la portanta ondo havas stabilan amplitudo kaj frekvenco-valorojn, sed la fazo de oscilado variĝas laŭ la moduliga signalo.	
411.	fazo	1. La momentaj situacioj direkta kaj intensa de la alterna kurento, tensio. 2. Potencialhava konduktilo en tiu sistemo, kie la alia (nulkonduktilo) estas terumita. La fazkonduktilo laŭ la sistemo povas esti pli ol unu. Plej ofte tri.	
412.	fazrilat-bonigo	En tiu okazo estas la plej efika la povumtransportado, kiam la tensio kaj kurento estas en sama fazo. En la praktiko	

		la kurento rilate al la tensio aŭ malfruas, aŭ devancas. Korekti ĉi tiun defazigon oni kutimas uzi <i>fazrilat-bonigan</i> kondensilon.	
413.	faztensio	Tiu potencialdiferenco, kiu estas mezurebla sur la fazkonduktilo rilate al la nulkonduktilo.	
414.	ferito	Estas speciala materio polvostruktura, uzata tiu kiel ferkerno por grandigi la <i>memindukton</i> de la bobenoj. Ĝi havas grandan <i>permeablon</i> , la relativa permeablo estas $\mu_r \gg 1$. La ferito elektre estas izolanto, sed ĝia <i>magneta konduktanco</i> estas tre granda, kaj pro la polvostrukturo ne kreiĝas en tiu <i>kirlokurenta perdo</i> .	
415.	feritringo, ferittubo	Tre malgranda ferito, kiu kapablas filtri la radiofrekvencajn kurentojn surmete la konduktilon. Estis speciala uztereno la komputora <i>storelemento</i> .	
416.	ferkerno	Speciala kunfandaĵo el metaloj, kiun enmetante en bobenon grandiĝas ties memindukto. Estas uzataj lamaj kaj polvostrukturaj ferkernoj. La grandiĝo de la memindukto dependas de la permeableco de la ferkerno.	
417.	ferma kontaktilo	Kontaktilo en tia pozicio, kiam povas kondukti kurenton.	
418.	fermodirekta kurento	Kurento fluanta en tiu okazo, kiam sur la duonkonduktilo estas konektita tensio tiel, ke tiu tensio povas krei malplenigitan tavolon.	retrokurento <i>fermokurento</i>
419.	fermodirekta tensio	Tia tensiodirekto, kiu povas krei en duonkonduktilo malplenigitan tavolon. Kreiĝas pro tio tia tavolo, ĉar la truoj komencas movi al la negativa, la elektronoj al la pozitiva poluso de la ekstera tensio. En ĉi tiu stato de duonkonduktilo kurent ne fluas tra ĝi.	retrotensio <i>fermotensio</i>
420.	FET-o	Kamporegata transistoro. En ĉi tipaj transistoroj la regado okazas per elektra kampo. Grava propreco de FET-oj estas ĝiaj tre granda enira impedanco, tiel ne bezonas povumon la regado. Laŭ la strukturo estas konataj diversaj tipoj, kiel estas: JFET, MOD-FET, VMOD-FET.	KET-o
421.	fidro	Nutrokonduktilo. Konduktilo, kiu alportas la elektran energion (kurenton) al la konsumanto(j).	lineo
422.	fiksa kontaktilo	Tiu kontaktilo de ŝaltilo, kiu ne movas dum ŝalto.	nemovebla kontaktilo

423.	filamento	Maldika drato el speciala metalo, kiu eligas varmon, lumon aŭ elektronojn, kiam trafluas ĝin kurento.	
424.	filtrilo	Cirkvito, kiu traformas la elektrajn signalojn, mildige la bruotension de bornotensio (ebenigas ĝian ondecon), barigas difinitajn frekvencojn, tiel selektive la traigitajn frekvencojn. Tiuj filtriloj, kiuj havas nur pasivaj konsisterojn, ne konsumas kurenton por la funkciado, sed okazigas perdon. Tiuj, kiuj estas konstruitaj el aktivaj elementoj bezonas kurenton por la funkciado, sed povas ankaŭ amplifi.	selektilo, selektoro
425.	finamplifatoro	En multŝtupa amplifatoro estas la lasta ŝtupo, kies eliro jam konektiĝas al la ŝarĝilo, konsumilo.	
426.	finpozicia ŝaltilo	Sekuriga ŝaltilo por haltigi la funkcion antaŭ la danĝera pozicio de movanta maŝino.	
427.	finŝtupo	Ĉe multŝtupa amplifatoro estas tiu ŝtupo, al kiu estas konektita la konsumilo aŭ ŝarĝilo.	
428.	flankzono	Apun la portanta ondo ambaŭflanke trovata zono, kies larĝeco estas difinita.	
429.	fleksa disko	Demetebla storilo diskoforma por komputoro. (Nur mem la datumportilo havas diskoformon, la tuta storilo kun la portanta ujo havas kvadratformon.)	flopio
430.	fleksigebla kablo	Kablo, kiu povas elteni multajn kurbigon sen disrompo. Tiun kablون kurbige ĝi ne restas en tia formo.	<i>fleksa kablo</i>
431.	flopo	Cirkvito havanta du statojn. La <i>unuflopo</i> havas regatan staton nur dum decida tempo, post kiu tempo ĝi reŝaltas en la bazan staton. La <i>duflopo</i> estas tia flopo, kies staton ĝi tenas ĝis la reregado, tiel havante du stabilajn statojn.	
432.	flueca kristalo	Organika fluaĵo, kiun oni uzas por diĝitaj indikiloj. Tiu fluaĵo enhavas longajn molekulojn kaj en elektra kampo perdas sian diafenecon. Grava avantaĝo de tiu indikilo, ke dum la regado ĝi ne konsumas kurenton.	
433.	fluidigilo	Por lutado uzata helpmaterio, kiu solvas la makulojn, oksidojn sur la surfaco de ligendaj metalpecoj kaj defendas kontraŭ la plua oksidiĝo.	
434.	flukso	Nomo reprezentanta la fortecon de la elektra aŭ magneta kampo. Vektora dateno,	

		esprimante la densecon kaj direkton de la fortolinioj. Ĝia unito estas la <i>teslo</i> , $1T=1Vs/m^2$. Ekzistas alia unito, kiu estas la <i>gaŭso „G”</i> , kiu egalas kun 1fortolinio/cm ² . La simbolo de la flukso estas la greka litero <i>fi</i> „ Φ ”.	
435.	fluksomezurilo	Instrumento por mezuri la fortecon de la magneta kampo. Oni kutimas nomi ankaŭ <i>gaŭsmezurilo</i> .	
436.	fluktua kurento	Ekz. tia estas la kurento dutakte rektifigita el unufaza sinusa kurento. Ties momenta intenso senhalte ŝanĝiĝas.	
437.	fortokampo	La fortokampo reprezentas tiun spacon, en kiu estas efike laborkapabla, la kampon kreita energio. La elektroŝarĝoj kreas <i>elektran kampon</i> ĉirkaŭ si mem. La elektra kampo estas <i>fortokampo</i> , kiu signifas tion, ke enmete elektroŝargon en ĉi tiun fortokampon, al la elektroŝarĝo impresas diversintensaj kaj diversdirektaj fortoj.	
438.	fortokurenta lineo	Kablo aŭ drato, kiu transportas elektran energion.	
439.	fotoĉelo	Tiujn vakumhavantajn, aŭ gasplenigitajn elektronajn tubojn, kiuj eluzas la fotoelektran impreson oni nomas <i>fotoĉelo</i> . La fotoĉeloj estas diversigitaj al tri tipoj laŭ la funkcia sistemo. 1, Fotoemisia fotoĉelo, en kiuj pro la lumo el la fotokatodo elektronoj elpaŝas. 2, Internajn lumefktojn eluzantaj fotoĉeloj, kies konduktanco variigas depende de la lumointenso. Ĉi tipajn konsisterojn vi jam povis studi ĉe la rezistiloj. 3, Fermtavolhava fotoĉelo (<i>fotopilo</i>), en kiuj pro lumo estiĝas potencialdiferenco, do tensio. Ĉi tipan konsisteron vi jam povis studi ĉe la kurentofontoj.	
440.	fotoelektra	Pro luma impresado kreita kurento.	
441.	fotokuplo	Tia signaltransporta maniero, kiam la elektran signalon oni transformas al lumoj kaj en la sekva ŝtupo tiu lumoj estas retransformata al elektra signalo. Inter la du ŝtupoj ne estas galvanaj kontaktoj.	
442.	fotopilo	La <i>fotopilo</i> estas tia kurentofonto, kiu el la lumenergio rekte produktas elektran energion.	sunĉelo

443.	fotorezistilo	Estas duonkonduktilo sen <i>ferma junto</i> , kies rezistanco dependas de la allumigado.	Lum-Dependa Rezistilo, LDR.
444.	fototransistoro	Specialan siliciotransistoro, kiu havas lumigeblan bez-kolektor junton. Vere la sentiveco de la fotodiodo estas intensigebla kun la transistorimpreso.	
445.	framo	Komplekso de tiu parto de maŝino, aparato, instalaĵo, kiu dum funkciado normala estas izolita de la tensiohavantaj partoj. Ties funkcio estas la kovrado, tenado certigi mekanikan stabilecon.	
446.	frekvenc-ecaro	Datenaro karakteriza la aparaton rilate al la traigo de frekvencobendo.	
447.	frekvenco	Ĉe periodeca signalo estas la ciklonombro dum decida tempo. Kiom da direktoŝanĝon faras la fizika fenomeno (nun temas nur pri kurento, tensio) dum unu sekundo al sama direkto. Ĝia simbolo estas la minuskla „f”, kaj la unito estas la herco [Hz]. 1Hz signifas tion, ke la unu ciklo okazas dum unu sekundo. La reciproka valoro de frekvenco estas la <i>periodo</i> .	ofteco <i>freko</i>
448.	frekvencobendo	Frekvencointervalo en kiu povas funkcii sendatoroj. La plej konataj estas la: LongOnda (LO), MezOnda (MO), KurtOnda (KO), UltraKurtOnda (UKO). Estas uzataj diversaj televidaj, radioamatoraj kaj aliaj industriaj radiondolongoj, apartenantaj al diversaj frekvencobendoj.	
449.	frekvenco-demodulilo	Demodulas la frekvencomodulitajn radiosignalojn. Ĉi tiu cirkvito estas nesentivema por la variigo de amplitudo. Ĝi estas uzata plejofte en la ultra-kurtonda intervalo.	
450.	frekvencodependa inversa retrokuplo	Nur ĉe decida frekvencobendo estas efika la retrokuplo.	
451.	frekvencodivido	Cirkvito, kies elira frekvenco estas grave malalta ol la enira.	
452.	frekvencoduobligilo	Tia amplifatoro, kies eniro estas agordita al decida frekvenco, kaj la eliro al ties duoblo. La laborpunkton devas tiel elekti, ke la amplifeco ne estu lineara.	
453.	frekvencokalibrilo	Estas uzata por aŭtentigo de aparatoj, kreante senmodulitajn, treprecizajn oscilojn je decida frekvenco. Tiu oscilo estas nomata <i>markero</i> . La bazoscilatoro plejofte estas kristalreganta, stabiligate en termostato.	

454.	frekvencokalkulilo	Mezurilo, kiu kalkulas dum decida tempo la nombrojn de la cikloj kaj tion indikas.	frekvencomezurilo frekvencometro
455.	frekvencokomparilo	Aparato (cirkvito), kiu komparas du frekvencojn kaj indikas ties diferencon. Per tiu diferenca frekvenco estas ebla regi la oscilatorcirkvitojn, tiel certige la stabilan frekvencon.	
456.	frekvencokompensado	Preferas decida(j)n frekvenco(j)n traigi aŭ reteni en diversaj cirkvitoj, ekz. en amplifatoro. La kompensadon povas realigi per kondensiloj kaj bobenoj, sed tiuj enhavus ankaŭ rezistilojn. Krom la pasivaj konsisteroj estas uzata ankaŭ analoga (operacia) amplifatoro.	
457.	frekvencokonvertado	Foje estus bezonata modifi la <i>interportantan frekvencon</i> de modulita signalo tiel, ke la modulacio ne ŝanĝiĝu. Tion oni faras tiel, ke la interportantan frekvencon miksas kun la signalo de la loka oscilatoro ricevante kaj la diferencon, kaj la sumon de la du frekvencoj. Tiu konvertado estas uzata ekz. en la <i>superheterodinaj radioricevatoroj</i> .	frekvencotransponado, <i>konvertado</i> <i>transponado</i>
458.	frekvencokonvertilo	Suplementa cirkvito antaŭ la ricevatoro, por certigi la ricevon de tiu frekvencobendo, kiu situas ekster la ricevebla ondolongo. Laŭ la konstrukto ĝi konsistas el oscilatoro kaj miksilo.	
459.	frekvencometro	Mezurilo decidi la oscilonombrojn (frekvencon) kaj ondolongon. Hodiaŭ jam ĝenerale uzataj la ciferecindikilaj, diĝittechnikaj mezuriloj. Antaŭ longe la frekvencomezuriloj estis <i>absorpciaj</i> , kiu estis ne tro precizaj. Estis pli preciza la t.n. grip-dip metrilo kaj la heterodin-tipa. Mezuri tre altajn frekvencojn estas uzata la <i>kaverna resonilo</i> kaj la <i>Lecher-konduktilo</i> .	frekvencomezurilo
460.	frekvencomigrado	La rezona frekvenco de oscilatoro variigas hazarde. Tiun frekvenco-malstabilecon okazigas la valormodifiĝo de la konsisteroj.	defrekvenciĝo
461.	frekvencomodulado	La sendata informenhavo ŝanĝigas la frekvencon momentan de la interportanta ondo. La plej simpla maniero fari frekvencomoduladon estas variigi la resonancan frekvencon de la oscilatoro kun la modulanta signalo. Per la frekvencomodulado la sondissendo estas plikvalita, ol tiu per amplitudomodulado.	
462.	frekvencomultobligo	Cirkvito, kiu produktas entjerajn multoblajn frekvencojn de la bazondo. Ĝia funkcia principo baziĝas sur la apliko de nelineara konsistero, kiu produktas superharmonojn.	

463.	frekvencoregulilo	Permane manipulebla konsistero aŭ cirkvitoparto, kiu aŭtomate regas la frekvencon de oscilatoro.	
464.	frekvencoresonanco de anteno	Tiu mezurata frekvenco, kiam la reaktanco estas nulo ĉe la nutropunkto de anteno.	
465.	frekvencostabileco	Kiom da mallarĝa la balanco de la frekvenco de iu oscilatoro, tiom da pli bonkvalita la cirkvito.	
466.	frekvencotraigo	Frekvencointervalo inter la plej alta kaj la plej malalta frekvencoj, kie la traigata signalo jam havas -3Db malintensiĝon. Estas karakteriza dateno pri amplifatoroj, filtriloj, laŭparoliloj ktp.	
467.	frotilo	Komutil-konektilo en elekta motoro kaj generatoro, dinamo. Oni fabrikas tiun el karbo aŭ el bronzo.	
468.	F-tavolo	Jonigita tavolo en la supra parto de la tera ionosfero. Ĝia alteco estas inter 160-420km. Ĉi tiu tavolo helpas la granddistancan radiodisendadon. Dumtage tiu tavolo konsistas el du partoj: F1 estas la malsupra parto, F2 estas la pli supra. Dum nokto la F1 parto malaperas ĝenerale. La F-tavolo la plej grandan jonigitan nivelon enhavas dum posttagmezo. Kiam okazas forta sunmakula aktiveco, tiam la F-tavolo ne malaperas dum nokto.	
469.	fulmo	Natura fenomeno kun grandega eklumiĝo kaj fortega bruoj (tondro), kiam la amasiĝintaj elektraj ŝarĝoj trairas la aeron al la tero.	
470.	fulmoforigilo	Speciala anteno terumita por kapti la fulmon kaj ties kurenton kondukti en la teron.	
471.	fulmotrafo	Povas okazi, ke la fulmo ne rekte la teron trafas, sed tuŝas objekton aŭ vivan organismon, ekz. eĉ homon.	fulmobato, fulmofrapo
472.	funkcia maniero	Reĝimsistemo.	
473.	funkcia skemo	Funkciadon laŭtakte montranta diagramo.	procesodiagramo
474.	funkcia temperaturintervalo	Tiuj minimuma kaj maksimuma temperaturoj, inter kiuj la cirkvito, aparato povas funkcii sen perturbo.	
475.	fuŝkontakto	Tiu kontakto inter du kontaktiloj, kiam la trapasa rezisto estas grave pli granda ol tiu de normala funkciado.	

G			
476.	gajno	Grandiĝokvanto de la tensio, kurento aŭ povumo. Estas esprimebla kun la proporcio de la enira kaj elira signaloj.	
477.	galeno	La galeno estas natura kristalo (plumb-sulfuro). Ĝi estas ofta materio. Ĝi estas duon-konduktilo. Kristalo detekti radioondojn.	
478.	galvana	Rilatanta al elektra kurento produktita de pilo aŭ al io produktata de tia kurento.	
479.	galvana kuplo	Kiam la ŝargoportantoj povas movi inter du cirkvitopartoj. <i>Kiam inter du cirkvitoŝtupoj oni uzas por la kuplo fotokuplilon aŭ transformatoron, en tiu okazo la ŝargoportantoj ne povas movi inter du cirkvitopartoj.</i>	metala kuplo
480.	galvanizi	Surkovri ion per maldika tavolo de metalo helpe de elektroliza kontinua kurento.	
481.	galvanometro	Kurentmezurilo tre sentiveca por mezuri tre malfortajn kurentointenson, kies nadlo estas meze en baza pozicio, tiel ankaŭ la direkton de kurento povas indiki.	
482.	gardilo	Tiu ilo, kiu servas la protektadon de la tensioreto aŭ nutrilo. Je kurtcirkvito, aŭ superŝarĝo deŝaltas la cirkviton de la kurentofonto. Estas du tipaj laŭ la konstruaĵo, tiel oni diferencas <i>fandgardilon</i> kaj <i>aŭtomatan gardilon</i> . En la fandgardilo estas ŝanĝebla la enmetaĵo, la aŭtomata estas reŝaltebla. Laŭ la funkciarapideco oni diferencigas rapidan kaj lantan tipojn.	
483.	gaskondukto	Pro sufiĉe granda tensio joniĝas la gaso, kiu en tia stato povas kondukti kurenton.	
484.	gaŭso	Unito por esprimi la densecon de la magneta flukso. 1[G] egalas kun unu fortolinio en unu cm ² .	Gauss
485.	gazotrono	Kun hidrargvaporu plenita elektrontubo (diodo), estas uzebla por malgranda tensio, maksimume $U_{a-k}=15-16V$. Por granda povumo la gazotrono estas pli efika ol la vakumdiodo.	
486.	generatoro	Aparato aŭ maŝino produktanta elektran energion, signalon.	
487.	giĉeto	Kluzelektrodo de tiristoro, triako kaj FET-oj.	geto
488.	giratoro	Integrita kvarpoluso.	
489.	glatiga kondensilo	En nutrilo uzata kondensilo, kiu glatigas la	

		ondecon de la bornotensio.	
490.	glimkondensilo	Strukture similas al la paperkondensilo, sed ties dielekto inter la elektrodoj estas <i>glimo</i> . La glimo havas pli bonajn elektrajn proprecojn ol la papero.	
491.	goniometro	Aparato por konstati radiodirekton. Tiu aparato ne havas turnigeblan antenon, sed du apartajn antenojn, kies signalojn kompare laŭ la fazangulo inter tiuj oni povas difini la direkton.	
492.	gramofono	Aparato por reprodukti la muzikojn, voĉojn de la sondiskoj.	
493.	granda tensio	Pli granda ol 600V inter la fazkonduktilo kaj la tero kaj pli granda ol 1000V inter du fazkonduktiloj.	
494.	grec-ponto	Dutakta rektifigilo, kiu konsistas el kvar diodoj.	(Graetz-ponto) Grec-kvadrato, pontokonvertoro
495.	gridkurento	Kurento, kiu fluas tra la kluzelektrodo de elektrontubo. (Pluklarigan mencion vidu ĉe la gridoj!)	
496.	grido	Kluzelektrodo de la elektronikaj tuboj. Ĝi havas formon spiralan en la ĝeneralaj tuboj, sed povas havi alian formon, kiel ekz. en la kineskopoj. Mencio: estas pli praktike uzi ĉi tiun esprimon, prenante el la anglo, ĉar la <i>kluzo</i> aŭ <i>krado</i> en la signoj mallongaj povas okazigi miskomprenon, ja ankaŭ la <i>katodo</i> estas signata kun la litero „k”. Krome ties mallonga signo kongruas kun la jam ĝenerale uzata formo „g”.	krado, kluzo
Ĝ			
497.	ĝekslo	Speciala ŝaltilo multpozicia, kiun oni funkciigas kun turnigo.	ŝtupŝaltilo rotacia
498.	ĝemel-bobeno	Du bobenoj de relajso, kies elektraj datenoj estas egalaj.	
H			
499.	halioefekto	Pro ekstera magneta efiko ŝanĝiĝas la movdirekto de la sargoportantoj.	Hall-efekto
500.	haliogeneratoro	Duonkonduktanta konsistero, kiu generas tension laŭ la efiko de Hall.	HALL-generatoro, haltrono
501.	HAM	H azarde A kirebla M emorio. Kaj skribebla, kaj legebla storo.	RAM (el la anglo)
502.	harmonenhavo	Krom la bazfrekvenca signalo ĉeestantaj	

		superharmonaj signaletoj.	
503.	harmono	Ĉiu elektromagneta oscilo havas krom la bazfrekvenco superharmonojn, kiuj havas multobigajn frekvencojn de la bazsignalo. La ideala sinusondo ne havas harmonojn, kiu en la praktiko ne realigebla. La plej multajn harmonojn havas la ortangula signalo.	
504.	hejtensio	Tiu tensio, kiu estas konektata al la filamento de elektrontubo.	
505.	heksodo	Seselektroda elektra tubo havanta du kluzelektrodojn (g_1 , g_2). Ĝia malavantaĝo, ke ne povas nuligi la fenomenon de la sekundara emisio.	
506.	helicanteno	Uzata en ultrakurtonda bendo. Ĝi konsistas el unu spiralforma radiilo kaj unu platforma reflektoro. La ĉefa radiadirekto de tiu tipa anteno kongruas kun la aksodirekto de spiralo. La elradiitaj ondoj havas rondpolarecon.	Spiralanteno
507.	helica reostato	Por la plipreciza variebleco ĝia akso estas multfoje turnebla.	<i>helipoto</i>
508.	henro	Unito de indukto, kies mallongigo estas [H]. 1H egalas kun tiu indukto, en kiu estiĝas 1V tensio se la kurento ŝanĝas unu amperon dum unu sekundo. Por la praktiko tiu 1H estas tro granda kvanto, tial estas uzataj dividitaj unuoj, kiel la milihenro [mH], mikrohenro [μ H], nanohenro [nH]. La dividanta numero inter la unuoj estas 1000.	Henry
509.	heptodo	Elektrona lampo (tubo) havanta sep elektrodojn. Ĝia kvina grido (g_5) estas bremsogrido, konektita al katodpotencialo. En ĉi tiu tubo la sekundara emisio estas nuligita.	pentagrido
510.	herco	Unito de frekvenco, kies mallongigo estas [Hz]. 1Hz estas tiu periodeco, kiu faras unu ciklon dum unu sekundo. En la praktiko ankoraŭ estas uzataj ties multobligaj valoroj, kiel la kiloherco [kHz], megaherco [MHz], gigaherco [GHz]. La multobligiga numero inter la unuoj estas 1000.	Hertz
511.	heterodino	1. Generatoro produktanta senhaltajn oscilojn. 2. Funkcia sistemo de radioricevatoroj. La enira portanta ondo estas miksitaj kun la signalo de la loka oscilatoro.	
512.	hibridcirkvito	Por speciala funkcio fabrikita cirkvito kunhavanta tiu, kaj pasivajn, kaj aktivajn	

		konsisterojn en sama kapsulo, kesto ktp.	
513.	hidrargvapura lampo	La baza lumfonto estas la interna kvarclampo hidrargvapura, kiu povas funkcii sen la ekstera vitrobalo, kaj havas karakterizan bluan kvarclumon. La kvarctubo eligas krom la kvarclumo ankaŭ nevideblan <i>ultraviolan</i> radion, kiu ekscitas la polvotavolon lumeligan sur la interna flanko de la ekstera vitrobalo. Ĉi tiu videbla lumo miksiĝas kun la kvarclumo kaj tiel estiĝas la finpretiga lumfenomeno. La hidrargvapura lampo estas kapabla funkcii dum 10000 horoj kaj povas estiĝi tre intensan lumon. Pro tiaj proprecoj ĝi estas uzata plejofte en la surstarta lumigado.	
514.	hifio	Altkvalita sonfrekvenca amplifatoro, plenumanta la preskribon de la standardo DIN 45500. Tralasarĝo de altfidela aparato estas min. 20Hz-20kHz, dum tiu ĉe hifia aparato estas 40Hz÷12,5kHz.	HI-FI
515.	histerezo	Valorintervalo	ekarto
I			
516.	ignitrono	Grandtensia kaj intenskurenta rektifigilo, kies anodo kuŝas en hidrargo kaj tiam kondukta, kiam la anodo estas pozitiva. La konduktadon startas kluzelektrodo, kiu etendas en en la hidrargon. Pro la intensa varmoproduktado ĉi tiu rektifigilo bezonas daŭran malvarmigon.	
517.	imerto magneta	Pli precize <i>imerto de la magneta kampo</i> similas al tiu de la maso. La konektitan tension sur bobeno (induktilo) la trafluanta kurento sekvas nur kun iometo da tempo. Do, en induktilo la kurento <i>malfruas</i> rilate al la tensio.	
518.	impedanc-alĝustigo	Alternkurenta cirkvito tiam funkcias en bona rendimento se la nutro kaj la konsumilo havas saman impedancon.	impedancadaptigo
519.	impedanco	Rezistanco kompleksa kontraŭ alterna kurento. La rezistanco konsistas el du partoj, kiuj estas la reaktanco kaj la oma rezistanco. La parto reaktanca povas esti kapacita kaj/aŭ indukta. Ties simbolo estas la Z . $Z = \sqrt{(R^2 + X_C^2)} \quad Z = \sqrt{(R^2 + X_L^2)}$	
520.	impulsgeneratoro	Aparato, kiu kreas impulsojn por diversaj mezurado.	
521.	impulsarĝa-modulado	Tia moduladmaniero, en kiu la informon portas la variigo de la impulsarĝo.	

522.	impulso	Abrupta kaj tre kurttempa tensio, aŭ kurento-intensiĝo havantaj tiuj krutan apikon.	
523.	impulsoregistoro	Cirkvito, kiu sensas kaj registras la ĉeeston de impulsosignalo.	
524.	impulsreĝimo	Funkcia maniero prilaboranta impulsoformajn signalojn.	
525.	indikilo	Tiu ilo, per kiu oni povas indiki, aperigi elektrajn ĉeeston, kvantojn de la proprecoj.	indikatoro
526.	induko	Magneta efiko, kiu okazigas energio-transdonon.	
527.	induko-linio	La induko-linioj ilustras la magnetan kampon. Tiuj linioj estas ĉiam fermitaj grafikaj linioj. La denseco de la induko-linioj dependas de la magneta kampointenso.	fortolinio
528.	induktanco	Rezistanco de induktilo kontraŭ alterna kurento, depende de ties frekvenco.	
529.	induktanto	Generatoro, kiu estas funkciigita per mano. Oni per mano turnigas la rotoron, tiel induktas tension.	induktoro
530.	indukta retrokuplo	Efiko, kiu okazigas energioretrokuplon de la eliro de cirkvito per indukto.	
531.	induktatkerno	El lamenoj elformita ferkerno de la armaturo.	
532.	induktato	Tiu bobeno de la generatoro, kiu donas elektran energion, en ku indukiĝas tensio.	armaturo
533.	induktatreakcio	Reinfluo de armaturo.	
534.	induktatŝafto	Akso de la rotora armaturo.	
535.	induktilo	Tiu konsistero, kiu havante indukton faras indukton per la trafluanta kurento.	bobeno
536.	indukto	Indukon farebla poveco. Kapableco por deponi energion magnetan. Ĝi estas signita kun la litero „L”, kaj havas uniton Henry (Henrio). 1H egalas kun tiu indukto, kio indukas 1V tension se la kurento ŝanĝas 1A-on dum unu sekundo. En la praktiko estas uzataj pli malgrandaj unuoj, kiel la: [mH], [μ H]	valoro de induktilo
537.	induktolado	Lameno de la ferkerno.	
538.	industria frekvenco	Frekvencointervalo de 15Hz ĝis 150Hz.	
539.	inercia efiko	En oscirkvitoj la energio restos ĝis iom da	

		tempo post la elŝalto. La tempo dependas de la kvalito de la oscirkvito.	
540.	influko	Elektra ŝargodisiĝo en konduktilo lokita en stabila elektra fortokampo.	Elektra influenco.
541.	inhibitoro	Inhibicianta cirkvito, al kies inhibita enirejo konektita decida signalo, difinas la elirejo(j)n sendepende de la stato de la aliaj enirejoj.	
542.	inkandeska	Blanke ardanta (metalo).	
543.	inkandeska katodo	Katodo, kiu estas hejtata dum la funkciado. Inkandeske la katodo estas kapabla eligi elektronojn pli facile.	
544.	inkandeska lampo	Tia lampo, en kiu la lumfonto estas inkandeska metalo.	Edison-lampo
545.	instalaĵo	Kompleksa cirkvitaro muntita en ĉambro aŭ ŝranko por konkreta celo. (Tia estas ekz. la sekurinstalaĵo ĉe fervojo.)	
546.	instrumento	Celfunkcia cirkvitaro enkonstruita en ujon.	Aparato
547.	integratoro	Speciala cirkvito per operacia amplifatoro.	
548.	integrala cirkvito (ŝtupo)	Kvarpoluso, al kies eniro konektita tensiosalto (ortangulo) ĉe la eliro aperas integralige. Kiam la enira tensio estas enŝaltita la elira tensio ne tuj atingas sian maksimuman valoron, sed poste laŭ la tempokostanto logaritme grandiĝas.	
549.	integra cirkvito (IC)	Cirkvito, kies eroj estas konstruitaj sur splito de duonkonduktanta kristalo.	<i>ICo, mikrocirkvito</i>
550.	intenskurenta	Tiom da kurentointenso, kiu estas kapabla okaziig elektrokutiĝon al la homa organismo.	
551.	interfaco	Parto de cirkvito kaj aparato, per kiu estas certigata la konekto inter la diversaj unuoj.	konektobloko
552.	interfero	Reciproka efiko (fortiga aŭ mildiga) de du ondoj renkontantaj. Povas okazigi radioricevadan ĵamon.	
553.	interfrekvenco	En ricevatoroj uzata frekvenco inter la enira alta radiofrekvenco kaj la elira sonfrekvenco.	IF
554.	interinduka koeficiento	Tiu faktoro esprimas la kapablecon induki eletromagnetan energion el unu induktilo en alian induktilon. La interinduka koeficiento estas signata kun la litero (<i>M</i>). La interinduka koeficiento en tiu okazo estas 1 henrio, kiam en bobeno 1A ŝanĝo dum 1 sekundo indukas en la alia bobeno 1V tension.	reciprokinduka koeficiento

555.	interinduko	Induko, kiu povas estiĝi inter du induktoj interligaj. La induktoj estas en indukta kontakto. Metu unu apud alian du bobenojn tiel, ke la fortolinioj propraj povu trairi ankaŭ tra la alion.	reciproka induko
556.	intermita kurento	Tiu kurento, kiu fluas sendaŭre, nekontinue inter la enŝalto kaj la elŝalto. Ekz. tia estas ankaŭ la kurento unutakte rektifigita el unufaza sinusa kurento. La intermita tempo povas okazi laŭ periodo kaj kun pluraj periodoj.	
557.	intermita lumo	Sendaŭra lumoado. La intermito estas perioda.	
558.	interplektita skeno	Televidteknika sistemo. Kaj en la ikonoskopo, kaj en la kineskopo la elektronradio skenas la ekranon laŭ linia divido. La interplektita signifas tion, ke la skenado okazas ne vice sur unu post la aliaj linioj, sed alterne la parajn kaj la malparajn liniojn.	
559.	interportanta frekvenco	Bazfrekvenco, kiun havas tiu interportanta signalo, kiu ne estas modulita. La modulita interportanta signalo havas frekvencobendon.	
560.	interportanta ondo	Ondolongo, kiun havas tiu interportanta signalo, kiu ne estas modulita. La modulita interportanta signalo havas bendolarĝecon.	<i>portondo</i>
561.	interportanta signalo	Signalo disradiata daŭre, kiu havas stabilan frekvencon, amplitudon kaj fazon. Ĉi tiu signalo estas kapabla porti informacion kun modulado.	
562.	interrelajso	Kiam (ĉef)relajso ne havas sufiĉan kontaktilnombro, en tiu okazo estas uzata plua relajso, kiu estas funkciigata per kontaktilo de la (ĉef)relajso.	suplementrelajso
563.	interrompilo, interruptoro	Speciala ŝaltilo, kies funkciado havas esencon ĉefe por disŝalti, interrompi la kurentofluon. Estas evidente, ke ĝi faras ankaŭ enŝalton de cirkvito, sed rilate al la aliaj cirkvitoparto ĝia ĉefa funkciotasko estas la interupto.	ŝaltilo
564.	interspaco minimuma	Tiu distanco inter la tensiohava konduktilo tuŝebla kaj alia tension nehavanta objekto aŭ terpunkto, kiun distancon la maksimuma tensio ankoraŭ ne povas trarompi.	
565.	interspaco sekura	Tiu distanco inter la tensiohava konduktilo tuŝebla kaj laboristo, kiu dum la agado ankaŭ per laboriloj ne povas proksimiĝi al malpli distanco ol la interspaco minimuma.	

566.	interŝtupa kuplo	Kuplomaniero inter la diversaj apartaj cirkvitoj aŭ cirkvitopartoj (oscilatoroj, amplifatoroj, miksiloj ktp.) La kuplo povas esti rekta (galvana), kapacita, indukta aŭ optika. La kapacita kuplo estas uzebla por alterna kurento, la unudirektan kurenton deigas. La rekta kuplo estas farita per drato, tiel la unudirektaj tensioj de la ŝtupoj estas samnivelaj. La avantaĝo de la rekta kuplo estas la sendependeco de la frekvenco. Ĉe indukta kuplo la rekta kurento estas izolita.	<i>ŝtupkuplo, kuplo</i>
567.	intertuŝa kontaktilo	Tiu kontaktilo movanta en ŝaltilo aŭ sur relajso, kiu dum ŝaltado daŭre tuŝas unu kontaktilon ripozan, ĝis kiam la alia kontaktilo jam estas tuŝata. Tiel oni povas seninterrompo ŝalti cirkviton.	<i>lapanta kontaktilo</i>
568.	intervalo	Bendo inter la minimuma kaj la maksimuma valoroj.	
569.	inversiga amplifatoro	Tia amplifatoro, kies enira kaj elira signaloj estas en kontraŭa fazo.	
570.	ipsilon-konekto	Konekta sistemo ĉe la trifaza nutrado. La tri bobenoj estas muntitaj laŭ la formo „Y”. (Vidu ankaŭ la delto-konekton „Δ”).	stelkonekto
571.	izola interspaco	La plej malgranda distanco inter du diverspotencialaj punktoj.	
572.	izolaĵdifekto	La izolaĵo parte aŭ tute perdas sian proprajn materian kaj pro tio traigas kurenton senbare.	
573.	izolaĵo	Tiu materio, kiu ne povas fluigi kurenton, pli precize nur tre, tre malintense.	izolanto
574.	izola rezistanco	Ankaŭ la izoliloj trafluigas kurenton sed tre malintense. Ĉi tiu rezistanco estas mezurata en Ω/cm . La bona izolilo havas pli ol 10 miliard Ω/cm rezistancon. Estas grava propeco de la izoliloj la <i>trarompa tensio</i> . (Vidu tie.)	
575.	izola trakonekto	Traigas konduktilon tra metallameno, izolite. Estas fabrikita el vitro aŭ porcelano.	
576.	izolilo	Tiu teknikaĵo, kiu estas fabrikita el izolanta materio, por bari la fluigon de la kurento.	
577.	izolita kablo	Permantelo ŝirmita metalfadeno. Tiu mantelo estas preparita el izolanta materio, plej ofte el plasto.	
578.	izoltavolo	Speciala (SiO_2) tavolo en la MOD-FET teknologio inter la kanalo kaj la kluzelektrodo.	

J			
579.	jonigo	Elektra ŝargigo de atomoj kaj molekuloj.	jonizo
580.	jonkaptilo	Forigilo de la malefikaj jonoj.	
581.	jonkondukto	Konduktiveco pro la joniĝo.	
582.	jono	Nomo de molekulo aŭ de atomo, kiu gajnis aŭ perdis elektronojn.	
583.	jungo	Relajsa konsistero mekanika, kiu jugas la bobenon kun la ferkerno, kaj tenas la kontaktilojn.	
584.	junto	Interspaco de la tavoloj en la duonkondukantaj konsisteroj.	
ĵ			
585.	ĵakingo	Speciala konektilingo.	
586.	ĵakŝtopilo	Speciala konektilo.	
587.	ĵamfiltrilo	Cirkvito, kiu estas kapabla reteni la eteran ĝenon.	
588.	ĵamo	Etera ĝeno, kiu malfaciligas la radioricevadon.	
589.	ĵulo	Praktika unuo de elektra laborenergio valoranta 0,102kg: <i>en elektrodinamiko unu ĵulo estas laboro efektivigita per elektra kvanto de unu kulombo fluanta sub tensio de unu volto.</i>	
K			
590.	kablo	Speciala konduktilo, havanta tiu tre multajn tipojn rilate al la dratnombro kaj al la izolada maniero. La konduktanta drato estas fabrikita el aluminio aŭ el kupro.	
591.	kablobarelo	Tenilo, kiu portas la volvitan kablون por transportado.	
592.	kablofabrik(ad)o	Uzina agado, kies produktaĵo estas kablo.	
593.	kablofasko	Kunbandaĝitaj kabloj.	
594.	kablofosto	Tiu alta fosto, sur kiun oni muntas konduktilo(j)n por transporti kurenton. Tiu fosto povas esti el ligno, fero aŭ ferbetono.	
595.	kablokanalo	Speciala ujo por lokumi kablون. Tiu estas fabrikita el betono aŭ el metalo por eksteren kaj el plasto por en ĉambron. Uzante kablokanalon ne estas cbezonata enterigi la kablون profunden en la teron.	
596.	kablokerno	Mem la drato en kablo kovrita kun izolajaĵo.	kablofadeno

597.	kablokonektilo	Konektilo por la kablofino.	kablokapo
598.	kablokoŝo	Konektilpeco de kablofadeno.	
599.	kablokovrilo	Ekstera parto de la izolita kablo. Hodiaŭ jam estas fabrikita plej ofte el plasto. Estas produktitaj unutavolaj kaj multtavolaj kovriloj. Por la mekanika stabileco, kaj por la elektra kaj magneta ombrumado, inter la plastaj tavoloj estas uzataj alumina tavolo kaj/aŭ ŝtalrubando.	kablomantelo
600.	kablokunligo	Por granda distanco aŭ okaze de kablovundiĝo estas bezonata kunligi kablopecojn.	
601.	kablomufo	Ujo por izoli eksteren kablokunligon.	
602.	kabloskatolo	Speciala skatolo, en kiu estas kunkonektitaj du aŭ pli multaj kabloj. El tiu skatolo eblas certigi disbranĉon el la ĉefkablo al diversaj direktoj.	
603.	kablovolvaĵo	Por transporti longan kablون oni volvas ĝin.	
604.	kablovundiĝo	Povas okazo pro diversaj kialoj, kiuj difektigas la kablomantelon kaj distranĉas la kablofadeno(j)n.	
605.	kaĝovolvaĵa induktato (rotoro)	Rotoro, kies konstruaĵo enhavas kurtcirkvitojn.	kaĝorotoro
606.	kalibrigo	Ĝurtigado de iu aparato (plej ofte de ties skalo) al iu determinita valoro en certaj punktoj. Aŭtentigo: mezurado, per kiu estas determinata la mezur-eraro de la aparato. La komparado estas farata al iu norma unito aŭ aparato.	aŭtentigo
607.	kalorimetro	Aparato por mezuri grandajn povumojn super 100W.	
608.	kama ŝaltilo	Speciala ŝaltilo, kies kontaktilojn funkciigas elstaraĵo(j)n havantaj diskoj, lokumitaj tiuj sur la akson.	
609.	kamerao	Aparato enhavanta ikonoskopon por skeni bildon en la televidila tekniko.	
610.	kampoforto	Ekzistas elektra, magneta kaj elektromagneta kampoforto. Temas pri tiu forto (potenco), per kiu la kampo povas fari laboron. Ĝia mezuruno ĉe elektra kaj elektromagneta kampoj estas la V/m, ĉe magneta kampo estas la G (gauso). En alterna kampo la kampoforto proporcias lineare al la ondolongo kaj reciproke al la distanco. La poveco malgrandiĝas kun la	kampointenso

		dua potenco de la distanco.	
611.	kampondoj	Tiuj radioondoj, kiuj disvastiĝas rekte kaj povas trapasi la ionosferon.	
612.	kamporegata transistoro	Tiujn transistorojn, kies kurentojn fluigas nur unutipa ŝargoportilo (elektrono aŭ truo), oni nomas <i>unipola</i> aŭ <i>kamporegata</i> transistoro. En tiuj transistoroj estas speciala <i>kanalo</i> , preparita tiu el duonkondukta kristalo, kies konduktacon eblas varii kun <i>elektrokampo</i> . La elektrokampon povas krei nur tensio konektanta al la <i>kluzelektrodo</i> . Ĉar la kreado de elektra kampo ne uzas kurenton, tial la regado ne bezonas povumon, ne ŝarĝas la antaŭan ŝtupon.	FET-o
613.	kapacita kuplo	Maniero kupli la ŝtupojn en la elektronikaj cirkvitoj. La eliro de la antaŭa ŝtupo konektiĝas (kupliĝas) al la eniro de la sekva ŝtupo per kondensilo. Tiu maniero certigas pluiron nur por la alterna kurento. La rekta kurento ne povas traflui la kondensilon. Malavantaĝoj de ĉi tipa kuplomaniero, ke malfacile eblas fari konvenan impedancadapton kaj la traigo dependas de la frekvenco.	
614.	kapacitanco	Tiu rezistanco, kiun havas la kondensilo kontraŭ la alternaj kurentoj, depende de ties frekvenco.	kapacita reaktanco kapacita rezistanco
615.	kapacita retrokuplo	La elira signalo estas parte retrokonektita (retrokuplita) al la eniro de amplifatoro per kondensilo.	
616.	kapacito	Estas propreco de kondensilo kaj akumulatoro reprezentanta elektrokvanton. Por kondensiloj la unito estas la Farado [F]. En la praktiko la dividitaj unuoj estas plejofte uzataj, kiel la mikrofarado [μ F], nanofarado [nF], pikofarado [pF]. Por akumulatoroj estas uzata unito estas la amperhoro [Ah]. La [Ah] tion montras, kiom da maksimuman amperon povas la akumulatoro certigi dum unu horo, apud la nominala tensio.	
617.	kapacito de konduktilo	La konstanta rilato, kiu ekzistas inter la ŝargo de la konduktilo (elektrokvanto) kaj la elektra potencialo al kiu ĝi estas altigata.	
618.	kapaŭskultilo	Eta parolilo, kiu transformas la alternan kurenton al sono. Plej ofte havas tenilon por fiksi tiun sur la kapon aŭ nur sur la orelo(j)n. Estas efika uzi tiun en brua medio kaj tiam, kiam oni ne volas ĝeni la ĉirkaŭantajn.	<i>aŭskultilo</i>

619.	kapsulo	Ujo de konsistero.	kloŝo, aparatujo, fandfermado
620.	karakterizaj parametroj	Datenaro signifa de la koncerna konsistero aŭ cirkvito.	
621.	karboelektrodo	Pozitivelektrodo en pilo, kiu estas fabrikita el karbo.	
622.	karbofrotilo	En rotaciaj elektraĵoj tiu kontaktilo, preparita el karbo, kiu konektas la kurenton al la rotor.	karbobroso
623.	karbotavola rezistilo	Rezistiltipo, kies aktiva parto estas elformita el karbo, tavolita sur izolajo.	
624.	kaskada amplifatoro	Cirkvito konstruita el du transistoroj, el kiuj la unua havas emiterkonekton kaj ties kolektoro estas rekte konektita al la emitero de la alia transistoro, kiu havas bezkonekton. La komplekso havas grandan amplifecon. Tiu konekto estas aplikata plej ofte en ricevatoroj por antaŭamplifatoro, amplifi la antenosignalon.	
625.	kaskadkonekto	Per du amplifiloj (elektronikaj tuboj aŭ transistoroj) preparita cirkvito, kiu havas grandan amplifecon kaj malgrandan bruon. La unua amplifilo estas en katoda aŭ emitera konekto. (Tiu estas la komunaj elektrodoj) La anodo aŭ kolektoro de la unua amplifilo rekte konektiĝas al la katodo aŭ emitero de la alia amplifilo. La dua amplifilo estas en krada aŭ beza konekto. (La komuna elektrodo estas la grido aŭ la bezo) Plejofte estas uzata por preamplifatoro de ricevatoroj.	
626.	katenario	Trakcia konduktilo por tramo, lokomotivo elektra kaj trolebuso. La maŝinoj prenas la kurenton de la katenario per kurentodeprenilo, pantografo.	
627.	katjono	Pozitivŝarga jono.	
628.	katodo	Negativa elektrodo de konsisteroj, ekz. de pilo. Krome tiu elektrodo en la elektronikaj tuboj, kiu eligas elektronojn.	
629.	kaverna resonilo	Spaco aŭ dielektriko kovrita per metalo, kiun tiel formitan <i>kavernon</i> oni ekscitas tra aperturo per maŝo (kuplomaŝo). En mikroonda oscilkvito la kaverna resonilo povas atingi tre favoran bonecan faktoron.	
630.	kilovato	Unuo de potenco valoranta mil vatojn.	KW
631.	kilovolto	Unuo de elektra tensio aŭ de potenciala diferenco valoranta mil voltojn.	KV
632.	kineskopo	Bildaperigilo en la televid- kaj	elektronfaska tubo

		mezuriltekniko. (Speciala elektrona tubo por TV-ekrano, osciloskopo ktp.)	
633.	kirlokurento	Se metallamenon impresas magneta kampo, simile kiel en konduktilo, ankaŭ en la lameno indukiĝas kurento. Ĉar la metala lameno havas tre malgrandan rezistancon, la kurento estas sufuĉe intensa kaj kirlas en la lameno.	
634.	klaposcilatoro	Unu specialtipa oscilatoro el inter la Kolpic tipaj oscilatoroj. En ĉi tia oscilatoro por la akomodo oni aplikas serie agordeblan oscirkvito.	
635.	klavo	Butonaro por manipulo komputoron.	
636.	klemaro	Konektilo, kiu certigas disigeblon por dratoj, konsisterpiedoj ktp.	pluropa klemo
637.	klemo	Konektilo, kiu certigas disigeblon por drato, konsisterpiedo ktp.	konektopiedo
638.	kloŝo	Ujo de konsistero.	kapsulo
639.	kluzo	Rega elektrodo. Ĉe elektrontubo— grido . Ĉe transistoro— bezo . Ĉe tiristoro, triako, FET-oj— giĉeto .	regelektrodo
640.	koaksiala kablo	Speciala altfrekvenca kablo, plej ofte produktata je ondimpedanco 50, 75 kaj 120 omoj. La interna(j)n konduktilo(j)n ĉirkaŭas plasta izolilo, kovrata per metala plektaĵo, nomata mantelo. Ekstere refoje plasta kovrilo ŝirmas la kablون.	
641.	kodcilindro	Sur cilindro preparitaj valetoj(j) kaj monteto(j) movigas konektilo(j)n. La valetoj kaj montetoj laŭ programo sekvas unu la alion.	
642.	kodita trakcirkvito	Tiu speciala alternkurenta trakcirkvito, en kiu la kurentofluo estas interrompita laŭ takto antaŭe difinita.	
643.	koercita forto	Tiom da intenso de la magneta kampoforto, kiam la materio perdas sian magneticon.	
644.	kolektoro	Elektrodo de transistoro dupolara, kiu kolektas la ŝargoportantojn eligitajn el la emitero.	
645.	kolpic-oscilatoro	Oscilatoro kun variebla frekvenco, en kiu la rekuplilo estas kapacita dividilo. La kapacita dividilo estas parto de la oscirkvito.	
646.	kombina kapeto (indukta)	Tiu konsistero en magnetofono, per kiu oni povas kaj surbendigi kaj elpreni informojn (magnetajn datenojn). La informoj estas	

		storataj en magneta strio sur la bendo.	
647.	kompensa ŝargado	Kontinua ŝargado de akumulatoro, kiu kompensas la marŝargojn funkciajn kaj spontanee.	
648.	kompensilo	Elemento, aparato por restarigi ekvilibron en elektra cirkvito.	kompensatoro
649.	komplementa konekto	Kontraktata amplifatoro konstruita el transistoroj komplementaj. Unu transistoro estas NPN-tipa kaj la alia estas PNP-tipa.	
650.	komputilo	Maŝino, kiu estas kapabla analizi kaj solvi problemojn laŭ programo, uzante storitajn datenojn.	komputoro, analizilo
651.	komputil-relajso	Estas kapabla nombrumi impulsojn.	
652.	komunregado	Regadmaniero de la diferencecaj amplifatoroj. La regsignalo estas sama sur ambaŭ reelektrodoj rilate al la terpunkto kaj intese kaj faze.	
653.	komuti	Direkti elektran kurenton ĉu en la cirkvito mem, ĉu en alian cirkviton.	
654.	komutilaro	Plato aŭ tabulo, sur kiu estas fiksitaj ĉiuj komutiloj, interrompiloj kaj mezuriloj de elektra konduktilaro.	konektotabulo
655.	komutilo	Elektra aparato kun duopa aŭ multopa kontakto, kiu ebligas direkti laŭvole elektran kurenton ĉu en la cirkvito mem, ĉu en alian virkviton. Ekz. pere de komutilo estas konektita la rotoro de elektra maŝino al la cirkvito.	komutatoro
656.	komutillameno	Unu segmento de komutilo.	kolektillameno
657.	kondensilo	Konsistero, kiu konservas ŝarĝojn. Ĝian konservkapablecon oni nomas <i>kapacito</i> .	kondensatoro <i>kondio</i>
658.	konduktaj elektronoj	Tiuj elektronoj, kiuj estas en la kondukta zono kaj partoprenas en la fluigo de kurento.	
659.	konduktanco	Kondukta poveco. Kapableco de materio movigi elektronojn, do fluigi kurenton.	
660.	konduktanto	Tiu materio, kiu facile povas fluigi la kurenton.	
661.	kondukta zono	Tiu energionovelo, en kiu la elektronoj movante povas transporti elektran energion, do fluas kurento.	
662.	konduktigo	Transŝalto al stato kondukta de tiristoro, triako.	

663.	konduktilo	Tiu uzebla konsistero, kiu estas fabrikita el konduktanta materio. Tiuj estas ekz. la diversaj dratoj, metalfadenoj, kabloj.	metalfadeno, drato, konduktoro
664.	kondukto	Tiu propreco de materio, kiu povas fluigi kurenton.	
665.	konekti	Kunligi aparatojn, maŝinojn aŭ elektrajn pecojn per drata konduktilo.	
666.	konektilo	Kombino el ŝtopilo kaj ingo.	
667.	konektilpoto	El plasto fabrikita potformo por certigi izolitan muntadon por konektingo en la muron.	muntopoto
668.	konektingo	Truo, en kiu oni metas ŝtopilon por fari konekton. Tiu povas havi de 1 ĝis multaj konektpunktojn.	ŝtopilingo <i>ingo</i>
669.	konektodorno	Pinta metalpeceto por konekti draton per dratfina ingo.	
670.	konektpiedo	Dratpeco de konsistero por konekti tiun.	klemo, konsisterpiedo
671.	konektoskatolo	Skatolo el plasto por kunligi dratojn disbranĉigitajn. Povas esti ekster kaj enmuro metita.	
672.	konektoskemo	Desegnaĵo pri la cirkvito, laŭ kiu oni jam povas konstrui la cirkviton ĉar enhavas ĉiujn tiponomojn kaj valorojn de la konsisteroj.	<i>skemo</i>
673.	konektoŝranko	Tiu ŝrankoforma muntejo, en kiu estas disbranĉita la enira tensioreto al pluraj cirkvitoj.	muntoŝranko
674.	konektotabulo	Tia tabulo, sur kiun estas muntitaj diversaj ŝaltiloj kaj kontektingoj. Ĝi povas enhavi ankaŭ indikilojn (lampojn, mezurilojn). Tiu tabulo ne estas fermita en ŝarankon, tiel libere atingebla.	ŝaltotabulo
675.	konektoŝtopilo	Izolita metalpeco muntita sur la dratfinon, per kiu oni povas konekti tiun draton al la konektingo. Tiu povas havi de 1 ĝis multaj konektpunktojn.	<i>ŝtopilo</i>
676.	konsister-lokumita skemo	Desegnaĵo pri la situo de konsisteroj sur la muntopanelo.	konsister-muntiga figuro
677.	konsistero	El kiuj estas konstruitaj la cirkvitoj.	
678.	konstanta kurento	La valoro de la kurento ne ŝanĝas.	
679.	konsumanto	Tiu ulo, kiu uzas elektran energion el la publika tensioreto.	
680.	konsumilo	Ŝarĝilo de iu elektronika aparato, kiu eluzas	

		la eliran signalon. Maŝino, kiu funkcias eluzante la elektran energion de la publika tensioreto.	
681.	kontaktilo	Metalpeco, al kiu tuŝante alian metalpecon oni certigas la fluadon de kurento. El tiuj metalpecoj ĝenerale unu estas senmova kaj la alia movebla. Tiuj kontaktiloj estas videblaj plejofte sur relajsoj, kaj ne videblaj ekz. en la ŝaltiloj.	
682.	kontaktinterspaco	Distanco inter la kontaktiloj.	
683.	kontrasto	Lumintensa proporcio inter la plej hela kaj la plej malhela partoj de bildo.	
684.	kontraŭtakta	Amplifortipo, en kiu la amplifiloj (transistoroj, elektronikaj tuboj) havas duonperiodan regadon alterne, kies fazrilato estas 180° .	kontraŭfaza
685.	kontroliga cirkvito	Cirkvito por kontroli la ĝustan funkciadon de alia cirkvito.	
686.	konvektilo	Plej ofte el aluminio fabrikita metalpeco, kiu havas grave pli grandan surfacon ol la kapsulo de konsistero. Tiel faciligas la termodisradiadon al la aero.	termokonvektilo, malvarmigilo
687.	konvertilo	Aparto, kiu transforas signalformon al ia alia formo. Ekz.: el alterna kurento faras unudirektan kurenton aŭ la unudirektan kurenton konvertas al alterna kurento.	
688.	korpusklo	Ero el kiu konsistas la materio.	partiklo
689.	kristalfiltrilo	Filtrilo, kiu enhavas kvarckristalon por la frekvencostabileco.	
690.	kriza frekvenco	Tiu limfrekvenco, kiun la ionosfero ankoraŭ respegulas je ortangula incido.	
691.	kriza tensio	Tiu limtensio danĝera, kiun superige jam povas okazi iu elektra difekto.	
692.	krizokaza kurentofonto	Loka kurentofonto, kiu certigas la senhaltan energioprovizon, kiam okazas manko en la publika tensioreto.	
693.	krucfrekvenco	Karakteriza punkto de tonregulilo. La traiga karakterizo de basa kaj soprana signaloj tie krucigas unu la alian. Tiu krucfrekvenco kutimas esti ĝenerale proksime al 1kHz.	
694.	kubuttensio	Tiu tensionivelo, kiu estigas lavango-intensiĝon de la kurento. La nomo aludas al la formo de ecaro.	
695.	kulombo	Mezurunuoj, kiu reprezentas la nombron de la elektroŝarĝojn. Unu kulombo egalas kun	

		6,242·10 ¹⁸ elektronoj. En konduktilo fluas 1 kulombo dum unu sekundo je 1A kurento.	
696.	kunagordo	Alĝustigo de cirkviteroj aŭ aparatoj resonancaj kaj selektivaj unu al la alia rilate al la traigenda aŭ filtrenda frekvenco(j).	
697.	kupli	Trapasigi la radioelektran energion de unu cirkvito en alian per alproksimiĝo de tiuj cirkvitoj aŭ de alia interkonekto.	
698.	kuplofaktoro	Esprimas la ligokvaliton en la interinduko. Ĝi estas loza, se parto de la flukso ne efikas en la indukado. Ĝia signalolitero estas la (<i>k</i>).	kuplokoeficiento
699.	kuplomildigo	Oni parolas pri kuplomoldigo, kiam devas malintensigi la kuplon inter la ŝtupoj pro genero. Por eviti la generon la kuplon devas mildigo al loza, atente la funkcia frekvencon. Alia maniero eviti la generon apliki barbobenojn kaj kondensilojn en la nutrilo kaj en ties konduktiloj. Ankaŭ ĉe antenoj estas uzata maniero ĉesigi la kuplon je decidaj frekvencoj, kiu estas la <i>ondoretenilo</i> .	kuploĉesigo
700.	kuprokovrita plato	El kiu oni preparas la muntopanelon.	
701.	kurentamplifa koeficiento	Parametro de amplifiloj (transistoroj), kiu determinas la grandecon de la amplifado. Esprime kun la <i>h</i> parametro, tiu estas la <i>h</i> ₂₁ , alie signata kun <i>β</i> .	betao
702.	kurentogeneratoro	Generatoro havanta tre grandan internan rezistancon (<i>R</i> _{in}), tial la elira kurento estas relative stabila, nur iomete ŝanĝiĝas de la ŝarĝo. Se <i>R</i> _{in} =∞, tiel la <i>kurento</i> estas sendependa de la <i>ŝarĝrezistanco</i> (konsumo), tiam la kurentogeneratoro estas ideala .	
703.	kurento	Kurento estas movo (fluo) de la elektronoj (ŝargoportantoj) tra materio konduktiva.	
704.	kurento aga	Komponento de sinuseca alterna kurento samfaza kun la elektromova forto aŭ tensio.	aga kurento
705.	kurento alterna	Karakterizata de rapida sinsekvo de pozitivaj kaj negativaj alternancoj, dum kiuj la kurento trafluas tien kaj reen.	
706.	kurento altfrekvenca	Alterna kurento, kies frekvenco superas 10 kilohercojn.	altfrekvenca kurento
707.	kurento kontinua	Tiu kurento, kiu konstante fluas de la enŝalto ĝis la elŝalto al sama direkto.	kontinua kurento, ne intermita
708.	kurento magnetiga	Kiu estas necesa por produkti magnetan flukson en maŝino aŭ aparato.	magnetiga kurento

709.	kurento neaga	Komponento de sinuseca alterna kurento kvadratura kun la elektromova forto aŭ tensio.	neaga kurento
710.	kurentobato	Vundiĝo pro kurento, kiun okazigas la tuŝo de granda tensio.	
711.	kurentofonto	Tiu energiofonto, kiu certigas elektran energion, uzante diversajn fizikajn, kemiajn, mekanikajn efikojn.	
712.	kurentodens(ec)o	Rilate al la sekco de konduktilo, kiom da ŝagoportanto movas dum sama tempo.	
713.	kurentokonsumo	La eluzata kurentokvanto por funkciigi aparatojn, maŝinojn elektrajn.	
714.	kurentolimitilo	Konsistero, kiu baras la intenson de la kurento.	
715.	kurentolimito	Tiu maksimuma kurentointenso de nutrilo, kiun la cirkvito ankoraŭ povas elteni sen difekto. La modernaj nutriloj aŭtomate kontrolas kaj baras tiun kurenton.	
716.	kurentopinto	Maksimuma kurentointenso.	
717.	kurentoprovizo	Certigo de elektra energio.	
718.	kurento rekta	Kiu estas produktata <i>rekte</i> el alia energio. Ekz. la sunĉelo rekte produktas elektran energion el la sunradio. (Sed per generatoro aŭ dinamo produktata elektro ne estas rekta, ĉar la kurento el la magneta energio ne povas kreiĝi sen kroma energio, nome movanta. Neparolanta pri tio, ke ankaŭ tiu movanta energio estas transformita el alia, ekz. thermoenergio.)	
719.	kurento rektifita	El alterna kurento iuj alternancoj estas nuligitaj aŭ transformitaj inter la aliajn alternancojn.	rektifa kurento
720.	kurentosistemo	Difinas la tipon de la kurento, kiu povas esti alterna aŭ unudirekta.	
721.	kurtcirkvita kurento	Kurento, kiam la ŝarĝrezistanco estas nulo, aŭ la kurento ne tra la konsumilo fluas, sed antaŭe rekonektiĝas.	
722.	kurtcirkvita tensio	Primara tensio fluiganta nominalan kurenton, kiam la sekundara bobeno estas superŝarĝita per kurtcirkvito.	dropo
723.	kurtcirkvito	Vole aŭ nevole okazanta kuntuŝo inter du punktoj de cirkvito, kiam la kurento ne tra la konsumilo fluas, sed per tre malgranda rezistanco rekonektiĝas.	kurta cirkvito

724.	kurtondo	Radiodisenda bendo, havanta frekvenco-intervalon 3÷30MHz.	KO
725.	kvarcagordilo	Helpilo por agordi aparton, kiu enhavas kvarckristalon por krei oscilon frekvencostabilan.	
726.	kvarckristalo	La <i>kvarckristalo</i> estas natura mineralo, silicio-oksido (SiO ₂). La frekvencon de la oscilatoroj oni povas stabiligi per la kvarckristalo.	<i>kvarco</i>
727.	kvarononda	Mekanika kaj elektra propreco de konsistero (ekz. anteno) estas kalkulita laŭ la kvarono de la ondolongo.	
728.	kvarpoluso	Estas tia ajne komplika cirkvito, kiu havas kvar konektpunktojn. Ecarotipo, kies eniro kaj eliro konektiĝas per po du polusoj (entute kvar) al la antaŭa kaj la al la sekva ŝtupo.	
L			
729.	labora kureno	Tiu kurentointenso minimuma, kiu estas bezonata por funkciigi relajson.	
730.	labora tensio	Tiu tensiograndeco minimuma, kiu estas bezonata por fluigi laboran kurenton tra la bobeno de relajso.	
731.	laborist-protektado	Aro de agadoj, manieroj kaj iloj por defendi la laboristojn kontraŭ vundiĝo kaj malsano.	
732.	laborpunkto	Ĝenerale, ĝi estas funkcia stato ĝustigita en la karakterizo de maŝino, aparato ktp. Per unudirekta tensio alĝustigita funkcia kurento ĉe amplifatoro. Ĉi tiun ĉe transistoroj oni faras per la beztensio, ĉe elektronikaj tuboj per la krادتensio. La laborpunkto determinas la tipon de la amplifatoro, kie povas esti aŭ A, AB, B, C tipa.	
733.	lamenstruktura ferkerno	Ferkerno preparita el lamenoj por.	ladfolia ferkerno
734.	lampoŝirmilo	Retenas la brilon de ampolo al konkreta direkto, tiel certigante koncernan lumefikon. Krom tio depende de la materio de ŝirmilo povas esti koloran impreson.	
735.	lanterna kolono	Kolono sur, kies supro estas lokita lampo. Plej ofte estas uzata por la stratlumigado.	
736.	larĝbenda amplifatoro	Amplifatoro, kiu estas kapabla amplifi tre larĝan frekvencointervalon sen distordo.	
737.	laringmikrofono	Speciala mikrofono, kiu ne la aero-bremsadon transformas al elektra signalo,	kolmikrofono

		sed la vibradon mekanikan de la epigloto.	
738.	lasero	Speciala <i>indukita</i> lumo, kiun estigas <i>heterotrapaso</i> .	
739.	laŭtparolilo	Sonindikilo, kiu estas kapabla redoni la homan parolon, konektite al la eliro de amplifatoro.	
740.	lavanga trarompo	Je decida tensiogrando la izolilo abrupte komencas kondukti kurenton.	
741.	lavmaŝino	Dommastra maŝino por purigi vestaĵojn.	
742.	Lum-Eliganta Diodo	Duonkonduktila diodo, kiu transformas la elektran energion al lumenergio.	LED
743.	liberkolektora elirejo	Elirejtipo de la diĝitaj giĉetoj, kiam la kolektoro de la fintransistoro estas konektita al la nutrotensio ekstere de la IC kapsulo.	
744.	lika kurento	Tiu kurento, kiu ne faras efikan laboron, trafluante la konsumilon.	perda kurento
745.	limfrekvenco	Ĉe elektronikaj cirkvitoj kaj filtriloj permesata plej alta kaj plej malalta frekvenco. La du limfrekvencoj determinas frekvencointervalon.	
746.	limitilo	Cirkvito, kiu baras la intenson de elektraj propraĵoj.	limigilo
747.	limtensio	Maksimuma tensiogrando, kiun ne indas trapasi ĉar povas okazigi trarompon.	limittensio maksimume permesata tensio
748.	lineo	Konsistero, kiu estas fabrikita el konduktanta materio por alporti kurenton.	konduktilo, fidro
749.	lineareco	Kiom malproksimiĝas la valorintervalo de la lineara ŝanĝo.	
750.	liniosekcia relajso	Relajso, kiun funkciigas tensio, ŝaltata en la fora linioloko. Uzata ĉe la fervoja sekuriga instalaĵo koncerne en la interstacia bloksistemo.	
751.	lisaĵukurbo	Osciloskopa ekranfiguro, kiu estas kapabla kompari la frekvencojn de du signaloj. Kiam la figuro montras idealan ringformon, en tiu okazo la du frekvencoj estas egalaj.	
752.	litzofadeno	Speciala konduktilektaĵo por altfrekvencaj signaloj. Konsistas el pluraj tre maldikaj konduktiloj, kies suma surfaco estas signifa, do la tavolo-fenomeno de altfrekvenca kurento kaŭzas nur negravan perdon.	
753.	logika cirkvito	Cirkvito, kiu prilaboras diĝitajn signalojn.	diĝita cirkvito

754.	logika elemento	Diĝita cirkvito, kiu realigas kombinan funkcion: <i>AŬ-</i> , <i>KAJ-</i> , <i>MAL-</i> , <i>NE-</i> , <i>NEK-</i> ~ilo.	<i>kombinilo</i> giĉeto, logika pordo logika ŝaltilo
755.	loka oscilatoro	Tia oscilatoro radiofrekvenca, kies signalo ne estas disradiata, sed miksitaj kun alia signalo por krei alian frekvencon.	
756.	longoondo	Radiodisenda bendo, havanta frekvenco-intervalon 30÷300KHz.	LO
757.	loza kuplo	Tia kuplo, tra kiu nur iometo da energio aŭ signalo estas traigita.	
758.	luma signalo	Tiu signalo en la televidtekniko, kiu reprezentas la luman bildon sur la ekrano.	
759.	lumkablo	Vitrofadenoj transportantaj la lumon.	
760.	lumkopiilo	Aparato por kopii surpaperan presaĵon.	
761.	lutaĉo	Lutaĵo malbona, kiu ne certigas bonan kontakton. Ĝi povas fariĝi se la stano ne estis sufiĉe varma, aŭ se la konsistero ekmovetas dum la rigidiĝo de la stano.	fuŝa lutaĵo
762.	lutaĵo	Kun stano fiksita kontakto inter la cirkvitaj konsisteroj.	
763.	lutborno	Lameneto por konekti draton kun lutado.	
764.	ludorno	Metalpeceto por konekti draton kun lutado al panelo cirkvita.	
765.	luti	Fiksi konsisteron kun stano en la cirkviton.	
766.	lutilo	Laborilo, per kiu oni povas fandi la stanon por fiksi konsisterojn en la cirkviton.	
767.	lutkuseneto	Antaŭpreparita stanpeco sur la cirkvita folio tie, kien oni volas meti konsisteron ĉe la Surface Muntita Teknologio (SMT).	
M			
768.	magneta cirkvito	La feromagnetaj partoj de motoro, transformilo ks.)	
769.	magneta kampo	Tiu erao, en kiu estas efika la magnetoforto. La magnetokampo startas de la Norda poluso kaj etendas ĝis la Suda poluso.	
770.	magneta kontaktilo	Speciala kontaktilo, kiun movigas magneta kampo, kiam tiu fortiĝas pro ĉeesto (alproksimiĝo) de ferpeco. Ekz. tiu kontaktilo estas uzata ĉe la fervoja tekniko por senzori radomovon de vagonoj.	(relsenzoro)
771.	magneta rezistanco	???	

772.	magnetkart-legilo	Aparato, kiu povas senzori la datenojn de magnetarta karto.	magnetstril-legilo
773.	magnetkarto	Kartforma informportilo, kiu havas magnetstrion, modulita tiu laŭ la bezonataj datenoj.	magnetstrilo
774.	magneto	Metalo el fero kaj nikelo, en kiuj la molekuloj estas en egalmezure (homogene). La tia ilo altiras la ferajn, aŭ alian magneton, estigante magnetan kampon. Ĉi tiu estas la permanenta magneto. Magnetan kampon eblas fari ankaŭ tiel, kiam oni kurenton fluigas tra bobeno. Ĉi tiu magneto estas nur dum tiom da tempo, ĝis kiam la kurento fluas. Ĉi tiu estas la elektromagneto. La magneto havas du polusojn, nomataj tiuj <i>Norda</i> kaj <i>Suda</i> .	
775.	magnetofonbendo	Magnetiga bendo survolvita, kiu estas kapabla magnetite konservi elektrajn signalojn.	magnetbendo <i>magnobendo</i>
776.	magnetofonkaseto	Mallarĝa magnetiga bendo en kapsulo.	sonkaseto
777.	magnetofono	Aparato por registri kaj resonigi sonojn (paroladon, muzikon).	<i>magno</i>
778.	magnetrono	Movonda tubo, uzata por UltraKurtOnda kaj MikroOnda oscilatoroj. Estas kapabla produkti altfrekvencajn kaj grandpovumajn oscilojn.	
779.	malaltpasa filtrilo	Konsistanta el kondensiloj, memindukaj bobenoj kaj/aŭ rezistiloj, kiu super difinita frekvenco reprezentas tre grandan reziston en la cirkvito. Kontraŭe, sub tiu difinita frekvenco ĝi amortizas nur iomete.	
780.	maldekstruma regulo	Difinas la fortodirekton en magnetika kampo al fadeno, tra kiu fluas kurento.	maldekstra-mana regulo
781.	malekscita kurento	Tiu maksimuma kurento, sub kiu la relaksado el ekscita pozicio remova al baza pozicio.	defalkurento
782.	malekscita tensio	Tiu maksimuma tensiogrando, sub kiu malekscita kurento fluas tra la bobeno de relaksado.	defaltensio
783.	malferm-direkta kurento	Tiu kurento, kiu trafluas duonkonduktilon ĉe la malfermdirekta polareco de konektita tensio (diodo), aŭ dum regata reĝimo (transistoro, tiristoro ktp.).	
784.	malferm-direkta tensio	Tiu tensiopolareco, kiu kapablas trafluigi kurenton grave pli intensan, ol kun alia polareco, aŭ dum reĝima stato de duonkonduktiloj.	

785.	malgranda tensio	Pli granda ol 50V, sed ne pli granda ol 600V inter la fazkonduktilo kaj la tero kaj ne pli granda ol 1000V inter du fazkonduktiloj. (Mi devas menci, ke la malgranda tensio ne egalas kun la malalta tensio. Vidu ankaŭ ĉe la basa tensio!)	
786.	malhelsignalo	Signalotipo ĉe la TV tekniko, kiu regas sur la ekranon malhelan punkton.	
787.	malintenskurenta	Kies kurento ne estas kapabla okazigi elektrokutiĝon.	
788.	mallineareco	Tion esprimas, kielmezure diferencas la valorintervalo de la lineara ŝanĝo.	
789.	malmodulado	Separigo de la datensignalo de la portanta signalo.	demodulado
790.	malplenigita tavolo	Tiu tavolo kreiĝas en PN-junto. Ĉe la ĉirkaŭaĵo de PN-junto la plej multo da ŝargoportantoj fordifundiĝas, tial la ŝargo de la kontribuitaj jonoj en la kristalo ne estas kompensataj, nome kreiĝas kampoŝargo. En la malplenigita tavolo la kampoforto estas granda kaj okazigas gravan tensiofalon.	
791.	malstabila multivibra-toro	Tiu impulsteknika cirkvito, kiu daŭre certigas impulsojn ĉe sia elirejo.	oscila vibratoro
792.	malŝargiĝo	Forigi elektran energio el io. (kondensilo, akuo)	
793.	malvarmigilo	Plej ofte el aluminio fabrikita metalpeco, kiu havas grave pli grandan surfacon ol la kapsulo de konsistero. Tiel faciligas la termodisradiadon al la aero.	konvektilo
794.	manipulilo	Aparato, per kiu oni povas si mem modifi elektrajn valorojn per mana regado.	manipulatoro
795.	markero	Signalserio por aŭtentikigo de la ricevatorskalo. La signalojn kreas markergenerato, funkcia per 1MHz-a kvarckristalo. El tiu 1MHz-a signalo estas dividitaj la markersignaloj.	
796.	maŝamplifo		
797.	maŝaro	Sistemo de konektitaj elektraj konsisteroj. Energioportanta elektra lineo.	reto
798.	maŝrezisto	Mezurita rezisto ĉe unu fino de dratparo, kiam ties alia finaĵo estas kunligita.	
799.	maŝtezo	En ajna fermata cirkvitomaŝo la sumo de la unuopaj tensioj egalas kun la tensio,	II-a tezo de Kirĥof

		mezurata sur la konsumo(j).	
800.	megaomo	Milionobla omo.	<i>megomo</i>
801.	mekanika gardilo	Mekanismo protekti kontraŭ supekurento.	
802.	membrano	Parto de mikrofono kaj laŭparolilo, kiu transformas reciproke la aermovojn kaj la elektroŝanĝojn.	
803.	memekscito	Ekscito de dinamo aŭ generatoro per la kurento, produktata de la maŝino mem.	
804.	meminduka koefici-ento	Estas propreco de la kondiktiloj kaj bobenoj, kiu montras tion, ke unueca kurentoŝanĝo kiom da fluksoŝanĝon okazigas.	indukto
805.	meminduko	Elektromagneta induko, kiun kreas la intensoŝanĝo de kurento trafluanta la konduktilon. Do, meminduko fariĝas en ĉiu okazo, kiam la trafluanta kurento en la konduktilo abrupte ŝanĝiĝas.	
806.	memnaska oscilo	Nedezirata oscilo, kreiĝanta pro retrokuplo inter elirejo kaj enirejo.	ekscitiĝo
807.	memorilo	Gardas la informojn, datenojn elektritajn en diĝita formo.	storo
808.	memselektiva	Automate selektiva aparato, ekz. telefono.	
809.	metalfadeno	Konduktilo, kiu estas kapabla trafluigi kurenton.	drato
810.	meza frekvenco	En superheterodinaj ricavatoroj la signalon ne la loka oscilatoro oni miksas kun la enira radiofrekvenca signalo. La diferenca frekvenco estas la mezfrekvenco.	<i>mezfrekvenco</i> MF
811.	mezondo	Radiodisenda bendo, havanta frekvenco-intervalon 300÷3000KHz.	MO
812.	mezuramplekso	La mezuriloj, ne povas en unu paŝo mezuri la tutan valor-intervalon. Pro tio oni dividas po ampleksoj la mezuratan valorbendon.	
813.	mezurilo	Aparato por determini elektrajn valorojn.	
814.	mezurilamplifatoro	Cirkvito por bonigi la sentivecon de mezurilo.	
815.	mezurileraro	Erargrandeco rilate al la fina pozicio de la nadlohava mezurindikilo. Ĉe diĝitaj mezuriloj la erarecon determinas la nombro de la dekaĵoj post la decimala punkto.	mezurilĝusteco
816.	mezurkablo	Izolita drato por konekti mezurilon al la mezurenda cirkvito.	

817.	mezurkvadrato	Kvadratforma cirkvito, konsistanta el pasivaj elementoj (rezistiloj, kondensiloj, induktiloj), kies kontraŭflankaj angulpunktoj kun pare estas mezurpontoj kaj el tiuj unu reprezentas la nutrotensian eniron, la alia la eliron. Ĉe la eliro aperanta tensio proporcias kun la valoro de la mezurata konsistaro.	mezurponto
818.	mezurpunkto	Tiu loko en cirkvito, kie oni povas mezuri karakterizan datenon.	
819.	mezurtekniko	Aro de sistemo kaj aparato por aŭtentike mezuri elektrajn datenojn.	
820.	mezurunuo	Difinita kvanto, elektita por taksu per komparo la valoron de fizikaj grandoj, kalkulante, kiom da fojoj ili enhavas tiun kvanton aŭ fraccion de ĝi.	unuo, unuo
821.	mezvaloro	Vektoria sumo de la ekarthistereo.	nominala valoro
822.	mikrocirkvito	Kompleksa cirkvitato en unu kapsulo sur unu duonkondukta tavolo.	blato <i>MiCio</i>
823.	mikroelektroniko	Tiu parto de la elektroniko, en kiu granda volumo de la konsistaroj estas integritaj en mikrocirkvitoj.	
824.	mikrofarado	Mezurunuoj de elektra kapacito, egala al la milionona parto de la farado: <i>la mikrofarado estas tre ofte uzata por mezuri la kapacitojn en la radioelektro.</i>	
825.	mikrofonio	Vibrado de la mekanikaj konstruelementoj de la sonfrekvencaj aparatoj, kiu estas aŭdebla pere de la laŭtparolilo. Elektre temas pri pozitiva retrokuplo, kiu ĉefe tiam estas tre grava, kiam la laŭtparolilo estas lokumita proksime al tiuj konsistaroj, kiuj inkludas vibradi.	
826.	mikrofono	Elektroakustika signaltransformilo, kiu transformas la sonondojn al elektrajn signalojn.	
827.	mikroondo	Altfrekvenca radioondo.	
828.	mikroprocesilo	Integrita diĝita cirkvito en unu kloŝo, kiu estas kapabla fari operaciojn kalkulajn kaj logikajn.	<i>procesilo</i>
829.	miksilo	Cirkvito por miksi du diversfrekvencajn signalojn. La rezulto povas esti aŭ la sumo, aŭ la diferenco de la du frekvencoj. Por miksi du signalojn estas bezonata aktiva konsistaro, kiu povas esti ekz. la simpla diodo. La simpla diodo okazigas krom la miksado ankaŭ perdon, sed ne bezonas nutradon. Por eviti la perdon estas uzataj	

		amplifiloj (ekz. transistoro).	
830.	minimumfunkcio	Ekz. ĉe sekurigaj instalaĵoj tia funkciemano, kiam pro io difekto nur tiuj partoj funkcias, kiuj nepre estas bezonataj.	
831.	misfunkciado	Malbona, ne ĝusta funkciado de aparato.	
832.	MODEMO	Mozaikvorto el la Modulatoro-Demodulatoro vortkombino. Estas dudirekta kuplocirkvito.	
833.	Metal-Oksid Duonkonduktanto	La nomon de ĉi tipaj fetoj determinis ĝiaj konstruoj. Kutimas nomi ankaŭ Izolĝiceta FETo (IGFET) La MOD-FET-oj povas esti similaj kiel la JFET-oj, kaj N kanalaj, kaj P kanalaj. Alia propreco de ĉi tipaj FET-oj estas tio, ke la MOD-FET-oj krome povas esti, depende de la konstrukto, aŭ baze <i>fermataj</i> aŭ <i>konduktaj</i> .	MOD-feto izolkluzo FET-o
834.	modulada indico		
835.	modulado	Modifo de disradiata (portanta) signalo por informacio-transporto. La modulacio povas esti: <i>amplituda, frekvenca, faza, impulsa</i> .	
836.	modulilo	Cirkvito, kiu kapablas surigi la informacion sur la portantan ondon.	modulatoro
837.	modulo	Por certa tasko havanta plurajn cirkvitunuojn.	bloko
838.	molfero	Materio kun malgranda koercita forto. Estas uzataj por ferkerno de elektromagneto.	
839.	momanto	La magnetaj kampoj, rotora kaj statora puŝas unu la alian per forto decida, dependanta tio de la kampoforto. Tiu forto estas la <i>momanto</i> , kiu turnigas la rotoron.	
840.	momenta valoro	En momento mezurata valoro el la daŭre ŝanĝanta elektra dateno.	
841.	monitoro	Aperigilo, kiu estas kapabla por aspektigi elektrajn signalojn.	
842.	morso-signaro	Alfabeto por senvoĉa radiotelegrafio.	
843.	motorhaltiga ŝaltokombino	Speciala ŝaltilo, kiu disŝaltas la bornotensio(j)n desur la elektra motoro, se okazas iu difekto. (Tiu difekto povas esti ekz. grave pli intensa kurento pro kurtcirkvito, mekanika problemo aŭ manko de iu faztensio ĉe trifaza sistemo).	
844.	movinduko	Se konduktilo movas en magneta kampo, tiam en la konduktilo indukiĝas kurento. Ĉi tiun fenomenon oni nomas <i>movinduko</i> . Tiam estas la plej intensa la indukata	

		kurento, se la konduktilo movas rektangule al la fortolinioj, ĉar en tiu okazo tranĉas la plej multon el tiuj. Se ni movigas la konduktilon paralele kun la fortolinioj la mezurilo montras nulon, ĉar la konduktilo nun ne tranĉas fortoliniojn. Kiam la movdirekto estas oblikva, la mezurilo montras la indukatan tension laŭ la movdirekto, sed malpli intensan, ĉar la konduktilo tranĉas malpli multajn fortoliniojn.	
845.	multimetrometro	Mezurilo, kiu estas kapabla mezuri plurajn, diversajn elektronikajn proprecojn. (V, A, Ω, ktp.)	elektrometro
846.	multimplekso	Dum sama tempodaŭro estas transportataj pli ol unu informoj alterne po tempopecoj.	
847.	multivibrato	Du seriekonektitaj amplifatoroj inversigaj, de kies dua eliro estas retrokuplo al la eniro de la unua ŝtupo. La multivibrato funkcias, kiel releksa oscilatoro.	oscila vibrato, multivibrilo <i>vibrilo</i>
848.	multpolusa ŝaltilo	Tia ŝaltilo, kiu povas dum sama tempo ŝalti multajn memstarajn cirkvitojn.	multcirkvita ŝaltilo
849.	multpozicia ŝaltilo	Tia ŝaltilo, kiu unu konduktilon povas po ŝalti al multaj aliaj konduktiloj.	<i>ĝekslo</i>
850.	multŝtupa variebla kondensilo	Sur komunan akson fabrikita kondensilo, kiuj kondensiloj estas varieblas komune en sama tempo. Ekz. tia estas uzata en radioriceviloj por agordi la modulan kaj la oscilatoran cirkvitojn.	
851.	munti	Fari cirkviton, aparaton.	
852.	muntisto	Fakulo, kiu faras la cirkvitojn kaj aparatojn.	
853.	muntita panelo	Tiu muntopanelo, sur kiun jam estas muntitaj la konsisteroj, do funkcikapabla cirkvito aŭ cirkvitero.	
854.	muntopanelo	Kuprokovrita izolajplato gravurita por cirkvito. Estas uzataj unuflanka (nur unu flanko estas kovrita kun kuprofolio) kaj duflanka (ambaŭ flanko estas kovrita kun kuprofolio) paneloj.	panelo
N			
855.	nadiro		
856.	nadirrezisto		
857.	nadlo	Montrilo de mezurilo, kies pozicio super skalo montras la mezuratan valoron.	
858.	nebullampo	Speciala lampo por veturiloj, havanta tiu flavan koloron, uzi en nebulo.	

859.	negativ-retrokuplo	Elira signalo de amplifatoro estas retrokuplita kun inversa fazo al la eniro.	
860.	negativ-rezistanco	Ĝenerale kiam la tensio grandigâs, ankaŭ la kurento pliintensigâs. Estaj tiaj konsisteroj, ĉe kiuj tiu impresoj estas mala: ĉe pli granda tensio al kurenti estas pli malintensa. Ĉi tiun fenomenon oni nomas negativ-rezistanco.	
861.	neinversiga amplifatoro	Tia amplifatoro, kies enira kaj elira signaloj estas en sama fazo.	
862.	nerekta kurento	Inter la fontoenergio kaj la elektra energio estas uzata pera energio. Ekz. en elektrocentralo oni bruligas materialon por produkti termoenegion. Ĉi tiun termoenegion uzante oni estigas rotacian movenegion, kiel pera energio, kaj chi tiu movenergio estas transformata al elektra energio.	pera kurento
863.	nerekta ondo	Tia cpeciala ondo, kiam la respegulon faras la domoj, montoj kaj ĉefe metelaj objektoj grandaj.	pera ondo <i>perondo</i>
864.	nesinkrona motoro	Se la rivolunombro ne egalas kun la frekvenco de tensio, en tiu okazo maŝino estas nesinkrona.	
865.	neŝargita amplifatoro	Amplifatoro, al kies eliro ne estas konektita ŝarĝo aŭ konsumilo.	
866.	neŭtralizado	Praktike estas negativa retrokuplo. La radiofrekvencaj amplifatoroj estas emaj ekscitiĝi (havi memnaskajn oscilojn), tial estas aplikata la neŭtralizado.	neŭtrodinio <i>neŭtrigo</i>
867.	neŭtriga kondensilo	Retrokupliga kondensilo, uzata en radioaparato ĉe la unua ŝtupo altfrekvenca, de la elirejo de amplifilo al ties kluzelektrodo. Ĝenerale ĝi estas preciziga.	
868.	neŭtriga bobeno	Ĝi estas uzata en radioaparato. Tiu bobenoparto kiu produktas la kontraŭfazan signalon por retrokuplo negativa ĉe la elirejo de amplifilo en la unua ŝtupo altfrekvenca.	
869.	nodo	Tiu punkto de cirkvito al, kiu aŭ de kiŭ la kurento povas flui pli ol unu direkto.	debranĉo, elbranĉo
870.	nodtezo	Kiu deklaras, ke la sumo de la enfluantaj kurentoj en nodon egalas kun la sumo de la elfluantaj kurentoj el la nodo.	I-a tezo de Kirĥof
871.	nombrokalkulilo	Aparato (cirkvito) por kalkuli element-nombrom de signaloserio. Ekz. kalkulas la nombrom de impulsoj kondukita al ties enirejo.	nombromilo, <i>nombrilo</i>

872.	nominala valoro	Reprezentas la mezvaloron, tiun valoron, kiun difinis la produktanto. La praktika valoro povas variigi de ĉi tiu kun ekarto.	
873.	nomogramo	Ecaroj por helpi la kalkuladon de la elektraj datenoj kaj konsistervaloroj. Figuro por reprezenti grafike multvariantajn funkciojn, helpante la kalkuladon de la apartenantaj valoroj.	
874.	nuleŝalto	Estas superflua aperigi tiujn nulojn, super kiu(j) la dekaĵoj simile havas nur nul valoron. Tiujn senvalorajn nulojn ebligas elŝalti je speciala enirejo RBI de la dekaĵiloj, se tiu estas konektita al L nivelo kaj samtempe la aliaj enirejoj de la dekaĵilo A, B, C kaj D havas 0 valoron.	
875.	nulindikilo	Cirkvito, kiu sentas tiun momenton, kiam la alterna kurento trapasas la horizontalan tempoakson, do ŝanĝas direkton, tial tiam ĝi havas nulvaloron. Estas aplikata por regi grandpovumajn ŝaltilojn, ke la en- kaj elŝaltoj okazu je tiu nulvaloro, tiel estas eviteblaj la nedezirataj memindukaj efikoj kaj la abruptaj ŝarĝkurentaj ŝanĝoj.	ĉenulpunkta ŝaltilo
876.	nulterigo	La nul-potenciala punkto (konduktilo) de la la tensioreto estas konektita al la tero.	<i>nuligo</i>
877.	nultransiro	Tiu punkto (momento), kiam la alterna tensio ŝanĝas direkton.	
878.	nultransir-senzoro	Speciala cirkvito, kiu povas senti, kiam la alterna kurento/tensio ŝanĝas direkton.	
879.	nutrilo	Memstara cirkvito, kiu el la reta tensio faras por la aliaj cirkvitoj nutrotension. Plej ofte stabiligitan.	nutrocirkvito, nutrobloko
880.	nutroaparato	Aparta aparato por fari nutrotension.	
881.	nutrotensia bruo	50Hz-a aŭ 100Hz-a modulado en la sonfrekvenca amplifatoro. Tiun bruon okazigas la nekvalita filtrado, ekranado, foje la manko de la terumo.	nutrofrekvenca bruo
882.	nutrotensio	Tensio, kiu estas bezonata por funkciigi cirkvitojn.	
O			
883.	oksidkatodo	Elektrodo de elektrontubo, kies surfaco estas oksidita.	
884.	oktado	Elektrona tubo havanta ok elektrodojn. Ĝiaj gridoj funkcias jene: La g_1 estas uzata kiel reggrido, g_2 funkcias kiel anodo de triodo. La g_3 estas helpgrido kaj la g_4 funkcias	

		simile kiel reggrido. La g_5 estas la dua helpgrido kaj fine la g_6 estas la bremsogrigo.	
885.	ombrumita kablo	Speciala kablo por sonfrekvencaj cirkvitoj konekti la regajn konsisterojn. Tiu kablo estas kovrita per metala plektaĵo. La interna(j)n konduktilo(j)n ĉirkaŭas plasta izolilo. Ekstere sur la metalplektaĵo refoje estas plastokovraĵo.	samaksa kablo
886.	ombrumo	Ŝirmado de iu elemento, cirkvito, ŝtupo aŭ aparato kontraŭ ekstera elektromagneta kampo per iu metala materialo, por ke tiu ekstera kampo ne povu penetri en la ŝirmitan spacon.	
887.	omo	Unito de elektra rezistanco de konduktilo, kiu tralastas kurenton de unu ampero sub tensio de unu volto.	
888.	ondeca faktoro	???	
889.	ondodisvastiĝo	Disradiado en la kampo de la elektromagnetaj ondoj.	ondopaso
890.	ondoformo	Grafike ilustrita funkcio (ecaro) pri fenomeno, kies formo variigas je tempo aŭ spaco.	
891.	ondofronto	???	
892.	ondogvidilo	???	
893.	ondokvanto	???	
894.	ondolongo	???	
895.	ondoretenilo	Seria oscikvito naturigi la efikon de la loka radiodissendilo. Ĉe tiu frekvenco, kun kiu radias la loka dissendilo la ondoretenilo ŝuntas la eniran oscikviton de la ricevilo.	
896.	ondorezistanco	<p>La altfrekvenca fidro elektre montras tian proprecon, kvazaŭ ĝi konsistu el pluraj induktoj kaj kondensiloj, konektitaj tiuj kaj seri kaj paralele. Ĉi tiu rezistanco estas kalkulebla kun la sekva ekvacio:</p> $Z_0 = \sqrt{\frac{L}{C}}$ <p>Ĉi tiu rezistanco estas sendependa de la frekvenco kaj de la longeco de la fidro. Praktike tiuj signifas tion, se la fidro havas maldikajn dratojn (sia induktanco L estas granda), kaj la distanco inter la dratoj estas granda (sia kapacito C estas malgranda), la Z_0 estas granda.</p>	

897.	opala ampolo	Ampolo, kies envelopo ne estas travidebla.	
898.	operacia amplifatoro	Integrata unudirekt-kurenta amplifatoro, kies amplifa koeficiento estas tre granda (kelkmilio-oble). Ĉi tiu amplifatoro havas retrokuplon inter la elirejo kaj enirejo kaj faras aŭ ne fazreciprokon, depende de la regata enirejo (+) aŭ (-). La transigaj karakterizoj determinas la retrokuplajn elementojn.	OPA
899.	optoelektra kuplo	Speciala kuplo, kio estas religita per optokonektilo, kiu transformas elektran signalon al lumsignalo kaj la lumsignalo al elektra signalo. Estas realigebla ankaŭ la luma-elektra-luma sekvenco, sed ĝin oni malofte uzas.	
900.	optoelektroniko	Branĉo de elektroniko pri la aparatoj bazitaj sur la teknikoj de optiko kaj elektroniko.	
901.	optokonektilo	Tiu cirkvito, kies enirejo kaj elirejo ne havas metalan kontakton. La internan regadon faras lumo.	optokuplilo, <i>optilo</i>
902.	ortangula signalo	Impulsteknika signalo, kiun karakterizas ecaro kvadratforma. (En la praktiko ne ekzistas idealforma ortangula signalo.)	
903.	ortikono	Bildoskenila tubo, alinome <i>bildotransiga</i> . La ortikono havas tre bonan sentivecon, tiel povas detekti ankaŭ ne tro lumigitajn objektojn.	
904.	oscikvito	Paralele aŭ serie konektitaj kondensilo kaj induktilo, kiuj havas t.n. resonan frekvencon. Ĉe resona frekvenco (f_0) la oscikvito montras nur oman rezistancon. Resona frekvenco estas tia frekvenco, ĉe kiu la kapacita kaj la indukta rezitanco estas egala ($X_C=X_L$). Pro tio, ke la vektoraj direktoj de kapacitanco kaj induktanco estas kontraŭa, tiuj nuligas unu la alian. En la oscikvitoj la elektra energio transformiĝas al magnetika energio kaj re, periode.	oscil(a)cirkvito, oscilcirkvito
905.	oscilatoro	Cirkvito, kiu por konkreta celo produktas alternan signaloserion je determinita frekvenco.	Vibrilo, oscililo
906.	oscili	Balanciĝi alterne en kontraŭajn direktojn ĉirkaŭ ekvilibra punkto.	vibradi
907.	oscillanga mezurilo	Speciala instrumento por mezuri frekvencon. La frekvencon vibranta (oscila) metallango montras.	vibrolanga
908.	oscilo	Periode ripetanta vibrado.	

909.	oscilografo	Aparato por registri oscilformon de iu elektra aŭ mekanika vibrado.	
910.	osciloskopo	Mezurilo, kiu povas vidigi la elektrajn signalojn, aperigite per <i>elektronfaska tubo</i> .	oscilografo <i>skopo</i>
P			
911.	paneo de fazo	Funkcia perturbo de multfaza sistemo, kiam unu fazo mankas. Ties tenso havas nul volton.	
912.	pantografo	Kurentodeprenilo de elektra lokomotivo kaj tramo.	
913.	paperkondensilo	Kondensilo, kies izolilo (dielekto) inter la elektrodoj estas fabrikita el papero.	
914.	paralela cirkvito	Kies konsisteroj inter du konektpunktoj konektiĝas paralele.	
915.	paralela oscikvito	Tia cirkvito, kiu konsistas el induktilo kaj kondensilo konektitaj tiuj paralele.	
916.	paralela resonanco	Resonanco en paralela oscikvito, kiu reprezentas la maksimuman tensionivelon.	tensia resonanco
917.	paramagneto		
918.	parametro	Numerigita propraĵo, kiu karakterizas la konsisteron aŭ la jam funkciantan cirkviton.	
919.	paŝmotoro	Elektra motoro kun konstanta magneto, kiu pro la regantaj impulsoj po paŝe faras decidangulan turnon.	
920.	pendokablo	Kablo inter kolonoj, muntita alten super la tero.	
921.	penetro	Estas tiu fenomeno, kiam elektronoj aŭ elektromagneta ondo faras efikon en materion.	
922.	pentodo	Pentodo estas tiu elektona lampo (tubo), kiu havas kvin elektrodojn. La tria grido en la pentodo havas funkcion eligi la malavantaĝon de tetrodo, nome la sekundaran emision. Ĉi tiu grido estas lokita en la tubo inter la helpgrido kaj la anodo kaj estas tiu nomita <i>bremsogrido</i> .	
923.	perakva malvarmigo	Estas tiaj grandpovumaj konsisteroj, kies varmolikado estas tiom grandvoluma, ke eviti la supervasmigon eblas nur daŭra trafluigo de akvo.	
924.	perda faktoro		
925.	perdo	Ĉiu pasiva konsistero funkcias kun perdo.	likado

		La perdo estas la diferenco de la enira kaj elira povumoj. Tiu perdo estas esprimata kun decibelo [dB]	
926.	perdoangulo		
927.	perdokurento		
928.	perdorezistanco	Neutila rezistanco. Seria rezistanco, kiu kaŭzas tensioperdon (tensiomalaltiĝon) nedeziratan.	
929.	perioda tempo	Tempoero de signalo kiu apartenas al peceto de kies serio konsistas la tuta signalo. Ĉe alterna kurento ekz. tiu tempodaŭro, kiu pasis inter du egalaj valoroj, koncerne ekz. al nulo, ĉe samdirekta ŝanĝo.	
930.	periodo	Tiu parto, kiu estas inter la komenca kaj la ripetanta punkto ĉe regule ripetiganta signalo.	
931.	permeableco	Primateria propraĵo, kiu konsistas el la specifa kaj el la relativa permeablecoj. Ĉiuj materioj havas indikon pri ĝia magnetigebleco, kiun oni nomas <i>relativa permeableco</i> (μ_r). Ankaŭ la vakumo havas permeablecon, kiun oni nomas <i>specifa permeableco</i> (μ_0). $\mu = \mu_0 + \mu_r$ La specifa permeableco estas konstanta valoro: $\mu_0 = 1,256 \cdot 10^{-6}$ [Vs/Am]	
932.	permitivo	Materia propraĵo, kiu reprezentas la grandecon de polarizado pro elektra kampo en la izojaĵoj. Tiun numeron, kiu montras la diferencan (malgrandiĝon) kompare al la vakuma fortoefiko, oni nomas <i>dielektrika konstanto</i> , kaj signas per la greka litero ϵ (epsilono). Ĉi tiu dielektrika konstanto konsistas el du partoj: el la dielektrika (absoluta) konstanto de vakumo (el ϵ_0), kaj el la relativ-dielektrika konstanto ϵ_r , kiu konstanto montras la diferencan kompare al la vakuma absolut-dielektrika konstanto. $\epsilon = \epsilon_0 \epsilon_r$ La ϵ_0 havas konkretan kvanton $\epsilon_0 = 8,86 \cdot 10^{-12}$ [As/Vm] aŭ [C ² /Nm ²]	dielektrika konstanto
933.	permutado	Laŭ takta ŝanĝado de la fazkonduktiloj por kompensi la asimetrion.	fazŝanĝo
934.	perŝunta ekscito		
935.	perturbanta kurento	Tiu kurento, kiu krom la propra „tasko” okazigas efikon en eksterajn cirkvitojn.	
936.	perturbanta tensio	Tiu tensio, kiu krom la propra „tasko”	

		okazigas efikon en eksterajn cirkvitojn.	
937.	perturbo	Malordo en maŝino.	ĵamo
938.	piezoelekto	Produkto de elektro, efikata de premoj sur iaj kristalaj korpoj.	premelekto
939.	pilo(ĉel)o	Kurentofonto, kiu transformas kemian energion al elektra energio.	galvana elemento
940.	pilotsignalo	Superdonita signaleto porti infomon apartan.	trigersignalo
941.	pingloimpulso	Tiu kurento aŭ tensio formo, kiu havas tre mallongan tempodaŭron kaj ĝia pintovaloro daŭrigas ideale ĝis „nulo” da tempo. La pintovaloran intenson ĝi akiris dum treege mallonga tempo kaj simile el tiu nivelo treege rapide malintensiĝas.	
942.	pintotensio	La plej granda valoro de la tensio.	
943.	pintovaloro	La plej granda valoro de la dum tempo valormodifanta signalo.	
944.	pleniga faktoro	Rilato inter la impulsotempo kaj la perioda tempo (k) $k = \frac{T_i}{T_p}$	
945.	polareco	Esprimas pozicion, situon aŭ direkton de la magnetaj polusoj, krome rilatas ankaŭ al la direkto de la unudirekta kurento.	poluseco
946.	polarizigi	Lokumi antenon en direkton laŭ la bezonata ondopasa polarizo.	
947.	polarizo	La disradiataj ondoj fare de anteno konsistas el du fortokampoj, magneta kaj elektra. Tiuj ondotipoj situas, (havas pozicion), rilate unu al la alia kaj al la disvastiĝa direkto ortangule. Depende de la pozicio de la elektra kampo oni taksas <i>horizontala</i> aŭ <i>vertikala</i> la polarizon.	
948.	polvostruktura ferkerno	Pro la kirklokurenta perdo oni fabrikas tiajn ferkernojn, kiuj ne havas lamenojn, sed la tuta ferkerno estas presita el ferkunfandajaj polvoj. La tielfabrikatajn materiojn oni nomas <i>feritoj</i> . Estas simile fabrikataj la t.n. <i>durmagnetaj- materioj</i> , kiuj estas uzataj tie, kie bezonas permanentaj magnetoj (laŭtparolilo, mezurilo ktp.). La plej oftaj presitaj formoj de feritoj: bastoneto, tubeto, ŝraŭbo, poto, E kaj U.	polvoferkerno <i>ferito</i>
949.	pontorektifigilo	Cirkvito el du aŭ kvar diodoj, kiu rektifigas ambaŭ amplitudojn (negativan kaj	

		pozitivan) de la alterna kurento. La elira signalo estas fluktua.	
950.	portanta kablo	Ĝi ne kondukas kurenton, nur tenas tiun kablون, tra kiu fluas la kurento. Tiu kablo certigas stabilecon mekanikan.	tenanta kablo
951.	potencialo	Elektra energio. Forto rilate al alia punkto. La potencialdiferenco estas la tensio.	
952.	postlumado	Post kiam la elektronfasko estas elŝaltita, la lumineska tavolo de ekrano plu lumas ĝis iom da tempo. Tiu tempo dependas de la lumeliga tavolo kaj estas mezurata ĝis la 10%-a lumintensiĝo.	
953.	poŝlampo	Malgranda lumigilo, kies elektrofonto estas baterio.	
954.	potencialdiferenco	Energiograndeco inter du elektraj polusoj.	
955.	potencialkampo	Tiu spaco, en kiu estas efika la elektra energio.	
956.	potencialmuro		
957.	povumo	Kapablo por produktado, fari laboron elektran. La povumon decidas la tensio kaj la kurento. $P=U \cdot I$	
958.	povumo efika	Estas egala kun tiu povumo, kiun oni povas mezuri ĉe unudirekt-kurenta konsumado nomata tie utila povumo. En tiu okazo oni parolas pri efika povumo, se inter la tensio kaj kurento ne estas fazdiferenco ($\varphi=0^0$) aŭ tiu $\varphi=180^0$, la tensio kaj la kurento estas en kontraŭa fazo. $P=U \cdot I \cdot \cos\varphi$, en kiu ekvacio nun la $\cos\varphi=1$, kaj reprezentas la faktoron de povumo. La unito de la efika povumo estas la vato [W], tial ĉi tiun povumon oni kutimas nomi ankaŭ vathava povumo P_w . Tiun aparaton, en kiu la fazrilato ($\varphi=0^0$), oni nomas <i>konsumanta</i> kaj se tiu $\varphi=180^0$, la aparato estas <i>produktanta</i> .	povumo aktiva
959.	povumo blinda	Estas tiu senfrukta povumo, kiu tiam kreiĝas, kiam la defaziĝo inter la tensio kaj kurento ($\varphi=90^0$). Temas nur pri tio, ke la povumo balanciĝas inter la konsumilo kaj la kurentofonto. La konsumilo redonas ĝuste tiom da energo al la tensioreto, kiom eluzas el tiu. La povumon blindan krom la P_b oni kutimas simboli ankaŭ kun la litero Q , kaj kalkulas kun la sekva ekvacio: $Q=U \cdot I_b$, kaj ties unuo estas la [VAR] (varo).	povumo reaktanca
960.	povumo kompleksa	Estas tiu povumo, kiu kreiĝas tiam, kiam la fazo φ estas inter la $0^0 \div 90^0$ aŭ inter $90^0 \div 180^0$ grado. Kiel la fazangulo ju pli	povumo ŝajna

		<p>grandas, la povumo efika des pli malgrandiĝas. Ĉe 90^0 grada fazangulo la povumo efika jam estas nulo, kiel tion vi jam ekkonis ĉe la povumo blinda. La povumo kompleksa estas signata krom la P_k ankaŭ kun la litero S, kaj kalkulebla kun la sekva ekvacio $S=U \cdot I$, kies unito estas la voltampero [VA]. Tiu povumo tial estas kompleksa, ĉar enhavas, kaj efikan kaj blindan povumojn.</p> <p>Povumo efika: $P_w = U \cdot I_w = U \cdot I \cdot \cos\phi$</p> <p>Povumo blinda: $P_b = U \cdot I_b = U \cdot I \cdot \sin\phi$</p>	
961.	povumo neaga	Tiu povumo, kiu ne faras efikan laboron.	idla povumo, perda povumo <i>likado</i>
962.	povumo perda	Estas tiu senutila povumo, kiu likadas transformiĝe al termoenergio. Ekz. kiam varmiĝas transistoro, tiu varmo estas perdita povumo.	
963.	povumo utila	Estas tiu povumo, kiu efektive faras laboron. Uzata tiu termino por esprimi unudirekt-kurentan povumon.	
964.	pozitiva	Unu konektpunkto de pila, al kiu apartenas la karboelektrodo.	
965.	preamplifatoro	La unua ŝtupo de la amplifatora aparato. La tre malintensajn enirajn signalojn ne eblas rekte amplifi al uzebla nivelo (kaj tensie, kaj kurento), kiom da bezonas la konsumiloj. La preamplifatoro vere estas tensio-amplifatoro.	
966.	preciziga kondensilo	Valormodifebla kondensilo kun mallarĝa intervalo, manipulebla per ŝraŭbo.	
967.	preciziga rezistilo	Valormodifebla rezistilo kun mallarĝa intervalo, manipulebla per ŝraŭbo.	
968.	prelo	Je la konektiĝo unue estas nestabila kontakto inter konektiloj.	
969.	premagnetigo	Kun unudirekta kurento magnetiga ferkerno iomete.	
970.	prebutono	Manipulilo, per kiu oni povas ŝalti cirkviton.	
971.	premelekto	Produkto de elektro, efikata de premoj sur iaj kristalaj korpoj.	piezoelekto
972.	pre-selektoro	Preamplifatoro, kiu traigas nur decidan frekvencointervalon.	

973.	presita cirkvito	Cirkvito, realigita per gravurado de kupra maldikega folio, gluĵita sur izolmateriala plato, sur kiu estas lutitaj elektronikaj komponantoj.	<i>prescirkvito</i>
974.	pretensio	Estas tiu unudirekta tensio, kiu estas ĉe transistoroj inter la bezo kaj emitero, kaj ĉe la elektronikaj tuboj inter la katodo kaj la antaŭa ŝtupo, kiam ne estas enira signalo. Kun ĉi tiu tensio estas agordita la laborpunkto.	biastensio
975.	primara (bobeno)	Tiu bobeno de transformilo, al kiu estas konektita la enira tensio.	
976.	proceza figuro	Serio de blokfiguroj, kiuj reprezentas la paŝojn sinsekvajn dum la funkciado.	
977.	procezilo	Integrata cirkvito havanta tiu eksterordinare tre multajn cirkvitojn. Plej ofte estas uzata en komutoroj.	PC
978.	profildrato	Konduktilo, kies sekco ne estas rondforma.	
979.	programdisko	Kodigita disko, kiu rotace movigas la alkuplita(j)n kontaktilo(j)n.	
980.	progres(ant)a ondo	Se la elira impedanco de iu altfrekvenca generatoro, kaj la impedancoj de la ŝarĝilo kaj de la inter ili estanta fidro estas egalaj, la energio de la altfrekvenca generatoro tute konsumiĝas en la ŝarĝilo. Tiu energio propagiĝas en la fidro kiel progres(ant)a ondo. La amplitudo ne ŝanĝiĝas laŭ la fidro.	
981.	progres(ant)onda tubo		
982.	prokraste aga kontaktilo	Kontaktilo apartenanta al tiu relajso, kies funkciado (plej ofte la elŝalto) estas prokrastita aŭ tiu speciala kontaktilo, kies mekanika konstruaĵo certigas malpli rapidan transŝalton, ol tiu de la normalaj kontaktiloj.	
983.	prokraste aga relajso	Tiu relajso, kiu ne tuj havas ripozan (senaktivan) pozicion, kiam ĝia cirkvito funkciiga estas disŝaltita, sed nur post decida tempo, kiun tempon determinas la alkonektitaj konsisteroj.	prokrastita ankrofalo
984.	prokrastiga cirkvito	Tia cirkvito, el kiu la eniranta signalo nur post decida tempo eliras. Retenas la eliron de signalo.	
985.	protektado kontraŭ elektrokutiĝo	Principoj kaj teknikaĵoj por eviti la elektrokutiĝon.	
986.	protekta ŝaltilo de motoro	Speciala ŝaltilo por en- kaj elŝalti kurenton de motoro, kiu estas kapabla elteni krom la nominala kurento la enŝaltan kaj la	

		laŭfunkcio okazantan superkurentojn. Ĝi estas kapabla por multfoja ŝaltado, kiu je la okazo nepermesata superkurento (superŝarĝo) elŝaltas la motoron.	
987.	protektgiĉeta MOD-FET	La giĉeto de la MOD-FET-oj estas tre sentiveca pro la elektrostatika ŝarĝeco. Pro tiu ŝarĝeco tiuj facile povas difektiĝi. Eviti la difektiĝon oni jam fabrikas tiel la MOD-FET-ojn, ke al la giĉeto estas konektita du zeneraj diodoj, kiuj limitas la tensiogrondiĝon sur la giĉeta elektrodo.	
988.	protektilo kontraŭ supertensio	Aparato muntita inter la tero kaj la terumadon nehavanta tensioreto, kiu traompiĝas se la tensio superas la nominalan potencialon.	
989.	postleviga konekto	Baza konektotipo amplifatora, ĉe kiu la enira regtensio dinamike grandigas (levigas) la valoron de la enira rezistanco.	(Bootstrap – angle)
990.	primara bobeno	Tiu bobeno de transformilo, al kiu estas konektita la enira tensio.	
991.	prokrasto de returno	Je elŝalto de ekscito la relajso ne tuj movas al baza pozicio, sed nur post decidita tempo.	
992.	PROM	(<i>Programebla ROM</i>) memorilo. La informojn mem la uzanto povas enskribi (enbruligi) en la memorilon.	
993.	protektrelajso	Relajso, kiu malŝaltas la kurenton se okazas kurtcirkvito, eviti la elektrovundiĝon.	
994.	protektrezistilo	Tiu rezistilo, kiu certigas la bazŝarĝon de la nutrilo. Je senŝarĝa stato la tensiointenso povas tro grandiĝi.	
995.	provtenso	Iomete malgranda ol la uzina (funkciiga) tensio. Tiu tensio estas uzata por la kontrolo de cirkvito, eviti la difektiĝon pro la eventuala ne ĝusta funkciado.	
996.	pseŭdoanteno	Estus plipreciza nomi <i>pseŭdoŝarĝilo</i> , kiu servas la kontrolon kaj alĝustigon de la radiodissendilo, evite la ĝemadon de la elektromagneta kampo. Praktike ĝi estas rezistilo ŝirmita sen induktanco.	
997.	pseŭdoŝarĝilo	Rezistilo, kiu anstataŭas la aplikotan ŝarĝilon aŭ konsumilon.	
998.	pufrokondensilo	Niveligas la fluktuan kaj pulsantan kurentojn. Ŝargite havas tiom da elektran energion, kio estas sufiĉa por kompensi la momentajn (impulsajn) mankojn de la nutrotensio.	
999.	pulsanta kurento	Ekz. tia estas la kurento rektifigita unutage	

		el unufaza sinusa kurento. Oni parolas pli pulsado, kiam la intenso ne senhalte ŝanĝiĝas, sed dume estas tempodaŭroj samintensaj. La samintensaj niveloj periode sekvas unu la alian. Se inter tiuj periodoj estas nulo-nivelaj, tiam temas pri „intermita” kurento.	
1000.	pupindistanco	Distanco inter du pupin-bobenoj.	bobenpaŝo
1001.	pupinizado	Ŝargado de sonfrekvenca kablolinio per bobenoj.	
1002.	pupinsektoro	Pupinizita kablolongeco inter du amplifatoroj.	
1003.	puŝreostato	Tiu reostato, kies meza kontaktilo estas movigebla laŭ rekta linio.	
1004.	puŝŝaltilo	Du, aŭ multpozicia ŝaltilo, kies pozicion oni povas ŝanĝi puŝe sen abrupta movo.	
R			
1005.	radianta kablo	Speciala telereganta kablo, kiu pro la trafluanta kurento radias ondojn. Ĝi estas uzata ekz. en la fervoja tekniko por transporti informojn al la lokomotivoj. Tiuj radiantaj kabloj estas lokumitaj apud la reloj.	
1006.	radioamatoro	Hobie komunikas per radioaparato funkcia tiam en decida frekvencointervalo.	
1007.	radioelektro	Parto de la elektrosienco, kiu koncernas la uzadon de la elektromagnetaj ondoj.	
1008.	radiofonio	Telefona sistemo, kiu uzas la proprecojn de elektromagnetaj ondoj.	
1009.	radiofono	Radiofonia ricevilo.	
1010.	radiotelefonio	Telefona sistemo, kiu uzas la proprecojn de elektromagnetaj ondoj.	<i>radiofonio</i>
1011.	radiotelegrafio	Telegramo ekspedata per radioteknike.	<i>radiogramo</i>
1012.	radiolokatoro	Aparato por esplori kaj mezuri per radioondoj.	<i>radaro</i>
1013.	radiostacio	Dissendejo, de kie oni disradiigas radioprogramon.	
1014.	RAM	Skrib- /Legebla Memorilo.	<i>Mi devas mencii, ke la RAM akronimo por esprimi skrib/legeblan memorilon estas falsa. Certe tio okazis pro la neĝusta traduko el la angla (Random Acces Memory), kiu vere esprimas tian memorilon,</i>

			<i>en kiu oni povas rekte, laŭ volo atingi ajnan storoĉelon. Tiel eĉ la ROM memorilo povas esti ankaŭ RAM memorilo. La ROM estas precize uzata el la angla (Read Only Memory).</i>
1015.	rastero	Nomo de speciala signalo aperinta sur la TV-ekrano, kiam la elektronradio nemodulita desegnas vicojn el punktoj.	
1016.	reaktanco	La reaktanco havas kapacitan kaj induktan elementojn, tiel rilate al la frekvenco tiu povas esti aŭ negativa aŭ pozitiva, kaj en resonanco ĝia resumo estas nulo.	
1017.	receptilo	Konsistero kapti la eksterajn instigojn kaj transformi tiujn al elektra signalo.	senzilo, sentilo
1018.	receptoro	Aparato kapti la eksterajn instigojn kaj prilabori tiujn al uzebla elektra signalo por aliaj cirkvitoj aŭ aparatoj.	senzoro
1019.	referentensio	Etalona tensiovaloro tre stabila, al kio estas komparata alia tensio.	
1020.	reflektilo	Antenoparto de la Yagi anteno.	
1021.	reflektita ondo	En konduktilo pasanta ondo, kiu respeguliĝas de certa loko, kiu loko dependas de la propraĵoj de drato (kablo).	
1022.	reflektometro	Mezurilo, kiu funkcias eluzante la ondoreflektiĝon ekz. en en la eksplorado de surfacoj elektromagnete kaj por difini lokon de kablodifektoj.	
1023.	reflektoro	Lumigilo por fari intensan kaj direktitan lumon.	
1024.	rega cirkvito	Aŭtomata regilo influanta la funkciadon de la ragato laŭ la ŝanĝo de cirkonstancoj.	<i>aŭtrego</i>
1025.	rega grido	Unua kluzelektrodo de elektronikaj tuboj.	
1026.	regelektrodo	Funkciiga elektrodo, per kiu oni povas regi aktivajn konsisterojn, kiel tiuj estas ekz. la elektronika tubo, transistoro, tiristoro.	kluzo, kluzelektrodo (bezo, ĝiĉeto, grido)
1027.	regi	Influi funkciadon.	
1028.	regilo	Rega (kluz-) elektrodo en elektronikaj tuboj. La regilo ĉirkaŭas la katodon. Laŭ la tipo de elektrotubo estas uzataj pluraj regiloj, alinome gridoj.	kluzelektrodo, grido
1029.	registrilo	Provizora storo. En tiu okazo oni parolas pri registrilo, kiam la grandeco de la storenda informo estas antaŭdifinita (bitoka, diĝitvorta) kaj la storokapacito relative malgranda.	registro

1030.	registro	Surbandigo ĉe la magnetofona tekniko.	
1031.	regulatoro	Aparato, plej ofte uzata ĉe radiodissendoj, kiu regulas la frekvencan konstanton de dissendo en la radioelektraj stacioj.	
1032.	reĝimo	Kondiĉoj de funkciado aŭ funkcioniero de maŝino, aparato aŭ cirkvito je difinita tempo.	
1033.	rekombiniĝo	Kiam la jonoj diverspolusaj puŝas unu al la alia, tiuj refoje fariĝas neŭtralaj molekuloj.	
1034.	rekta ricevatoro	Tia radioricevatoro, en kiu la interna frekvenco egalas kun la aŭdebla frekvenco. Ĝia malavantaĝo estas la malbona selektiveco.	
1035.	rektifi	Fari unudirektan kurenton el alterna kurento.	
1036.	rektifilo	Konsistero, kies rezistanco grave diferencas laŭ la polarizo de la alkonektita tensio. Tia estas la diodo, kaj la valvo.	
1037.	relajso	Elektromagneta ŝaltilo.	relajo, signalkaptilo
1038.	relajso direktosenca de kurento	Nur je decida kurentodirekto povas ekscitiĝi.	
1039.	relaksa oscilatoro	Tia oscilatoro, en kiu la kondensilo-ŝargoplenigon sekvas malŝargiĝo tra rezistilo, kaj ĉi tiu periode daŭras.	vibrato astabila - Krome ekzistas unustabila (unutakta), dustabila kaj flopo tipaj vibratoroj.
1040.	reluktanco	Magneta rezistanco de la (senbreĉa) ferkerno. Reciproka permeablo.	
1041.	remanenco	Restanta magneteco, post kiam estas ĉesita la magnetigo.	
1042.	rendimento	Funkcia kvalito esprimata en procento, kalkulita kvociento el la utila energio dividite kun la enira energio.	
1043.	reostata brems	La elektromotoroj povas funkcii, ankaŭ kiel generatoroj. Se oni elŝaltas la kurenton desur la motoro, tiu dum iom da tempo haltos. Se oni volas haltigi plirapide, tiam konektas ŝarĝon sur la konektpunktoj de motoro, kiu nun funkcias, kiel generatoro transformante la movenergion al elektra energio. Laŭ la ŝarĝograndeco la motoro dum mal pli da tempo haltas ol simple elŝaltite. Tiu brems estas uzata ekz. ĉe la tramoj.	
1044.	reostato	Valormodifebla rezistilo, kies rezistanco estas daŭre variebla sen elŝalto de cirkvito.	

1045.	reparejo	Laborejo, kie oni reparas la difektitajn aparatojn.	
1046.	reproduktio	La diversmaniere storita informo estas retransformata al spertebla formo por la homaj sentorganoj (aŭdi, vidi).	
1047.	repulsiva motoro	Unufaza, kurentokolektanta motoro, kies rotoru konektiĝas kurtcirkvitojn pere de frotiloj tuŝantaj la kurentokolektilon. Tiuj frotiloj estas apartaj de la ĉefcirkvitaj frotiloj, tiel tiu motoro estas duobla frotilpara motoro. La regado de la revolunombro de tiu motoro estas pli facila kaj simile la ŝanĝo de la rotaciadirekto.	repuŝa motoro, Déri-motoro
1048.	reseto	En diĝitaj cirkvitoj la dustabilajn kaj nombriĝajn cirkvitojn statigi al decida starta pozicio. (Vidu ankaŭ la „seti” esprimon.)	restatigo
1049.	resolvero	Elektra maŝino havanta du fazajn volvaĵojn kaj en la statoro kaj en la rotoru. Tiu maŝino povas produkti tensiojn, kies fazoj havas rilaton unu al la alia 90° , krome estas kapabla fari koordinata transformadon.	
1050.	respegulita ondo	Tiu ondo, kiun respegulas la ionosfero aŭ ajna malhomogenaĵo estanta en la direkto de disradiado.	
1051.	restanta kurento	Fluanta kurento tra la elŝaltita duonkonduktila konsistero. Ekz. se la bezkurento $I_B=0$, tiam la kolektorkurento egalas $I_K=(1+B) \cdot I_{KB0}$. Ĉi tiu restanta kurento estas neglektebla ĉe la siliciotransistoroj.	
1052.	restatigo	En diĝitaj cirkvitoj la dustabilajn kaj nombriĝajn cirkvitojn statigi al decida starta pozicio.	reseto
1053.	reta tensio	Tiu potencialdiferenco, kiu estas mezurebla en la multifaza sistemo inter du fazkonduktiloj.	
1054.	retroinfluo	En la aktivaj konsisteroj okazas, ke la kurentoŝanĝo de la elirpunkta elektrodo reefikas al la regelektrodo. Oni parolas pri retroinfluo ankaŭ inter cirkvitopartoj, kiun eblas barigi per ŝirmado kaj uzante optokuplilon.	<i>retrigo</i>
1055.	retrokonduktilo	Plej ofte la nulkonduktilo aŭ la (-) konduktilo de unudirekta tensio.	
1056.	retrokupla koeficiento	La grandeco de la retrokuplado, la <i>retrokuplan koeficienton</i> (r_k) donas la ondo de la bazamplifado (A) kaj la retrokupla A_{r_k}	retrokupla faktoro, (β), <i>retrofaktoro</i>

		bazamplifado (A) kaj la retrokupa amplifado (A_{rk}).	
1057.	retrokuplo	Efiko, kiam energio retroiras de la eliro al la eniro de cirkvito. La retrokuplo povas okazi intence aŭ neintence kaj povas esti aŭ pozitiva aŭ negativa. La neintenca retrokuplo estas malefika. La negativa retrokuplo okazigas malintensiĝon de amplifeco, sed estigas plistabilecon. La pozitiva okazigas ekcitiĝon kaj estas uzata en la oscilatoroj.	
1058.	retrokurento	Tiu kurento, kiu estas mezurebla en la „nul” aŭ „baz” konduktilo, refluate al la nutrilo.	
1059.	retropoluso	Komuna poluso de la enirejo kaj la elirejo.	
1060.	retropunkto	Tiu punkto, al kiu estas konektita la retropoluso.	retropoluso
1061.	returno	Movo de relajso al baza pozicio.	
1062.	rezerva tensioreto	Certigas nutradon dum la malfunkciiĝo de la ĉefa tensioreto. Ekz. motorgenerato.	
1063.	rezinhava plumbostano	Fandigebla dratforma metalo por fiksi la konsisterojn sur muntopanelon per lutado.	<i>rezinstano</i>
1064.	rezistancmetro	Aparato, per kiu oni povas mezuri la valoron de la rezistanco.	
1065.	rezistanco	Tiu efiko, kiu baras, limigas la intenson de la kurentofluo. Bremsas la movon de la ŝargoportantoj.	rezisteco
1066.	rezistanto	Tiu materio, en kiu estas malmultaj liberaj elektronoj, tiel estas kapabla bari, limigi la intenson de kurento.	
1067.	rezistilo	Konsistero fabrikita el rezistanta materio.	
1068.	resona frekvenco de anteno	Kiam la reaktanco estas nulo ĉe la konektopunkto, la anteno rezonas kun konkreta frekvenco. Ĉe duon-ondolonga dipolo la frekvenco $f=143/sm$, kie la f estas en MHz kaj la longeco sm estas en metro. Ĉe kvaron-ondolonga anteno $f=71/hm$, kie la hm estas la alteco de la antenomasto en metro. La antenoj povas rezoni kun superharmonoj, sed tiam la nadirimpedanco ŝanĝiĝas.	
1069.	resonanca amplifatoro	Speciala amplifatoro, kiu nur decidan bendon de frekvencoj estas kapabla amplifi.	
1070.	resonanco	Kunoscilado; io oscilas kun sama periodo	

		rilate al la baza frekvenco.	
1071.	resonilo	Ilo, kiu povas transpreni la oscilon de sia ĉirkaŭaĵo.	resonatoro
1072.	ricevilo	Aparato por aŭskulti radiodissendojn.	ricevatoro
1073.	rilaksa cirkvito	Tia cirkvito, en kiu fluas nek sinusoidaj, nek diĝitaj signaloj. Ekz.: cirkvito kun segildentforma signalo en TV-aparato, ktp.	
1074.	rilatdetektilo	Demodulilo por frekvenco-modulitaj signaloj.	
1075.	ring-modulatoro	Tiu cirkvito, kiu estas kapabla krei eksterordinarajn sonojn el la signaloj de muzikinstrumentoj. La enirajn du signalojn tiel modulas, ke en la elira signalo ĉeestas ties kaj adiciita kaj la subtrahita frekvencoj. Tiuj frekvencoj plej ofte malharmonas, tial la kunsono okazigas disonancon.	
1076.	ringosparkado	Okazas ĉe komutilo de motoro dum kurtcirkvita difekto. (Mi mencias, ke estas spertebla iom da sparko ankaŭ dum sendifekta funkciado inter la frotilo kaj komutilo, sed tiuj ne ringiĝas.)	
1077.	ripoza kontaktilo	Tiu kontaktilo de relajso, kiu tiam fermas la cirkviton, kiam la relajso estas en <i>neekscita</i> stato.	
1078.	ripoza stato	ekz. kiam relajso ne estas ekscitata.	
1079.	rotacia kodilo	Konsistero turnigebla sen finaj pozicioj. Ĝi eligas signalojn pri la nombro de turniĝo kaj ties direkto.	diĝita reostato, <i>rotakodilo</i>
1080.	rotacia nombro	Nombro, kiu montras, ke kiom turnas la rotoro tutan rondon dum unu minuto.	rivolunombro, <i>rotanombro</i>
1081.	rotoro	Rotacia parto de la elektra maŝino (motoro, generatoro, dinamo).	
1082.	rubandokablo	La dratoj de kablo ne estas plektitaj, sed estas serie lokitaj unu apud la alia.	
1083.	REPROM	RE Programebla ROM memorilo (storo). Per UV lumo forstrekebla memorilo, kiun la uzanto povas refoje programigi.	
1084.	ROM	Nur legebla memorilo (storo), havanta fiksinformojn.	
S			
1085.	satura tensio	Tiu valoro de la bornotensio, ĉe kiu la amplifilo jam ne estas regebla kaj ties kurento atingas la maksimuman valoron. La	

		amplifa konsistero estas jam plena kun ŝargoportantoj.	
1086.	saturiĝo	Konsistero aktiva pleniĝas per ŝargoportantoj.	
1087.	segilsigno	Impulsoŝignalo, kiu havas formon similan al la segildentoj. Tia ŝignalo estas uzata ekz. por la horizontale defleksiga tensio en osciliskopoj.	segilimpulso
1088.	sekundara bobeno	Tiu bobeno de transformilo, el kiu estas prenita la elira tensio.	
1089.	sekvanta generatoro	Suplementa aparato por la heterodina spektroanalizilo. Sinusonda generatoro, kiu produktas stabilamplitudan ŝignalon, kies frekvenco egalas kun la je samtempa frekvenco de spektroanalizilo.	
1090.	selektiva relajso	Relajso, kiu povas funkcii nur en difina frekvencobendo.	
1091.	selektiveco	Kapableco de radioaparato elekti ĝuste la deziratan radiodissendon.	
1092.	selektoro	Estas kapabla ŝalti ajnan funkcion el inter pluraj cirkvitoj.	elektanta ŝaltilo
1093.	selsino	Malgranda elektra maŝino, kiu estas kapabla telemezuri rotacian pozicion.	
1094.	sendejo	Tiu elektrodo de FET-oj, el kiu fontas la ŝargoportantoj.	fontilo <i>surĉo</i>
1095.	sendependa kontaktilo	Speciala kontaktilo de apogita relajso. Ĉi tiu kontaktilo ne estas apogita, do post la elŝalto de la relajsocirkvito, ĝi removeblas el aktiva pozicio al baza pozicio.	
1096.	senmova induko	Oni parolas tiam pri <i>senmova induko</i> , kiam dum la indukado la bobeno ne movas. Movas nur la magneto.	
1097.	senŝarĝa amplifeco	Tiu amplifeco de amplifatoro, kiam la elirejo estas malferma, do tiu ne estas ŝarĝata.	
1098.	sentemo	Propaĵo de cirkvito, aparato kontraŭ la influoj eksteraj, kiuj povas esti ekz. termika, mekanika, elektrostatika kaj magnetika.	
1099.	sentiveco	Propaĵo de cirkvito, aparato rilate al la enira ŝignalo minimuma.	
1100.	senzoro	Konstruelemento, kiu povas transformi neelektran fenomenon al elektra kvanto.	perceptilo
1101.	seria oscikvito	Tia cirkvito, kiu konsistas el induktilo kaj kondensilo konektitaj tiuj serie.	

1102.	seria resonanco	Resonanco en seria oscikvito, kiu reprezentas la maksimuman intenson de la trafluanta kurento.	kurenta resonanco
1103.	seti	Statigi (agordi) cirkvitojn diĝitan al stato decida. (Vidu ankaŭ la „reŝeto“-n.)	
1104.	signalformigilo	Speciala cirkvito, kiu ne produktas signalon, nur modifas ties formon. El la analoga signalo ĝi produktas diskretan signalon por diĝitaj cirkvitoj.	
1105.	signalgeneratoro	Radiofrekvenca sinusonda generatoro, kies elira signalo estas modulita.	
1106.	sinkrongeneratoro	<ol style="list-style-type: none"> 1.) Sinkronmaŝino, kiu la mekanikan energion transformas al elektra energio. 2.) Cirkvito en la televidtekniko, kiu certigas la sinkronfunkciadon inter la ricevatoro kaj la dissenda aparato. 	
1107.	sinkroni	Certigi, reguli la samtempan sinkronfunkciadon inter la kunapartenaj maŝinoj, aparatoj.	
1108.	sinkronizatoro	Cirkvito, kiu aŭtomate regulas la frekvencojn sama de du memstaraj oscilatoroj.	
1109.	sinkronmaŝino	Elektra maŝino funkcia per alterna kurento, kies rotoro sinkron-rotacias kun la estiĝanta rivola magneta kampo.	
1110.	sinkronmotoro	Elektromotoro funkcia per alterna kurento, kies rotoro sinkron-rotacias kun la estiĝanta rivola magneta kampo.	
1111.	sinkronsignaloj	Startiga signalo en la televidtekniko por certigi la sinkronfunkciadon (ĝustan, samtempan starton de la elektronradio) en la skenotubo kaj la kineskopo.	
1112.	sinoptika skemo	Sur la reĝa tabulo elformita figuro montranta unulinian cirkvitojn kun regiloj kaj aperigiloj.	
1113.	sintezilo	Frekvencotransformilo el la signalo de kvarcscilatoro, kies frekvenco estas konstanta. La frekvencobendo de la elformitaj signaloj estas larĝa kaj tiu larĝeco estas trapasita kun tre etaj paŝoj.	sintezgeneratoro
1114.	skemofiguro	Desegnaĵo pri cirkvito montranta la ligojn inter la konsisteroj.	
1115.	skemo laŭ munto	Desegnaĵo pri cirkvito laŭ la vojo de kurento, nehavante krucaĵojn.	

1116.	skenado	Tiu procezo, kiam la bildo estas malkomponita al bilderoj, dissendotaj sinsekve unu post la alia.	
1117.	skenoproporcio	Tiu numero, kiu tion montras, ke kiom da ero „ŝtupo” estas disigita ajna analogo signalo.	
1118.	skinefiko (surfaca efiko)	La altfrekvencaj kuretoj nur sur la surfaco fluas tra la konduktilon (fadenon, draton).	
1119.	skot-transformilo	Speciala transformilo, per kiu oni povas fari el la trifaza kurento dufazan kurenton.	Scott-konekta transformatoro
1120.	skribokap(et)o	Tiu konsistero en la magnetofono, per kiu oni povas skribi sur la bendon.	
1121.	soklo (ingo)	Konektingo por ampolo, elektrontubo ktp.	
1122.	soklo (kapo)	Parto de ampolo, elektrontubo ktp., per kiu ĝi estas konektebla en konektingon.	
1123.	solenoido	Speciala induktilo, havanta ringforman bobenon.	
1124.	sordido	Malpuraĵo en duonkondukt-anta teknologio.	<i>Vidu ankaŭ ĉe la akceptoro!</i>
1125.	spacopleniga pasto	Silikonpasta por certigi la pli efikan tuŝkontakton inter du metalsurfacoj. Nome inter la konsisterkapsulo (ekz. transistoro) kaj ties varmon eliganta <i>termokonvektilo</i> .	
1126.	sparkestinga kontaktilo	Tiu kontaktilparo, je kies kun aŭ diskonektado ne povas estiĝi sparko.	
1127.	sparkilo	Tiu konsistero, kies sparko ekbruligas la benzinon en la motoro. La sparkon estigas alta tensio inter la elektrodoj.	bruligkandelo
1128.	sparko	Elektra fajrero. Momenta kurentofluo tra aero inter du elektrodoj, kiu okazigas ekluman fenomenon.	
1129.	sparkoarko	Daŭra kurentofluo tra aero inter du elektrodoj, kio okazigas luman fenomenon.	elektroarko
1130.	sparkobreĉo	Spaco inter du elektrodoj, en kiu pro supertensio okazas trarompo kreante elektrosparkon. Tia breĉo estas trovebla ekz. sur la bruligkandelo (sparkilo) de la benzinmotoroj.	
1131.	specifa konduktanco	La specifa konduktanco estas grava propreco de la materioj, rilate al la elektroniko, kiu reprezentas la movkapablecon kaj nombron de la ŝargoportantoj, do la fluigkapablon de la kurento. Ĉi tiu specifa konduktanco en la	

		<p>ekvacioj estas signata kun la litero (γ (gamo)). Ĝi estas reciproka valoro de la specifa rezistanco.</p> $\gamma = \frac{1}{\rho} = \frac{1}{\Omega \text{m}}$	
1132.	specifa rezistanco	<p>Ĉiuj materialoj havas t.n. <i>specifan rezistancon</i>, kiu rezistanco dependas de la atoma strukturo de materialo. La specifan rezistancon oni decidis unuece al ĉiu materialo, en heksaedra formo, havanta tiu heksaedro 1 m-an eĝon. En la praktiko ni mezuras ne en metro (m), sed en milimetro (mm).</p> <p>Specifa rezistanco =</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> $\rho = \frac{\Omega \cdot \text{mm}^2}{\text{m}} = \Omega \cdot \text{m}$ </div> <p>ρ (ro), Ω (omo)</p> <p>La reciproka valoro de la specifa rezistanco estas la <i>specifa konduktanta poveco (konduktanco)</i>.</p>	
1133.	spektro	Intervalo, en kiu elektronikaj propretoj, rilataj unu al la alia estas analizataj. Unu elektronika propreto ĉiam estas la frekvenco.	
1134.	spektroanalizilo	Aparato, per kiu samtempe estas analizebla la amplitudoj rilataj al frekvencoj de periodaj signaloj.	
1135.	spontanea malŝarĝo	Fenomeno ekzistanta ĉe pila, akumulatoro kaj kondensilo, kiam tiuj sen ŝarĝo ekstera perdis sian ŝargon post tempo, pro la interna rezistanco.	
1136.	stabila kurentofonto	Tiu nutrocirkvito, kiu sendepende de la ŝarĝo ĉiam certigas stabilan (konstantan) bornotension.	
1137.	stabiligato	Cirkvito aŭ aparato, kiu estas kapabla teni je decida nivelo konstante la eliran tension.	
1138.	stabiligilo	Konsistero (ekz. <i>zenero</i>), kiu tenas je decida nivelo la tension konstante, sur ĝin konektitan.	
1139.	staranta ondo	Se la impedanco de la ŝarĝilo estas diferenciganta disde la impedancoj de la figo kaj de la generatoro, parto de la altfrekvenca energio (determinita far la neadaptac-rilatumo) reflektiĝas, kaj tiu reflektita ondo kun la antaŭvenanta ondo formas iun konstantan amplitudo-distribuon. Laŭ la fidro estas observeblaj	

		minimumaj kaj maksimumaj amplitudvaloroj.	
1140.	statoro	La <i>statoro</i> estas tiu parto de <i>motoro</i> kaj <i>generatoro</i> , kiu ne turnas dum la funkciado.	
1141.	stopkontaktilo	Tia helpŝaltilo, kiun funkciigas finpozicio de iu movanta mekanikaĵo.	stopŝaltilo
1142.	storo	Deponilo por diĝitaj informoj.	memorilo
1143.	strikta kuplo	Tia indukta kuplo inter bobenoj, kiam la plej multo da fortolinio partoprenas en la energiotransportado.	
1144.	stroboskopo	Intensan lumon eliga aparato intermite laŭ la regado.	
1145.	substacio	En la elektra reto funkcianta nodo, kiu disbranĉigas la alttensian energion kaj faras konekton al la malalttensia publika reto.	elektra substacio
1146.	subtera kablo	Speciala kablo havanta plurajn manteltavolojn, tiel ĝi estas kapabla elteni la subterajn cirkonstancojn.	
1147.	subtrahtoro	Tiu cirkvito per operacia amplifatoro, kies elira tensio egalas kun diferenco de la eniraj tensioj.	
1148.	superdonita signalo	Aldonita signaleto al la ĉefsignalo porti apartan informon.	pilotsignalo
1149.	superharmono	La frekvenco de la alternaj signaloj konsistas el multaj plialtaj frekvencoj. Tiujn frekvencojn, kiuj estas <i>entjeraj multobligoj</i> de la bazfrekvenco oni nomas <i>superharmonoj</i> .	
1150.	superkonduktanco	Ekzistas tre malalta temperaturo, -273°C , ĉe kiu la konduktanco altiĝas en konduktilo miliardoble ol ĝenerale, do ties rezistanco estas praktike nulo. Tiun efikon oni nomas <i>superkonduktanco</i> .	
1151.	superkurento	Tre intensa kurentonivelo, grave superanta la nominalan kurentointenson.	
1152.	superkurtondo	Radio kaj TV dissenda bendo, havanta frekvencojn super 300MHz.	SKO
1153.	supermaŝargo	Kiam akumulatoro estas maŝargita sub ties minimuma bornotensio. (ekz. tiu minimuma bornotensio ĉe 12V-a akumulatoro estas 10V)	
1154.	supermaŝarĝo	Okazas tiam, kiam oni elprenas pli multon da elektra energio el akumulatoro, ol tiu restus reŝargebla.	
1155.	superŝargo	Kiam akumulatoro estas ŝargita plu ties	

		maksimuma bornotensio. (ekz. tiu maksimuma bornotensio ĉe 12V-a akumulatoro estas 16,5V)	
1156.	superŝarĝo	Pli granda ŝarĝo ol, kiun povas elteni sen difekto cirkvito, aparato aŭ mem la nutrilo.	
1157.	superregado	Funkciostato, kiam la enira signalo estas tiom granda, ke ties aspekto modifiĝas dum la amplifado. Tiu distordo atingante decidan grandecon jam estas aŭdebla. La sento de distordo dependas de la aŭskultanto. Ĝenerala valoro estas la -3dB -a amplifecŝanĝo, kion jam certe oni sentas per orelo. Por bonkvalitaj amplifatoroj tiu valoro estas determinita al -1dB .	
1158.	supertensio	Estas pli granda tensio ol tiom permesata.	trotensio
1159.	suprakonduktilo	Tiu konduktilo, kies rezistanco estas nulo.	
1160.	surfaca efekto	La altfrekvenca kurento ne uzas la tutan sekcon de la konduktilo, nur ĝian surfacon.	
1161.	surfaca ondo	La surfaca ondo, aŭ alinome bazondo estas tiu radioondo, kiun disradias rekte la sendatoro. Ĉi tiu ondo sekvas la surfacon de la tero.	bazondo
1162.	surpaperigilo	Aparato por skribi aŭ desegni sur papero, apartenaĵo al komputoro, similas al la elektra tajpilo.	presilo
Ŝ			
1163.	ŝalti	Ekfunkciigi	
1164.	ŝaltilo	Elektromekanika konsistero, kiun la uzanto ovas funkciigi per mane.	
1165.	ŝaltmagneto	Elektromagneto por movigi la mekanikan parton de ŝaltilo.	
1166.	ŝaltodiodo	Speciala diodo, kiu povas tre rapide enŝalti aŭ elŝalti kurenton.	
1167.	ŝaltoregata nutrocirkvito	Ne daŭre funkcia nutrocirkvito. Ĝi estas alterne en- kaj elŝaltita laŭ la ŝarĝobezono. Tiu ŝaltoperiodo funkcias inter $10\div 100$ kHz frekvenco.	
1168.	ŝaltotempo	Tiu tempo, kiu estas bezonata por ŝanĝi valoron inter du tensionivelo.	
1169.	ŝargadbobeno	En sonfrekvenca signal-transportado per kablo estas uzata en decidaj distancoj bobenoj por grandigi la indukton de la cirkvito.	pupin-bobeno
1170.	ŝargilo	Aparato, per kiu oni povas ŝargi (plenigi)	

		kun elektronoj) akumulatoron.	
1171.	ŝargo	Havo de elektronoj. Tiu agado per, kiu oni enmetas elektran energion ekz. en akumulilon, en kondensilon.	
1172.	ŝargodemovo	Translokiĝo de elektronoj.	
1173.	ŝargoportanto	Konduktaj elektronoj.	
1174.	ŝargotempo	Tiu tempo, kiu estas bezonata por plenigi kun ŝargo kondensilon aŭ akmulatoron.	ekz. ĉe akuo
1175.	ŝarĝlimo	Tiu maksimuma ŝarĝo, kiu ankoraŭ ne okazigas difektiĝon en la aparato.	
1176.	ŝarĝo	Al la eliro konektita rezistanco, plej ofte tonsumilo.	
1177.	ŝarĝrezistilo	Tiu rezistilo, plej ofte impedanco, kiu ŝarĝas la eliron de cirkvito.	
1178.	ŝirmita kablo	Speciala kablo, kiu havas mantelon ankaŭ el metalo por ŝirmi la konduktan fadenon kontraŭ la eksteraj elektraj kaj magnetaj influoj.	
1179.	ŝov-registrilo	Speciala registrilo. La informojn oni povas po bitoj, paŝo post paŝo enskribi kaj ellegi.	
1180.	ŝtopingo	Truhava konektiparto, en kiu ŝtope la ŝtopilon oni povas fari elektrajn konekton. Estas fabrikata unu, du kaj multpolusaj konektiloj.	
1181.	ŝraŭba soklo (kapo/ingo)	Helica konektokapo/ingo por konekti ampolon. Laŭ mezuro de helicodiametro ĝi havas diversajn tipojn, kiuj estas: liliputa (10mm), miniatura (14mm), normala (27mm) kaj goliata (40mm)	Edison-kapo/ingo
1182.	ŝtupa ŝaltilo	Multipozicia ŝaltilo.	ĝekslo
1183.	ŝtupo	Cirkvitoparto, kiu povas ankaŭ memstare funkcii.	
1184.	ŝuntkondensilo	Paralela ŝarĝkondensilo.	
1185.	ŝunto	Paralela ŝarĝrezistilo.	paralelaĵo
1186.	ŝuntosentiveco (trakcirkvito)	Signifa proprajo de trakcirkvito, numerita en omo, kiu montras tiun valoron de ŝunto, sub kiu la funkciado sekura de cirkvito estas certigata.	
1187.	ŝuntoŝtupo	Cirkvitero, kiu ŝuntas la elirsignalon.	
T			
1188.	taĥometro	Aparato, per kiu oni povas mezuri	

		rapidecon de veturiloj.	
1189.	tajda elektrocentralo	Surmara hidrodinamika energiafonto, kiu eluzas la tajdan fenomenon.	
1190.	taktofrekvenco	Nombro de la sinsekvaj taktoimpulsoj po sekundo.	
1191.	takto(signalo)	Funkciopaŝon reganta impulsoserio kun konstanta frekvenco por diĝitajn cirkvitojn.	
1192.	tank-ŝtupo	Povuma elira ŝtupo de sendilo, al kiu estas kuplita la anteno.	tank-oscikvito
1193.	tardigo	Prokrasto de iu elektra signalo je iu certa valoro.	prokrastigo
1194.	tavoltemperaturo	Temperaturo de duonkonduktila tavolo dum funkciado. Ĝia maksimuma valoro estas grava dateno, kiun superige la konsistero difektiĝas. Limiti ĉi tiun temperaturon oni kutoimas uzi <i>konvektion</i> , <i>malvarmigan ripon</i> .	
1195.	telefonlineo	Vojo por konekti telefonaparaton al la telefoncentralo. Tekniko dratparo tra pluraj konektoskatolo.	
1196.	telefoncentralo	Teknikaĵo, kiu certigas per mane aŭ aŭtomate la kunkonektigon de la diversaj telefonlineoj.	telefonoficejo
1197.	telegrafa masto	Kolono, kiu tenas tiujn kablojn (telegrafajn dratojn), kiuj kondukas la telegrafkurenton.	
1198.	telegrafo	Aparato, per kiu oni sendas telegramon radiofone.	
1199.	telekomandilo	Aparato, per kiu oni povas regi alian aparaton pere de ondoj radia aŭ luma.	
1200.	telekontrolo	El distanco oni povas kontroli funkciadon. (Ne certigas influon aŭ regadon.)	
1201.	telemetrio	El distanco farata mezurado kun elektraj signaloj.	telemezurado
1202.	teleregado	Influo de la funkciado el distanco.	
1203.	telereganta kablo	Kablo, per kiu oni faras teleregadon el malproksimo.	
1204.	teleregata ŝaltilo	Aparato, per kiu oni povas de distanco en aŭ elŝalti alian aparaton. Inter la teleŝaltilo kaj la ŝaltata aparato la ligo povas esti per drato aŭ per ondoj.	teleŝaltilo
1205.	televidilo	Aparato por transporti radiofone kaj sonon kaj bildon.	

1206.	tempokonstanto	Tiu tempo, kiu estas bezonata por ŝargi aŭ malŝargi kondensilon kaj induktilon ĝis decida nivelo.	
1207.	tensio	Elektra streĉo inter du punktoj. Potencialdiferenco rilate al la energionivelo. La tensio inter la du konektpunktoj de rezistilo proporcias al la intenso de la ĝin trafluanta kurento. Tensiotipoj laŭ alteco: <u>Eta</u> tensio estas pli malgranda ol 24V. <u>Basa</u> tensio estas inter 24V÷65V. <u>Uzina</u> tensio estas inter 65V÷110V. <u>Publika</u> tensio estas inter 100V (230V)÷380V. <u>Linia</u> tensio estas inter 380V÷1000V. <u>Alta</u> tensio estas pli alta ol 1000V. <u>Superalta</u> tensio estas pli alta ol 100.000V.	potencialo
1208.	tensioaldono	En cirkvito de segilforma impulso-generatoro por akiri linearan ŝargon de kondensilo oni retrokupas helptension de la elirajo al la enirejo tra kondensilo. Tiu maniero estas uzebla ankaŭ en finamplifatoroj por certigi relative stabilan laborpunkton, kiam pro la granda elira povumo la nutrotensio malaltiĝas.	<i>boot strap (angle)</i> tensiopestlevigo
1209.	tensioduobligilo	Speciala rektifigilo konstanta el du diodoj kaj el du kondensiloj, en kiu cirkvito la du diodoj ŝargas la du kondensilojn, serie konektitajn, tiel sur tiuj kondensiloj la duobla tensio estiĝas. Pluajn duobligilojn kunkonektite oni povas multobligi la tensiojn.	<i>duobligilo</i>
1210.	tensiofalo	Valorperdo de tensio inter la ŝtupoeliro kaj eniro.	
1211.	tensiogeneratoro	Generatoro havanta tre malgrandan internan rezistancon (R_{in}), tial la bornotensio estas relative stabila, nur iomete ŝanĝiĝas de la ŝarĝo. Se $R_{in}=0$, tiel la <i>tensio</i> estas sendependa de la <i>ŝarĝokurento</i> (konsumata), tiam la tensiogeneratoro estas ideala .	
1212.	tensiomultobligilo	Kunkonektitaj tensio-duobligiloj, kies produto dependas de la nombroj de ŝtupoj.	<i>multobligilo</i>
1213.	tensionivelo	Grandeco de la tensio.	
1214.	tensiopisto	Pinta valoro de la tensioimpulso.	
1215.	tensioripetilo	Speciala operacia amplifatoro, kies retrokupa amplifeco $A_{urk}=1$. La enira rezistanco estas tre granda kaj la elira rezistanco estas tre malgranda de la ĉi tipa amplifatoro, kiu vere nur <i>ripetas</i> la eniran	

		signalon ĉe la elirejo.	
1216.	tensioŝanĝilo	Cirkvito aŭ ŝaltilo, kiu povas elekti el inter la diversaj tensiotipoj.	
1217.	tensioŝanĝo	Ŝanĝo inter la diverstipaj aŭ diversnivelaj tensioj.	
1218.	tensioŝtupo	La tensionivelo inter du cirkvitoŝtupoj ne egalas. Ekz. la elira tensio (U_{el}) de la antaŭa cirkvitoŝtupo estas pli alta aŭ pli malalta ol tiu de la enira tensio (U_{en}) de la sekvanta cirkvitoŝtupo.	
1219.	tensioŝtabilizado	Tiu agado, kiu tenas la nutrotension en tre mallarĝa intervalo sendepende de la enira tensiŝanĝo aŭ de la variigo de la ŝarĝograndeco.	
1220.	tensioŝtabiligilo	Aparato, kiu tenas la nutrotension en tre mallarĝa intervalo sendepende de la enira tensiŝanĝo aŭ de la variigo de la ŝarĝograndeco.	<i>ŝtabiligilo</i>
1221.	teoria funkciado	Klariga priskribo pri la funkciado de cirkvito, aparte.	
1222.	teoria skemo	Tia konektoskemo pri cirkvito, kiu ne enhavas la tipojn kaj valorojn de la konsisteroj.	
1223.	terkonekta stango	Tiu stango, kiu alterumas la restantan ŝargon post la tensioelŝalto desur la katenario. Krom tio certigas defendon kontraŭ la malintenca enŝalto de tensio eviti elektorkutiĝon.	
1224.	terkonektilo	Konektilo por kunligi la komunan punkton de aparato (metalŝasio) kun la terpunkto. La kunligo devas esti tre malgrandrezista.	
1225.	terkonektila maŝo	En aparato funkcianta en altfrekvenco la terkontaktilojn oni devas kunligi. Sen tio estiĝas terkontaktilaj maŝoj, kiuj influas la funkciadon de la aparato, okazigas bruon, interferon.	<i>teruma maŝo</i>
1226.	terkontakto	Kondukta kunligo al la tero.	<i>terumo</i>
1227.	termistoro	Rezistilo, kies valoro variigas grave pro la temperaturŝanĝo. La valorŝanĝo povas esti kaj negativa, kaj pozitiva. La negativŝanĝan oni nomas <i>negativtemperatur-koeficienta</i> (NTK), la pozitivŝanĝan <i>pozitivtemperatur-koeficienta</i> (PTK) rezistilo.	
1228.	termoelektra cenralo	Elektrocentralo, kiu produktas elektran energion el termoenergio.	
1229.	termoelekto	Elektro produktata pro varmo aŭ	

		varmodiferenco.	
1230.	termoelŝaltilo	Gardilo kontraŭ superŝarĝo, havanta prokrastitan elŝalton, kiun funkciigas termoeffekto fare de la trafluanta kurento.	termoellasililo
1231.	termorelajso	Speciala relajso por je difinita termonivelo en- aŭ elŝalti cirkvito.	
1232.	termoŝrumpanta kablomufo	Izolanta ujo por kabloligo, kiu estas fermebla kun varmigo pro ties sinteza materio. Tiu specila plastiko ŝrumpiĝas pro varmo.	ŝrumpomufo
1233.	tersendependa	Tensioreto, kies nenia poluso estas konektita al la tero.	
1234.	tersimetria (tensio)	Tensio, kiun tia generatoro produktas, kiu havas mezan elkondukon konektitan al la tero. Rilate al tiu teruma punkto ambaŭ poluso de tensio havas egalan grandecon.	
1235.	temperatura koeficiento	Grava dateno de konsistero, kiu tion montras, ke pro la ŝanĝo de temperaturo al kiu direkto kaj kiomgrande variigas la valoro de ties interna rezistanco.	termofaktoro
1236.	termobruo	Kreiĝas pro la movo de ŝarĝoportantoj.	
1237.	termoĉelo	El temperatura energio produktas elektran energion. La temperatura impreso okazigas internan energia- diferencigon, kreas <i>termoelektran tension</i> , kiu tensio instigas kurenton.	
1238.	termoelektra	Rilatanta al la transformiĝo de varmiga energio en elektran energion.	
1239.	termoelektra tensio	Tensio, kiu kreiĝas inter du diversaj metaloj kunmetitaj ĉe unuflanke, kiam oni varmigas tiujn. Tiu tensio estas tre malgranda, sed la kurento, kiun instigas povas atingi intenson eĉ 10A.	
1240.	termogardilo	Elŝaltilo pro superkurento. Tiu gardilo havas kontaktilon el ĝemelmetalo, kiu kontaktilo kliniĝas pro la varmiĝo okazata fare de la trafluanta kurento. Ĉi tiun gardilon eblas reenŝalti post la forigo de superkurento.	aŭtomata gardilo
1241.	termokompensado	La termoaltiĝo de la konsisteroj okazigas modifon en la funkcioparametroj. Kompensi tiun modifon oni uzas en la cirkvito tian rekuplon, kies intenco dependas de tiu termoaltiĝo.	
1242.	termorelajso	Ŝaltilo, kiu eluzante la termoeffikon de la kurento funkciigas kontaktilojn. La ankro estas fabrikita el du diversaj metaloj	

		(bimetal), kiuj havas jam la kontaktopeceton. La formoŝanĝo de kontaktiloj, okazigita fare de la termoeŭfiko, certigas la kontakton.	
1243.	termoŝrumpanta kablomufo	Kablokunligo kun izolajo per ŝrumpanta plasto.	
1244.	teruma rezistanco	Tiu rezistanco, tra kiu elfluas la kurento al la tero dum trarompo aŭ kurcirkvito. Ju pli malgranda tiu rezistanco, des pli estas efika la defendado kontraŭ elektrokutiĝo.	
1245.	tetrodo	Kvarelektroda elektrontubo, en kiu oni uzas ankoraŭ unu gridon inter la rega gridoj kaj la anodo. Tiu plua gridoj estas nomata <i>ombrela gridoj</i> (aŭ <i>helpgridoj</i>).	
1246.	tiratrono	Estas trielektroda gazotrono. Vere funkcias kiel la vakumdiodo ĝis kiam la tensio de la kluzelektrodo (reggridoj) atingas la tn. <i>startigan tension</i> $U_g = U_{st}$. Post la startiga tensio la anodkurento atingas abrupte la grandecon, apartenantan al la malgrandtensia elektra arko. Dum la gaskondukto la gridotensio jam ne influas la kurenton, trafluantan la tubon.	
1247.	tiristoro	Elektronika elemento de duonkonduktanto, funkcia kiel diodo kun regelektrodo.	tiristoro
1248.	T-konekto, tokonekto	Speciala trifaza konektosistemo, en kiu du bobeno de konsumilo (motoro) estas serie konektita inter du faztensioj. La tria bobeno estas konektita inter la tri fazoj kaj la nulpunkto.	
1249.	ton-regulilo	La <i>ton-regulilo</i> estas tia filtrilo, kies traigo, kaj malaltfrekvenca (<i>baso</i>) kaj altfrekvenca (<i>soprano</i>) estas variebla sendepende rilate al la alio, koncerne 1kHz-an resonan frekvencon.	
1250.	toroidtransformatoro	Speciala transformatoro, havanta ringforman bobeno-strukturon kun akso en la centro, sur kiun estas muntita turnebla glitilo. Ĝia elira tensio estas variebla movige la glitilon.	<i>toroido</i>
1251.	traiga kondensilo	Tuboforma kondensilo, kies unu elektrodo estas konduktilo trakondukata la tubon. La alia elektrodo estas mem la tubo.	<i>tubokondensilo</i>
1252.	trakcia kurento	Kurento fluanta en la katenario.	
1253.	trakcia tensio	Potencialo de la katenario.	
1254.	transformatoro	Speciala indukto por altigi aŭ malaltigi alternan tension, estas kapabla transformi (alĝustigi) impedancon, fari galavanan	transformilo

		disigon inter cirkvitaj ŝtupoj.	
1255.	transira rezistanco	Rezistanco inter du kontaktiloj, kiu dependas de la pureco kaj grandeco de la surfaco de kontaktiloj, kaj de la premintenso inter tiuj.	
1256.	transistoro	Duonkondukta konsistero, kiu estas kapabla por amplifado.	
1257.	transmeto	Traiga proporcio de transformatoro, kiu esprimas la rilaton inter la primara kaj la sekundara tensioj.	
1258.	transpontado	Tiu momento je baskulado de ŝaltilo, kiam la movanta kontaktilo tuŝas ambaŭ fiksajn (nemovantajn) kontaktilojn. Simile ĉe relajso tiu momento, kiam la movanta kontaktilo tuŝas samtempe ankaŭ la ripozan kaj la ekscitan kontaktilon.	<i>lapantado</i>
1259.	transporta rapideco	Tempo, dum kiu la enira signalo ekaperas ĉe la eliro.	transiga rapideco
1260.	transsparka tensio	Tiu tensiograndeco, je ku kreiĝas sparkoarko inter du elektrodoj.	
1261.	trapasa rezisto	Rezisto inter du kontaktilo, kiam tiuj tuŝas unu la alian.	
1262.	trapezsignalo	Elektra signalo havanta trapezan aspekton. La formo estas aperigebla per osciloskopo.	
1263.	trarompa malŝargo	Senpotenciigo pro trarompo.	
1264.	trarompa tensio	Propeco de la izoliloj, kiu estas indikata per kV/cm. Estas tiu alta tensio, kontraŭ kio la izolilo jam ne povas reteni la kurentofluon. Post tiu tensio la kurento havas grandan intensiĝon, atinge tiun lavange.	
1265.	trarompo	Tiu fenomeno, kiam tra izolanta medio kurento fluas pro supertensio.	
1266.	tredilo	Helpilo, per kiu oni povas enmeti fadeno(j)n en izoltubon lokumita tiu en muron.	
1267.	triako	Regebla duonkondukta ŝaltilo, kiu estas kapabla ŝalti alternan kurenton. Simetria tiristoro.	
1268.	triangula signalo	Simila al la segildento, havante tri signifajn punktojn.	
1269.	triboelekto	Statika elektro, produktata per frotado.	
1270.	trigero (trigersignalo)	Startiga signalo, kies pozicio determinas periodon por senso, mezuro aŭ finkciado.	pilotsignalo

1271.	triodo	Elektronika tubo (lampo) kun tri elektrodoj. Plej ofte estis uzata por tensioamplifado.	trielektroda valvo
1272.	truofiltrilo	Mallarĝbenda filtrilo, kiu traigas nur tiujn frekvencojn, kiuj estas en la bendo.	
1273.	tubingo	Kontaktilo por elektronikaj tuboj.	
1274.	tuborelajso	En vitrotubo lokita kontaktiparo, el kiuj unu estas farita el magneta materio. Per magneta kampo eblas regi la relajson.	herkon-relajso, reed-relajso, fingreta relajso, langeta relajso
1275.	tuhelo	Konektilo speciala por fari samtempe plurajn konektojn. Estas paro el ŝtopilo kaj el ŝtopilingo.	
1276.	tuneldiodo	Speciala diodo, kies ecaro enhavas negativrezistancon parton.	
1277.	tunelefiko	Ŝargoportantoj trairas la <i>potencialmuron</i> .	
1278.	tuŝprotektado	Kompleksa scienco praktika pri la manieroj kaj teknikaj defendoj la homojn kontraŭ tio, ke ili senvole povu tuŝi tian parton de elektro-reto, aparatoj aŭ instalaĵoj, kie estas alttensio.	
1279.	TV-agordbildo	Tiu bildo, kiu havas geometrie regulitajn formojn kaj kolorvicojn por agordi la ekranon.	
U			
1280.	ultrakurtondo	Radio kaj TV disenda bendo, havanta frekvencointervalon 30÷30MHz.	UKO
1281.	unuajunta transistoro	La unuajunta transistoro havas nur unu P/N junton. Laŭ la strukturo tiu tipa transistoro konsistas el N aŭ P tipa duonkonduktanta „bastoneto”, havanta sur ambaŭ fino oman kontakton B_1 kaj B_2 .	UJT dubeza diodo
1282.	unustabila vibratoro	Cirkvito, kiu havas nur unu stabilan staton, el kiu stato eblas deŝalti tiun provizore.	monostabila multivibratoro, unutakta vibratoro
1283.	unutakta rektifilo	Per unu diodo konstruita rektifigilo, kiu utiligas nur la samtipajn duonperiodojn el la alterna kurento.	
1284.	U-ŝtopilo	Konektilo (konektoŝtopilo) havanta du ŝaftojn.	
1285.	utila produkto	El la tuta produkto tiu parto, kiu ne perdas, sed estas eluzata. Tiu, kiun la ŝarĝilo konsumas.	
1286.	utila signalo	Senĵama signalo.	

V			
1287.	valencio-elektronoj	Tiuj elektronoj, kiuj situas sur la plej ekstera ŝelo.	
1288.	valvo (elektra)	Elektronika tubo (lampo), kiu funkcias kiel rektifilo, vakumdiodo.	vakua tubo <i>elektrona lampo</i>
1289.	varaktoro	Duonkonduktila kondensilo, aplikata por frekvenco-duobligo.	
1290.	variebla kondensilo	Valormodifebla kondensilo kun relative larĝa intervalo, manipulebla ekstere de aparato per butono.	
1291.	variebla rezistilo	Tia valormodifebla rezistilo, kies valoron oni ĝustigas tiel, ke la alkonektado okazas per movigebla zono, kion oni fiksigas per ŝraŭbo.	
1292.	varikapo	Valormodifa kondensilo, kies kapacito varieblas per la alkonektita tensio. Duonkondukta tensiodependa kondensilo. Praktike estas diodo, kies dielekto estas mem la malplenigita tavolo. La larĝeco de tavolo dependas de la alkonektita tensionivelo. La tension devas alkonekti laŭ fermodirekta biaso. Variige la tension ankaŭ la larĝeco de la malplenigita tavolo variigas, do la larĝeco de la dielekto.	
1293.	varikondo	Valormodifa kondensilo, kies kapacito dependas de la tensio. La dielekto izola ne estas duonkonduktilo, sed plej ofte segnetkeramiko.	
1294.	varistoro	Valormodifa rezistilo, kies valoro dependas de la tensio.	Volt-Dependa Rezistilo. VDR
1295.	varmokompensado	Procezo certigi termostabilecon por tiu cirkvito, kiu enhavas konsistero(j)n termodependanta(j)n.	
1296.	vathoro	Unito de la elektra laborkvanto.	Wh
1297.	vato	Unito de la elektra povumo.	W
1298.	vazlavilo (elektra)	Dommastra maŝino por purigi manĝilojn, manĝujojn kaj kuirvazojn.	
1299.	Wehnelt-cilindro	Una elektrodo en la elektronĵetilo, kiu estas uzata en la elektronfaskaj tuboj. Ĝi havas plej ofte negativan tension rilate al la katodo. Tiu cilindro ĉirkaŭprenas la katodon kaj tiel oni povas reguli la intenson de la elektronradio.	venelta cilindro
1300.	vekto	Relajsa konsistero mekanika, kiu movas al la ferkerno dum la ekscito pro la magneta kampoforto. Al ĉi tiu konsistero estas ligitaj la kontaktiloj movantaj.	

1301.	velda transformilo	Speciala transformilo, kiu transformas el la reta publika tensio etan tension disigitan de la publika reto, certigante kune tre intensan kurenton. La malalta tensio kaj la intensa kurento estas kapabla krei elektran arkon, kies granda temperaturo povas fandi metalon.	
1302.	ventolilo	Aerumilo, kiu artefarite kreas venton por freŝigi aeron, aŭ tiel malvarmigi elektrajn konsisterojn ekz. procezilon.	
1303.	vibratoro	Anteno agordebla	Ultrakurtonda radiodissendo
1304.	video-	Bildosurbendiga kaj aperigila tekniko.	
1305.	vidikono	Bildoskenilo en la televidila tekniko. Unu el la tipoj de la ikonoskopoj, uzataj en kamarao.	
1306.	virtuala nulo	Stelpunkto de trifaza sistemo. (Funkciigi trifazan maŝinon ne bezonas konekti la nul punkton de la tensioreto.)	neŭtra punkto
1307.	voblilo	Oscila aparato por krei alternan signalon, kies frekvenco periode ŝanĝas inter du limfrekvencoj kaj dume la amplitudo estas konstanta.	frekvencopasa generatoro
1308.	vobloskopo	Kombina mezuraparato enhavanta voblilon kaj osciloskopon.	
1309.	vokokurento	Alternanta kurento kiu funkciigas la sonorilon de telefonaparato.	vokkurento, sonorilkurento
1310.	voltmetro	Mezurilo por indiki la tensiigrandecon.	
1311.	volto	Unito por decidi tension.	V
1312.	volvigas	Faras bobenon draton metante kun volvado sur cilindron.	
1313.	volvotensio	Tiu tensio, kiu apartenas al unu volvo de bobeno.	
1314.	volvonombro	La plej multaj induktiloj estas bobeno. Tiun bobenon oni fabrikas tiel, ke draton volvigas. La <i>volvonombro</i> determinas la indukton de la bobeno.	
Z			
1315.	zenerdiodo	Speciala diodo, kiu estas uzata por stabiligi tension. Ĝia malfermodirekta ecaro similas al tiu de la ĝenerala diodo, sed la fermodirekta diferencas. Ĉi tie la fermodirekta ecaro havas tian proprecon, ke ĝis decida tensioaltiĝo la kurento nur malgrave ŝanĝas, sed post tiu tensio la	<i>zenero</i>

		kurento lavange (abrupte) intensiĝas. Ĉi tiu tensio estas la <i>zenertensio</i> .	
1316.	zenertensio	Tiu tensio de speciala zenerdiodo, ĉe kiu la fermodirekta kurento komencas lavange intensiĝi.	
1317.	ZeroVolt-Ŝaltilo	Speciala ŝaltilo elektronika, kiu tiam konektas cirkvitojn, kiam la alterna tensio trairas la nul valoron. En ĉi tiu okazo ne kreiĝas abrupta supersarĝo, nek memindukta tensio superflua.	ZVŜ
1318.	zumilo	Sonindikilo por aperigi informon, eligi atenton pri funkciigo de elektronika aparato.	
Y			
1319.	Yagi-anteno	Direktita anteno por la kurtondoj kaj la ultra-kurtondoj, konstruita el dipoloj.	jagio

Plej ofte uzataj signoj:

<i>U</i>	tensio (unudirekta)
<i>u</i>	tensio (alterna)
<i>I</i>	kurento (unudirekta)
<i>i</i>	kurento (alterna)
<i>R</i>	rezistanco, rezistilo (ĝenerala aŭ en unudirekt-kurenta cirkvito)
<i>r</i>	rezistanco (kontraŭ alterna korento)
<i>C</i>	kapacito, kondensilo
<i>L</i>	indukto, induktilo
<i>X_C</i>	kapacitanco
<i>X_L</i>	induktanco
<i>f</i>	frekvenco
<i>Z</i>	impedanco
<i>A</i>	amplifeco (β)
<i>D</i>	diodo
<i>T</i>	transistoro

La plej oftaj indeksoj:

<i>0</i>	baznivela, senŝarĝa,
<i>en</i>	enira
<i>el</i>	elira
<i>N</i>	nutrada
<i>P</i>	pozitiva (plus)
<i>M</i>	negativa (minus)
<i>BE</i>	bez-emitara

KE kolektor-emitera
KB kolektor-beza
GS giĉet-sendeja
DS devor-sendeja
DG devor-giĉeta
kc kurtcirkvita